Birgitta van Zweden
Hemelse Openbaringen

EERSTE BOEK

HEILIGE BIRGITTA VAN ZWEDEN, CO-PATRONES VAN EUROPA

Apostolische brief ‘Spes ædificandi’ van Paus Johannes-Paulus II
1 oktober 1999

Het Christelijk geloof heeft de cultuur van het Europese continent gevormd. Ze werd op een onontwarbare wijze met haar geschiedenis verweven zodat die onbegrijpelijk zou zijn zonder verwijzing naar de gebeurtenissen die de grote beginperiode van evangelisatie hebben gekenmerkt. Na dat eerste begin volgden lange eeuwen gedurende welke het Christendom, ondanks het pijnlijke schisma tussen Oost en West, zich als de religie van de Europeanen heeft ingenesteld.

De weg naar de toekomst kan zich niet aan dit feit onttrekken. De Christenen worden opgeroepen zich daar bewust van te zijn en zijn permanente potentieel aan te boren. Ze hebben de plicht om aan de opbouw van Europa een specifieke bijdrage te leveren die in zijn werking even waardevol kan zijn als een vernieuwing in het kader van het Evangelie. Zij zullen zich dan in de lange geschiedenis van heiligheid kunnen voegen die zich in de diverse regio’s van Europa tweeduizend jaar lang heeft kunnen ontvouwen. De officieel erkende heiligen zijn daarin slechts waargenomen bergtoppen, die voor allen als voorbeeld dienen, want er zijn ontelbare Christenen die door een oprecht en eerlijk leven, gedreven door de liefde voor God en zijn naaste – en dat binnen een grote diversiteit aan gewijde- en lekenroepingen – een ware en universele heiligheid hebben bereikt, zelfs als die aan ons zicht onttrokken was. De Kerk twijfelt er niet aan dat het juist deze schat van heiligheid is die het geheim van zijn verleden vormt en hoop voor zijn toekomst geeft.

Ik heb naast Benedictus twee heiligen uit het eerste millennium tot medepatronen van Europa verklaard, en wel de gebroeders Cyrillus en Methodius, gekend als pioniers van de evangelisatie van het Oosten. Om dit te vervolmaken, heb ik gemeend de stoet van hemelse patronen aan te vullen met drie personen, die tevens symbool staan voor de cruciale momenten van het tweede millennium dat thans aan zijn eind komt: de Heilige Birgitta van Zweden, de Heilige Catharina van Siënna en de Heilige Teresa Benedikta van het Kruis. Drie grote heiligen, drie vrouwen, die in verschillende tijdperken – twee in het hart der Middeleeuwen en één uit onze eeuw – door hun actieve liefde voor de Kerk van Christus zijn opgevallen alsmede door het getuigenis dat ze van zijn Kruis gaven.

OVER HET BELANG VAN DEZE UITGAVE

De Heilige Birgitta van Zweden (†1373) werd reeds minder dan twintig jaar na haar dood door Paus Bonifatius IX heilig verklaard, wat in 1415 ten tijde van het Concilie van Constantinopel werd bevestigd.

Aan haar openbaringen werden al snel een hoge mate van authenticiteit en belangrijkheid toegekend. Paus Gregorius XI (1370-1378) beaamde ze en heeft er een zeer positief oordeel over uitgesproken. Zo deed ook Bonifatius IX (1389-1404) in de pauselijke bul 'Ab origine mundi'. Later werden ze ter bestudering aan het Concilie van Constantinopel (1414-1418) voorgelegd en wederom aan het Concilie van Basel (1431-'49). Beide conclaven oordeelden dat ze in overeenstemming waren met het Katholieke geloof. Een menigte uitmuntende theologen heeft de openbaringen sterk aanbevolen waaronder de toonaangevende figuur uit zijn tijd, Kardinaal Juan de Torquemada (1388-1468) en Jean Gerson (1363-1429), die kanselier was van de universiteit van Parijs en faam genoot als een der prominentste theologen.

Er zijn in dit boek prachtige staaltjes van wijsheid. Zo zegt de Moeder Gods over zichzelf (hfst. 42): 'Mijn ziel en lichaam zijn helderder dan de zon en zuiverder dan een schone spiegel. Vandaar dat, evenals drie personen in een spiegel te zien zijn als ze voor die spiegel staan, de Vader en de Zoon en de Heilige Geest in mijn weerspiegelende zuiverheid kunnen worden ontwaard. Eens bevond mijn zoon zich met zijn goddelijke natuur in mijn schoot. Nu wordt Hij in mij als in een spiegel gezien met zowel zijn goddelijke als menselijke natuur, want met de eer en heerlijkheid van zijn verrijzenis ben ik mee verheerlijkt.' Deze sublieme gedachte plaatst de mariaverering in het juiste perspectief, de Tien Geboden indachtig waar geschreven staat: 'Eert uw vader en uw moeder', met een belofte daaraan verbonden: '...opdat het u wel ga in het leven.'

God zegene u bij het lezen van de hier voor u liggende openbaringen, die slechts het eerste gedeeltelijke boek vormen van in totaal twaalf. Het is aan de hand van de Duitse uitgave dat een aantal vertaalfouten van de vroegere Nederlandse editie zijn verbeterd, een tekst die ook is aangepast om er modern Nederlands van te maken. In 1856 werd de standaarduitgave in Duits opnieuw uitgegeven: 'Die Gerechtigkeit Gottes – Visionen der heiligen Birgitta von Schweden', samengesteld door Helmut Friedlmayer vanuit het boek 'Leben und Offenbarungen der Heiligen Birgitta'.

INDEX BOEK 1

De woorden van onze Heer Jezus Christus tot zijn uitverkorene en van ganser harte geliefde bruid, en ons voor de keus stelt om wat Hij heeft volbracht te aanvaarden of te verwerpen.

HOOFDSTUK 01

Ik ben de Schepper van Hemel en Aarde, één in goddelijkheid met de Vader en de Heilige Geest. Ik ben het die tot de profeten sprak en de aartsvaders, degene op wie zij wachtten. Omwille van hun verlangen en in overeenstemming met mijn belofte heb Ik zonder zonde en wellust vlees aangenomen, het lichaam van de Maagd binnengaand zoals de zon door het helderste kristal schijnt. De zon brengt door het binnengaan geen schade aan het glas toe en zo ging de maagdelijkheid van de Maagd niet verloren toen Ik mijn menselijke natuur aannam. Ik nam het vlees aan, maar zonder mijn goddelijkheid in te leveren. Ik was niet minder God en bestuurde en vulde alle dingen met de Vader en de Heilige Geest, alhoewel Ik met mijn menselijke natuur in de schoot van de Maagd verbleef. Helderheid is nooit gescheiden van de vlam noch was mijn goddelijkheid ooit gescheiden van mijn menselijkheid, zelfs niet in de dood.

Vervolgens heb ik toegestaan dat mijn zuiver en zondeloos lichaam van voet tot kruin voor de zonden van alle mensen werd verwond en dat het aan het Kruis werd opgehangen. Het wordt nu elke dag op het altaar geofferd zodat de mensen meer van Mij kunnen gaan houden en vaker aan mijn gunsten zullen terugdenken. Maar nu ben Ik totaal vergeten, verwaarloosd en geminacht, net als een koning die uit zijn eigen koninkrijk is verstoten in wiens plaats een boze dief is gekozen en wordt vereerd.

Ik wilde mijn koninkrijk binnenin de menselijke persoon laten zijn. Door zuiverheid zou Ik over de mens koning en heer zijn omdat Ik hem gemaakt en vrijgekocht heb. Nu echter heeft hij de belofte gebroken die hij Mij bij het doopsel heeft gedaan en is zijn geloof verzwakt. Hij heeft de wetten die Ik hem heb voorgehouden overtreden en verworpen. Hij houdt van zijn eigen wil en spottend weigert hij naar Mij te luisteren. Bovendien verheft hij de meest kwaadaardige dief, de duivel, boven Mij en zweert hem trouw. De duivel is werkelijk een dief omdat hij door kwade verleidingen en valse beloften de menselijke ziel, die Ik met mijn eigen bloed heb vrijgekocht, voor zichzelf steelt. Het is niet zo dat hij kan stelen omdat hij krachtiger dan Ik zou zijn, want Ik ben zo machtig dat Ik alle

dingen met een enkel woord kan doen. Ik ben ook zo dat Ik niet het minste onrecht kan doen zelfs indien alle heiligen dat van Mij zouden willen.

Omdat de mens, die een vrije wil heeft ontvangen, mijn geboden vrijwillig bespot en met de duivel instemt, is dat alleen ter wille van het ondergaan van de duivelse tirannie. De duivel is vanuit mijn goedheid geschapen maar viel door eigen kwade wil. Hij is als het ware mijn dienaar geworden om voor de goddelozen straffen teweeg te brengen. Alhoewel Ik nu zo veracht ben, ben Ik echter nog zo barmhartig dat Ik allen die Mij om barmhartigheid vragen en zich nederig opstellen, zijn zonden zal vergeven en van de kwade dief bevrijden. Ik zal echter mijn gerechtigheid doen gelden jegens hen die Mij blijven minachten. Als men ervan hoort zal men huiveren en zij die het ondergaan zullen zeggen: ‘Och wat spijt het ons dat we ooit de verheven Heer tot toorn hebben uitgedaagd!’

Maar jij, mijn dochter, die Ik heb verkozen voor Mijzelf en met wie Ik door de geest spreek, hou van Mij met heel je hart, niet zoals je van je zoon of dochter of andere familie houdt, maar meer dan wat ook ter wereld! Ik heb jou geschapen en geen van mijn ledematen gespaard in het lijden voor jou. En toch hou Ik zoveel van je ziel dat als het nodig was Ik mijzelf liever weer aan het Kruis zou laten nagelen dan dat Ik jou zou verliezen. Imiteer mijn nederigheid: Ik, die de koning van de glorie en de engelen ben, was in lompen gekleed en stond naakt op de pijler terwijl mijn oren allerlei beledigingen en spot hoorden. Maak mijn wil de jouwe omdat mijn moeder, jouw vrouwe, van het begin tot het einde nooit iets anders heeft gewild dan wat Ik wilde. Als je dit doet zal jouw hart met mijn hart zijn verenigd en zal het door mijn liefde op dezelfde wijze branden als die droge dingen die makkelijk vuur en vlam vatten.

Jouw ziel zal met Mij worden gevuld en Ik zal in je zijn; en alle tijdelijke dingen zullen voor jou bitter worden en alle vleselijke als gif. Je zult in mijn goddelijke armen rusten waar geen vergiftigende vleselijke lust heerst, slechts vreugde en geestelijk genot. Op die plaats zal de ziel zowel van binnen als van buiten verheugd zijn en vol vreugde, aan niks anders denkend en wensend dan de vreugde die het bezit. Houd dus alleen van Mij en je zult alles hebben wat je begeert en je zult ze in overvloed hebben ook. Staat niet volgens de woorden van de profeet geschreven dat de olijfolie van de weduwe (van Sarepta) niet ontbrak tot aan de dag dat de Heer regen op aarde zond? Ik ben de ware profeet. Als je mijn woorden gelooft en uitvoert, zal jouw olie vreugde en jubel zijn tot in alle eeuwigheid en nooit opraken.

Woorden van onze Heer Jezus Christus tot de dochter
die Hij tot zijn bruid heeft verkozen,
aangaande de inzettingen van het ware geloof,
en over de kwaliteiten en voornemens
die de bruid jegens haar bruidegom moet hebben.

HOOFDSTUK 02

Ik ben de Schepper van de hemel, de aarde en de zee en van alles wat zich hierin bevindt. Ik ben één met de Vader en de Heilige Geest, niet als een god van steen of goud zoals mensen ooit zeiden, en Ik ben niet verschillende goden zoals de mensen toen dachten, maar de Ene God, Vader, Zoon en Heilige Geest, drie personen maar één in de goddelijke natuur, de Schepper van alles, maar die door niemand is gemaakt, onveranderlijk en almachtig, bestaande zonder enig begin of eind.

Ik ben Hem die zonder verlies van zijn goddelijkheid uit de Maagd werd geboren, maar verenigd werd met het mens-zijn, zodat Ik in een (menselijke) persoon de ware Zoon van God en de zoon van de Maagd kon zijn. Ik ben het die aan het Kruis hing, stierf en werd begraven terwijl mijn goddelijkheid intact bleef. Alhoewel Ik in menselijke gestalte en in het vlees stierf dat Ik de enige Zoon had aangenomen, leefde Ik toch door in de goddelijke natuur waarin Ik één God was samen met de Vader en de Heilige Geest.

Ik ben dezelfde man die uit de dood is opgestaan en ten Hemel is opgestegen en die nu door zijn geest met je spreekt. Ik heb je gekozen en tot bruid genomen om je zo mijn geheimen te laten zien, omdat het Mij behaagt dit te doen. Je bent ook met recht de mijne geworden, daar je je wil hebt overgegeven aan Mij toen je echtgenoot overleed. Na zijn dood, heb je nagedacht en gebeden hoe je arm kon worden omwille van Mij en wilde je alles voor Mij opgeven. Dus heb Ik een terechte aanspraak op je. In ruil voor deze grote liefde van jou past het gewoon dat Ik voor je zorg. Daarom neem Ik jou tot mijn bruid om met jou dat geestelijke genot te smaken van het soort dat geschikt is voor God en een kuise ziel.

Het past de bruid gereed te zijn zodra de bruidegom beslist te gaan trouwen, zodat ze netjes gekleed en rein kan zijn. Je wordt rein als je je zonden steeds indachtig bent: hoe Ik je door het doopsel van Adams zonde reinigde en hoe vaak Ik je heb gesteund en heb behouden toen je in zonde verviel; hoe Ik dikwijls lankmoedig en geduldig met je ben geweest

als je zondigde. De bruid moet ook de tekenen van de bruidegom op haar borst dragen, Ik bedoel, je moet de gunsten en voordelen in gedachten houden die Ik voor je heb verkregen, zoals hoe edel Ik je geschapen heb door je een lichaam en ziel te geven, hoe Ik je met gunstbewijzen heb overladen door je gezondheid en aardse goederen te schenken, hoe teder en liefdevol Ik je heb gered toen Ik voor je stierf en je het koninkrijk der hemelen weer als erfdeel aanbood, dat jij mocht aanvaarden. De bruid moet ook de wil van haar bruidegom vervullen. Wat is mijn wens anders dan dat je Mij liefhebt boven alle dingen en niets anders wenst dan Mij?

Ik schiep alles ter wille van de mens en maakte alles aan hem ondergeschikt. Toch heeft hij alles lief behalve Mij en haat hij niets behalve Mij. Ik heb zijn erfenis, die hij verloren had, teruggekocht, maar hij is zo vervreemd geraakt en onverstandig dat hij liever de vergankelijke eer – die niets anders is dan het schuim der zee, dat het ene moment opstijgt als een berg maar terstond verdwijnt en vervliegt – boven de eeuwige glorie verkiest waarin het eeuwige goed is. Daarom, mijn bruid, indien je buiten Mij niets anders begeert en alles ter wille van Mij veracht, niet slechts kinderen en familieleden alsook rijkdom en eer, zal Ik je het kostbaarste en heerlijkste loon schenken.

Ik zal je als loon geen goud of zilver geven, maar Mijzelf als bruidegom, die de koning van de glorie is. Als je je schaamt om arm en versmaad te zijn, bedenk dan hoe jouw God je voorging toen zijn dienaren en vrienden Hem van de aarde verbanden, want Ik zocht geen vrienden op de Aarde maar vrienden in de Hemel.

Als je bevreesd en bang bent voor de last van arbeid en eventuele ziekte bedenk dan hoe pijnlijk het is om in het vuur te branden. Wat zou je verdienen als je een aardse meester zoals Mij beledigt? Want, alhoewel Ik je met heel mijn hart bemin, zou Ik in geen enkel opzicht onrechtvaardig zijn indien Ik het gehele lichaam liet boeten voor wat het lichaam in al zijn leden misdreven had. Maar vanwege je goede wil en vastberadenheid je leven te beteren zet Ik mijn oordeel om in een van genade en scheld Ik je de zware straf kwijt op grond van een geringe verbetering. Omhels derhalve je kleine problemen zodat je gereinigd kunt zijn van zonden en je de grotere beloning sneller zult bereiken. Het is goed voor de bruid om samen met de bruidegom te zwoegen zodat zij met des te meer voldoening met hem mag uitrusten.

Onze Heer Jezus Christus spreekt tot zijn bruid in zijn onderricht over de liefde en de eer die Hij als onze bruidegom verdient en over de ondeugd van de goddelozen en hun onbetamelijke verknochtheid aan het aardse.

HOOFDSTUK 03

Ik ben jouw God en Heer, degene die jij aanbidt. Ik ben het die de Hemel en Aarde door mijn macht in stand houdt. Ze worden door niets anders of pijlers in stand gehouden. Ik ben het die in de vorm van het dagelijks brood op het altaar als ware God en waar mens wordt opgeofferd. Ik ben diegeen die jou verkozen heeft. Eer mijn Vader! Bemin Mij! Gehoorzaam mijn Geest! Onderwerp je aan mijn moeder als jouw gebiedster! Eer al mijn heiligen! Neem het ware geloof over wat zij heeft aangeleerd in het conflict in zichzelf tussen de twee geesten, die van leugen en die van waarheid. Door mijn hulp heeft zij gezegevierd. Behoud ware nederigheid! Hoe kan ware nederigheid bestaan als het niet samengaat met Gods lofprijzing voor alle goede dingen die Hij geschonken heeft?

Tegenwoordig, echter, zijn er veel mensen die Mij haten en mijn daden en mijn woorden als pijnlijk en leeg beschouwen. Ze verwelkomen het overspel, de duivel, met open armen, en ze houden van hem. En als ze iets voor Mij doen, doen ze dat sputterend en met wrok. Als het niet uit angst voor andermans mening was zouden ze mijn naam niet veinzen (in de tijd toen iedereen Christen was). Ze hebben zo'n oprechte liefde voor de geneugten van de wereld dat zij nooit moe worden om er dag en nacht voor te werken want dat is hetgeen waarvoor hun liefde brandt. Hun diensten zijn Mij net zoveel waard als van iemand die zijn vijand geld geeft om zijn eigen zoon te laten vermoorden.

Dit is wat ze doen. Ze geven Mij wat aalmoezen en eren Mij met de lippen om zo werelds succes te boeken en toch in zonde te blijven. De goede geest in hen wordt aldus belemmerd om in deugd te groeien. Als je van Mij wilt houden met heel je hart en niks anders dan Mij wenst, zal Ik je door banden van liefde naar Mij toetrekken, net als de magneet het ijzer naar zich toetrekt. Ik zal je op mijn arm leggen die zo sterk is dat niemand hem kan uitstrekken en zo stug dat eenmaal uitgestrekt niemand die terug zal kunnen buigen. Het is zo zoet dat het elke geur overstijgt waarbij de geneugten van deze wereld onvergelijkbaar zijn.

Jezus Christus vertelt zijn bruid dat zij zich geen zorgen hoeft te maken of de aan haar geopenbaarde dingen misschien afkomstig zijn van een boze geest, en over hoe men een goede van een kwade inspiratiegeest kan onderscheiden.

HOOFDSTUK 04

Ik ben uw Schepper en Verlosser: Waarom vreesde je mijn woorden? Waarom vroeg je je af of ze uit een goede of boze geest kwamen? Vertel Mij, heb je iets in mijn woorden gevonden dat tegen je geweten inging? Of heb Ik je iets bevolen dat onredelijk was?

Hierop antwoordde de bruid: 'Nee integendeel, ze zijn allemaal waar en ik heb me zwaar vergist.'

De Heilige Geest antwoordde:

Ik heb je drie dingen opgedragen. Daaruit kon je de goede geest herkennen. Ik beval je jouw God te eren die jou gemaakt heeft en alles gegeven heeft wat je bezit. Dat je Hem boven alles moet eren geeft je verstand aan. Ik beval je ook het ware geloof te bewaren, dat is, te geloven dat er niets zonder God is gemaakt en dat niets zonder Hem kan worden gedaan. Tevens heb ik bevolen in alles een ingetogen matigheid na te streven; de wereld is gemaakt voor menselijk gebruik maar de mensen moeten het in overeenstemming met hun behoeftes gebruiken.

Je kunt de onreine geest ook uit drie andere dingen kennen die zich tegen je keren. Hij verleidt je om eigen roem te zoeken en trots te zijn op de dingen die je gekregen hebt. Hij verleidt je om het geloof steeds in twijfel te trekken. Ook tracht hij je tot onzuiverheid in heel je lichaam en wat dan ook te brengen, en hij laat je hart daarvoor branden. Soms ook bedriegt hij de mensen onder het mom van het goede. Dit is waarom Ik je aanraad altijd je geweten te onderzoeken en je overleggingen aan wijze geestelijke leidsmannen voor te leggen.

Twijfel er daarom niet aan dat Gods goede geest met jou is, want ik zie dat je niets anders dan God verlangt en dat je volledig voor zijn liefde in vuur en vlam staat. Dat kan alleen Ik doen, en daardoor kan de duivel jou onmogelijk inpalmen. Hij kan alleen een slecht mens aansturen en voor zover Ik het toelaat – door hun eigen zondigheid of vanuit een geheim raadsbesluit dat alleen Mij bekend is – omdat die net als al die

anderen mijn schepsel is en vanuit mijn goedheid geschapen werd. Ook al werd die mens door eigen schuld slecht, Ik ben en blijf zijn Heer.

Daarom hebben ze Mij ten onrechte beschuldigd als ze zeggen dat de mensen die Mij met grote toewijding volgen krankzinnig zijn en door de duivel bezeten zijn.

Ze maken Mij voor een man uit die de kuisheid van zijn op hem vertrouwende vrouw aan een echtbreker blootstelt. Zo iemand zou ik zijn als Ik een rechtvaardige, die vol liefde voor Mij is, aan de duivel overlever. Omdat Ik echter trouw ben, zal geen boze geest ooit controle krijgen over een ziel van een van mijn toegewijde dienaars.

Als sommige van mijn vrienden welhaast gek lijken is dat niet omdat ze onder de duivel te lijden hebben of omdat ze Mij met vurige toewijding dienen. Dat is eerder te wijten aan een fout in de hersens of een of andere verborgen oorzaak dat wordt geoorloofd om desbetreffende tot nederigheid te brengen.

Soms gebeurt het dat de duivel macht van Mij krijgt over de organen van goede mensen opdat Ik hen later een grotere beloning kan geven. Het gebeurt ook dat hij hun geweten verduistert. Blijft staan dat hij nooit over zielen kan heersen die hun geloof in Mij en hun liefde tot Mij voorop stellen.

Christus' meest liefdevolle woorden tot zijn bruid met de prachtige allegorie van een adellijk kasteel dat de militante Kerk voorstelt, en over de huidige manier dat Gods Kerk door de gebeden van de glorierijke Maagd en de heiligen wordt herbouwd.

HOOFDSTUK 05

Ik ben de Schepper van alle dingen. Ik ben de koning van de glorie en de heer der engelen. Ik bouwde voor Mijzelf een adellijk kasteel en heb daarin mijn uitverkorenen geplaatst. Mijn vijanden ondermijnden zijn fundament en zo hebben ze mijn vrienden kunnen overweldigen. Hun botten werden zo zwaar geprest dat het merg eruit vluchtte. Hun mond werd door stenen het zwijgen opgelegd en honger en dorst heeft ze gekweld. Bovendien vervolgen ze hun Heer. Nu zuchten en smeken mijn vrienden om hulp. De rechtvaardigheid roept om wraak, maar de genade zegt dat men dient te vergeven.

Toen zei God tot het hemelse leger dat Hem bijstond: 'Wat denken jullie over deze mensen die mijn kasteel hebben bezet?' Ze antwoordden unaniem: 'Heer, alle gerechtigheid is in U en in U zien we alle dingen. Al het oordeel is aan U, Zoon van God, gegeven die bestaat zonder begin of eind; U bent hun rechter.' En Hij zei: 'Alhoewel u alle dingen in Mij ziet, ben Ik hier omwille van mijn bruid. Vertel Mij wat een eerlijk proces is.' Ze antwoordden: 'Dit is rechtvaardigheid: dat zij die het fundament hebben ondermijnd als dieven worden gestraft, dat zij die in het kwaad volharden als geweldenaars worden gestraft en dat de gevangenen worden bevrijd en de hongerigen verzadigd.'

Toen sprak Maria Moeder van God, die tot dan toe gezwegen had: 'Mijn Heer en meest dierbare zoon, jij was in mijn baarmoeder als ware God en mens. Jij hebt mij, die een aards vat was, met jouw genade geheiligd. Ik smeek U: ontferm U nog eenmaal over hen!' De Heer antwoordde zijn moeder: 'Gezegend is het woord uit jouw mond! Als een zoete geur stijgt die op tot God. Je bent de glorie en koningin van alle engelen en heiligen, want God wordt door jou vertroost en in jou verblijden alle heiligen zich. Omdat jouw wil vanaf je vroegste jeugd de mijne is geweest zal Ik wederom doen wat jij verlangt.'

Toen zei Hij tegen de verzamelde mensen (de gelovigen): 'Omdat jullie uit naam der liefde moedig vechten zal Ik vrede brengen. Zie, Ik zal mijn fundament weer herstellen rekening houdend met jullie gebeden. Ik

zal degenen die onderdrukt werden door de krachten redden en genezen en zal hen honderdvoudig eren voor de door hen geleden mishandelingen. Als de geweldenaars om barmhartigheid vragen zal vrede en genade hun deel zijn. Zij die dat misprijzen zullen mijn gerechtigheid ervaren.’

Toen zei Hij (God de Vader) tot zijn bruid:

Mijn bruid, Ik heb je gekozen en met mijn Geest bekleed. Je hoort mijn woorden en die van mijn heiligen die, ook al doorzien ze de dingen in Mij, hun manier van spreken voor jou hebben aangepast, zodat je het kunt begrijpen. Immers, jij, die nog steeds in het lichaam zit, kan Mij niet op dezelfde wijze zien als zij die dat in de geest doen.

Ik laat je nu zien wat dit betekent. Het kasteel, waarvan Ik sprak, is de Heilige Kerk die Ik met mijn bloed en dat van de heiligen heb gebouwd. Ik heb dat gedaan met het cement van mijn liefde en heb mijn uitverkorenen en vrienden in deze burcht gezet. Het fundament is het geloof vanuit de overtuiging dat Ik een eerlijk en barmhartig rechter ben.

Echter, het fundament is nu ondergraven want iedereen denkt en predikt dat Ik barmhartig en genadevol ben. Bijna niemand gelooft nog dat Ik een eerlijk rechter ben. Ze denken dat Ik een slechte rechter ben die uit genade de goddelozen onbestraft laat zodat zij verder kunnen gaan in het onderdrukken van de rechtvaardigheid. Ik ben evenwel een rechtvaardig én barmhartig rechter en zal niet toestaan dat zelfs de minste zonde ongestraft blijft noch de minst goede daad onbeloond.

Door het ondergraven van dit fundament kwamen in de Heilige Kerk mensen binnen die onbekommerd zondigden en ontkenden dat Ik rechtvaardig ben. Ze kwellen mijn vrienden zo erg alsof die in het gevang zitten, want mijn vrienden is geen vreugde of troost voorbehouden. Ze worden in plaats daarvan gestraft en verguisd als waren ze door de duivel bezeten. Als zij de waarheid over Mij zeggen, worden ze tegengesproken en van leugens beticht. Ze hebben een dorstig verlangen naar het horen van de waarheid en willen die uitspreken, maar niemand luistert of praat op een fatsoenlijke manier met ze.

Bovendien word Ik, God de Schepper, gelasterd, want zeggen de mensen: ‘We weten niet of God bestaat en indien Hij bestaat laat het ons koud.’ Ze werpen mijn vaandel neer, en terwijl ze die vertrappen zeggen ze: ‘Waarom heeft Hij geleden? Wat hebben wij daaraan? Als Hij maar onze wensen vervult. Dat volstaat. Laat Hem zijn rijk in de Hemel hebben!’ Ik wil maaltijd met ze houden, maar dan zeggen ze: ‘We sterven lie-

ver dan dat we aan onze eigen wil verzaken!' Mijn bruid, zie wat voor lui dit zijn! Ik heb ze gemaakt en kan ze met een enkel woord vernietigen. Hoe bestaat het dat ze tegen Mij in opstand komen! Dankzij de gebeden van mijn Moeder en alle heiligen ben Ik nog zo geduldig en barmhartig dat Ik ze de woorden van mijn mond stuur en mijn barmhartigheid aanbied.

Als ze die willen aanvaarden laat ik Mij gunstig stemmen. Anders zullen ze mijn rechtvaardigheid kennen en als dieven publiekelijk worden tentoongesteld ten aanzien van engelen en mensen, en ze zullen door hun allen worden veroordeeld. Net als criminelen, die aan de galg worden gehangen en door kraaien verslonden, zullen zij door demonen worden verslonden maar niet verorberd. Net als mensen die met stokslagen worden gestraft, zullen ze geen rust kennen en aan alle kanten pijn en bitterheid ervaren. Een wilde rivier stroomt hun mond binnen, maar hun buik wordt niet gevuld, en elke dag worden ze aan een nieuwe marteling onderworpen.

Mijn vrienden echter zullen veilig zijn en door de woorden uit mijn mond worden vertroost. Ze zien mijn gerechtigheid niet los van mijn genade. Ik heb ze de wapens van mijn liefde gebracht die Ik zo sterk heb gemaakt dat de vijanden van het geloof bij het aanschouwen van mijn gerechtigheid als modder zullen zijn en zich voor eeuwig schamen in het besef dat ze mijn geduld hebben misbruikt.

Christus' woorden tot zijn bruid over hoe zijn Geest zich niet in de goddelozen kan vestigen, en over de scheiding van de bozen van de goeden en het uitsturen van goede mensen, die uitgerust met geestelijke wapens, strijd voeren tegen de wereld.

HOOFDSTUK 06

Mijn vijanden zijn als de wildste beesten die nooit blijvende rust hebben. Hun hart is zo leeg van liefde jegens Mij dat de gedachte aan mijn lijden nooit bij hen opkomt. Nooit hebben zij vanuit het diepst van hun hart gesproken: 'Heer, U hebt ons vrijgekocht, U zij geprezen voor uw bitter lijden!' Hoe kan mijn Geest in iemand wonen die geen goddelijke liefde voor Mij voelt (de ware liefde is altijd goddelijk geïnspireerd), als zo iemand bereid is anderen te verraden om zijn eigen wil door te zetten? Hun hart is vol ongedierte, Ik bedoel wereldse lusten. De duivel zijn uitwerpselen in hun mond gelegd en daarom houden ze niet van mijn woorden.

Daarom zal Ik ze met een zaag van mijn vrienden scheiden. Er is geen ergere dood dan te zijn afgezaagd (van de vereniging met God en zijn vrienden). Zo zal er geen straf zijn die ze niet ondergaan: ze zullen door de duivel in tweeën gezaagd worden en van Mij worden afgescheiden. Ze haten Mij zo erg dat ook al hun aanhangers van Mij zullen worden gescheiden. Derhalve stuur Ik mijn vrienden opdat ze de duivels van mijn ledematen (de Kerk) scheiden, want de duivels zijn mijn echte vijanden. Ik stuur ze als ridders in de oorlog. Eenieder die zijn vlees tuchtigt en zich van onwettigheden onthoudt is mijn ware ridder.

Zij zullen de woorden uit mijn mond als lansen gebruiken en hun hand zal het zwaard van het geloof hanteren. Hun borst zal met het pantser der liefde bedekt zijn zodat, wat er ook gebeurt, hun liefde voor Mij niet verzwakt. Ze moeten aan hun zijde het schild van geduld dragen om alles lijdzaam te kunnen doorstaan. Ik heb ze als goud (dat gezuiverd moet worden) in een smeltkroes gestopt. Thans moeten ze verdergaan en mijn wegen bewandelen.

Wegens de vereiste rechtvaardigheid kon Ik de glorie van mijn grootsheid niet binnentreden zonder de beproevingen van mijn menselijke natuur te hebben doorstaan. Dus hoe zullen ze binnengaan? Als hun Heer heeft geleden is het niet verwonderlijk dat ook zij moeten lijden. Als hun Heer zweepslagen heeft verdragen stelt het niet veel voor om gese-

lende woorden te verdragen. Ze hoeven geen angst te hebben want Ik zal ze nooit verlaten. Zoals het voor de duivel onmogelijk is om bij Gods hart te komen en het uiteen te rijten zo is het voor de duivel onmogelijk om ze van Mij te scheiden. En omdat ze vanuit mijn standpunt als het zuiverste goud zijn, alhoewel ze met een beetje vuur worden getest, zal Ik ze niet verlaten. Er ligt immers een grotere beloning voor hen in het verschiet.

De roemrijke woorden van de Maagd Maria tot haar dochter over hoe zij zich kleden moet en met welke sieraden.

HOOFDSTUK 07

Ik ben Maria die geboorte heeft gegeven aan de Zoon van God, ware God en waarachtig mens. Ik ben de koningin van de engelen. Mijn zoon bemint jou van ganser harte. Dus bemin Hem!

Je moet je tooien met de nobelste kleding en Ik zal je laten zien wat voor soort kleding dat moet zijn. Zoals je gewend bent eerst een hemd, dan een tuniek, schoenen en een mantel, en op je borst een broche. Die moeten dat vanaf nu jouw spirituele kleren zijn.

Het hemd vertegenwoordigt berouw. Zoals het hemd het dichtst op het lichaam wordt gedragen, zijn berouw en belijdenis de eerste weg tot een gesprek met God. Hierdoor wordt de geest, die eens vreugde in de zonde vond, gezuiverd, en zo wordt het onkuise lichaam bedwongen.

De twee schoenen zijn de twee wilsuitingen, namelijk het voornemen om eerdere overtredingen te herstellen en de intentie om goed te doen en afstand van het kwaad te nemen.

Je tuniek vertegenwoordigt de hoop op God. Zoals een tuniek twee mouwen heeft zal er rechtvaardigheid en barmhartigheid zijn. Op die manier zul je Gods genade verwachten terwijl je zijn rechtvaardigheid niet veronachtzaamt. Als je over zijn rechtvaardigheid en oordeel nadenkt dien je zijn genade niet te veronachtzamen, want zijn rechtvaardigheid werkt niet zonder de genade net zo min als zijn genade zonder de gerechtigheid.

De mantel vertegenwoordigt het geloof. Zoals de mantel alles bedekt en omsluit kan de mens alles door het geloof begrijpen en tot stand brengen. Deze mantel moet versierd worden met de tekenen van de liefde van de bruidegom, die Hem ertoe heeft gebracht jou te scheppen, vrij te kopen en te voeden. Dit heeft ertoe geleid jou in zijn Geest te brengen. Het is dankzij deze actie dat je spirituele ogen zijn opengegaan.

De broche hecht de overpeinzing van zijn lijden stevig op je borst vast: van hoe Hij bespot en gegeseld werd, hoe Hij levend aan het Kruis hing, bloedend en in al zijn ledematen doorstoken, hoe bij het naderen van de dood zijn hele lichaam door acute lijdenspijn samentrok, en hoe Hij toen zijn geest in de handen van zijn Vader legde. Draag die broche altijd op je borst.

Laat een kroon op je hoofd zetten, Ik bedoel hier de kuisheid mee in begeerten, waardoor je eerder geseling wilt lijden dan verder te worden bevlekt. Wees bescheiden en waardig! Denk aan niets anders dan aan jouw God en schepper en wens niets anders. Want als je Hem bezit, bezit je alles.

Op deze manier getooid dien je je bruidegom op te wachten.

De woorden van de Koningin van de Hemel tot haar geliefde dochter, waarmee ze leert hoe ze samen met de Moeder haar zoon moet liefhebben en prijzen.

HOOFDSTUK 08

Ik ben de Koningin van de Hemel. Jij was bezorgd over hoe je mij prijzen moet. Wees verzekerd dat alle lof voor mijn zoon lof voor mij is. En degenen die Hem te schande maken maken mij te schande, aangezien mijn liefde voor Hem (toen hij op aarde was) en zijn liefde voor mij zo vurig was dat wij tweeën als één hart waren. Hij eerde mij, die een aards schip was, zo hoog, dat Hij mij later boven alle engelen heeft verheven.

Daarom zou je mij via Hem op de volgende manier moeten prijzen:

Gezegend bent U God, schepper van alle dingen, die welwillend in de schoot van de Maagd Maria is neergedaald.

Gezegend bent U God, die in de Maagd Maria wilde zijn zonder haar te kwetsen en zich gewaardigd hebt een onbevlekt lichaam van haar te ontvangen.

Gezegend bent U God, die tot de Maagd is gekomen, vreugde brengend aan haar ziel en hele lichaam, en die uit haar ging met de zondeloze vreugde van al haar ledematen.

Gezegend bent U God, die na uw hemelvaart de Maagd Maria, uw moeder, met blijvende troost hebt vervuld en haar heeft bezocht om haar met zichzelf te troosten.

Gezegend bent U God, die het lichaam en de ziel van de Maagd Maria, uw moeder, in de Hemel hebt opgenomen en haar hebt geëerd door haar boven alle engelen naast uw goddelijkheid te doen plaatsnemen.

Wees mij genadig omwille van haar gebeden.

De woorden van de Koningin van de Hemel tot haar geliefde dochter over de prachtige liefde van haar zoon, en over hoe zij in een kuis huwelijk werd verwekt en in de baarmoeder geheiligd, en ook over hoe zij met lichaam en ziel ten Hemel ging, en over de kracht van haar naam.

HOOFDSTUK 09

Ik ben de Koningin van de Hemel. Ik hou van mijn zoon, want Hij is het meest waardig. Als je Hem hebt, heb je alles wat van waarde is. Hij is het meest wenselijk. Als je Hem hebt, heb je alles wat wenselijk is. Bemin Hem ook, want Hij is het meest deugdzaam. Als je Hem hebt, beschik je over alle deugden.

Laat mij je vertellen hoe prachtig zijn liefde voor mijn lichaam en ziel was en hoeveel eer Hij mijn naam heeft gegeven. Hij, mijn eigen zoon, hield van mij voordat ik van Hem hield, aangezien Hij mijn schepper is. Hij verenigde mijn vader en moeder in zulk een kuis huwelijk dat er toen geen kuiser paar te vinden was. Ze hebben nooit verlangd samen te komen, tenzij in overeenstemming met de (Bijbelse) wet, en dan alleen omwille van de voortplanting. Toen een engel hen aankondigde dat ze geboorte zouden geven aan de Maagd uit wie de verlossing der wereld zou voortkomen, zouden ze nog liever gestorven zijn dan in wellustige liefde te zijn samengekomen.

Maar ik verzeker je dat uit goddelijke naastenliefde en gevolg gevend aan de boodschap van de engel zij in het vlees samenkwamen, niet uit lust maar tegen hun zin in en uit liefde tot God. En zo is het gekomen dat mijn lichaam, hun zaad, uit goddelijke liefde is voortgebracht. Nadat mijn lichaam was gevormd zond God vanuit zijn goddelijkheid de geschapen ziel erin; de ziel werd onmiddellijk samen met het lichaam geheiligd en de engelen hebben dag en nacht over haar gewaakt en voor haar verzorgd. Mijn moeder was zo vreugdevol dat het niet onder woorden gebracht kan worden.

Toen mijn levensloop was volbracht, heeft Hij eerst mijn ziel, zijnde de meesteres van het lichaam, verheven naar een plaats die aanzienlijker was dan de rest, naast de glorie van zijn goddelijkheid, en daarna heeft Hij mijn lichaam verheven, zodat geen ander geschapen lichaam zo dicht bij God is als het mijne. Zie hoeveel mijn zoon van mijn lichaam en ziel hield.

Er zijn een aantal kwaadaardig denkende mensen die ontkennen dat ik met lichaam en ziel ben opgenomen. Er zijn ook sommigen die gewoon niet beter weten. Maar de waarheid hiervan staat vast: met lichaam en ziel ben ik in Gods glorie opgenomen.

Hoor hoe hoog Hij mijn naam heeft verheven. Mijn naam is zoals uit het evangelie blijkt 'Maria'. Als de engelen deze naam horen, verheugen ze zich. In het kennen daarvan danken ze God omdat Hij zulk een grote genade door en met mij heeft bewerkstelligd, en tevens omdat ze in mij de menselijkheid van mijn zoon in zijn goddelijkheid verheerlijkt zien. De zielen in het vagevuur genieten intens (als zij mijn naam horen), net als bij een bedlegerige zieke als hij van iemand een troostend woord krijgt dat zijn hart streelt en hem plotseling blij maakt. Bij het horen van mijn naam komen de goede engelen meteen dichter bij de zielen aan wie zij als beschermers zijn gegeven en dan verheugen ze zich over hun vooruitgang. Want goede engelen zijn ieder mens als bescherming gegeven en de boze engelen als beproeving.

Het is niet zo dat engelen ooit van God gescheiden zijn, maar eerder dat zij de zielen helpen en nochtans God niet verlaten want de engelen verblijven voortdurend in Gods aanwezigheid. Onderwijl laten ze de ziel opvlammen en zetten die tot het goede aan. De demonen sidderen en hebben angst voor deze naam. Bij het geluid van de naam Maria laten zij de ziel onmiddellijk uit hun klauwen los. Zoals een vogel met een prooi in zijn klauwen en bek die loslaat zodra het een (onheilspellend) geluid hoort. Maar direct daarna keert die terug als blijkt dat niks is voorgevallen. Zo laten ook de demonen de ziel los, bevreesd door het geluid van mijn naam, maar ze vliegen pijlsnel terug als er geen verbetering valt waar te nemen (in de toestand van deze mens).

Niemand is zo koud ten aanzien van Gods liefde – tenzij het een van de verdoemden betreft – dat de duivel zich niet onmiddellijk terugtrekt als iemand een beroep op mijn naam doet met de intentie zijn slechte gewoontes voor immer te laten varen. Dan blijft de duivel weg tenzij deze mens weer aan wilszwakte ten prooi valt en in doodzonde valt. Soms echter is het de duivel geoorloofd een persoon lastig te vallen omwille van diens grotere beloning later, maar dat gebeurt dan toch nooit om die persoon door de duivel te laten bezitten.

De woorden van de Maagd Maria tot haar dochter over haar jeugd, en een indrukwekkende beschrijving van Christus' lijdensweg.

HOOFDSTUK 10

Ik ben de Koningin van de Hemel, de Moeder van God. Ik vertelde je dat je een broche op je borst moet dragen. Ik zal nu beter laten zien hoe je dat moet doen.

Vanaf het begin toen ik voor het eerst over Gods bestaan leerde, was ik altijd bekommerd over mijn verlossing en de religieuze voorschriften. Toen ik tot een vollediger kennis kwam dat God zelf mijn schepper was en de rechter over al mijn daden, ging ik Hem heel innig liefhebben en was ik voortdurend alert en waakzaam opdat ik Hem niet in woord of daad zou beledigen. Toen ik vernam dat Hij zijn wet en geboden aan zijn mensen had gegeven en dat er zoveel wonderen door Hem waren verricht, maakte ik in mijn ziel een krachtig besluit om Hem boven alles lief te hebben – en alle wereldse dingen werden mij toen bitter.

Vervolgens leerde ik dat God zelf de wereld ging verlossen en geboren zou worden uit een maagd. Ik was zo verrukt van liefde voor Hem dat ik aan niets anders dacht dan aan God alleen en niets anders wilde dan Hem alleen. Voorzover ik daartoe in staat was trok ik mij terug uit de gesprekken en de aanwezigheid van ouders en vrienden en schonk ik alles wat ik verzameld had aan de armen. Ik hield niets anders over dan karig voedsel en kleding (die ik dagelijks droeg).

Niets anders dan God maakte mij blij. In mijn hart heb ik altijd gehoopt om tot aan het moment van zijn geboorte te mogen leven en het misschien te verdienen om de onwaardige dienstmaagd van Gods moeder te zijn.

Ik beloofde in mijn hart om naar zijn goeddunken mijn maagdelijkheid te bewaren en nooit iets op aarde te bezitten. Mocht God het anders willen was mijn wil de zijne, niet de mijne moest worden vervuld. Ik geloofde dat Hij tot alles in staat is en niets anders wil dan wat voor mij het beste is. Daarom vertrouwde ik geheel mijn wil aan de zijne toe. Toen de voorgeschreven tijd voor de presentatie van de maagden in de Tempel van de Heer was gekomen bevond ik mij onder hen omdat mijn ouders de voorschriften respecteerden. Ik dacht bij mijzelf dat niks onmogelijk is voor God, en dat, omdat Hij wist dat ik niets anders verlangde en niets

anders verlangde dan Hem, Hij in staat zou zijn, mits dit Hem behaagde, mijn maagdelijkheid in stand te houden: zo niet, dat zijn wil geschiede!

Nadat ik in de Tempel naar alle geboden had geluisterd, ben ik naar huis teruggegaan, van liefde voor God brandende als nooit tevoren, elke dag opgevlamd met nieuw vuur en verlangens van liefde. Om die reden heb ik mij nog meer van al het andere teruggetrokken en was ik dag en nacht alleen, sterk vrezend dat mijn mond iets zou zeggen of mijn oren iets zouden horen wat in strijd is met Gods wil, ook vrezend dat mijn ogen een glimp van de betovering van het wereldse zouden waarnemen.

Terwijl de vreze Gods in mijn hart heerste en ik op mijzelf was teruggeworpen en al mijn vertrouwen op God had gesteld, kwam het bij mij op over Gods grote macht na te denken, hoe de engelen en alle schepselen Hem dienen, en wat zijn onbeschrijflijke en oneindige heerlijkheid inhoudt. Toen ik dit alles overwoog kreeg ik drie wonderbaarlijke visioenen. Ik zag een ster, maar niet zoals die aan de hemel schijnt. Ik zag een licht, maar niet zoals die in de wereld schijnt. Ik rook een geur, niet van kruiden of zoiets, maar onbeschrijflijk zoet, die mij zo vervulde dat ik van vreugde juichte. Precies op dat moment hoorde ik een stem maar niet uit de mond van een mens. Toen ik dat hoorde beefde ik van angst, want ik was bang dat het een werk der duisternis was.

Op dat ogenblik verscheen een engel van God. Het was de prachtigste manspersoon, alhoewel onvleselijk, en die zei tegen mij: ‘Wees gegroet, gij vol van genade!’ Bij het horen daarvan vroeg ik mij af wat dit kon betekenen of waarom hij mij een dergelijke groet bracht, want ik wist dat ik onwaardig was voor zoiets of zulk een goed iets, maar ook dat het voor God mogelijk is alles te doen wat Hij wil. De engel zei vervolgens: ‘De nakomeling die in jou geboren zal worden is heilig en zal de Zoon van God worden genoemd. Het zal geschieden zoals God het wil.’

Toen ik dat hoorde wilde ik weten wat hij bedoelde en waarom hij met zulk een groet kwam. Ik wist en bedacht bij mijzelf dat ik voor zulk een zaak of zoiets goeds onwaardig was, maar wist ook dat het voor God niet onmogelijk is te doen wat Hij wil. Toen zei de engel opnieuw: ‘Dat wat in u geboren wordt is heilig en zal de Zoon van God worden genoemd. Zoals het Hem behaagt geschiede.’ Desondanks hield ik mij geen enkel moment daartoe waardig. Ik vroeg de engel niet ‘waarom’ of ‘wanneer’ zulks zou plaatsvinden waarmee ik op het feit doel dat ik de onwaardige Moeder van God zou worden, maar zei: ‘Hoe kan het dat ik die geen gemeenschap met een man heb de onwaardige moeder van God wordt?’ De

engel antwoordde slechts, zoals gezegd: 'Voor God is niets onmogelijk, want alles wat Hij wil doen gebeurt.'

Toen ik de woorden van de engel hoorde, voelde ik de meest vurige wens om de Moeder van God te worden, en mijn ziel sprak uit liefde: 'Zie, hier ben ik, uw wil geschiede in mij.' Juist tijdens het uitspreken van dat woord ontving ik mijn zoon in de baarmoeder, wat gepaard ging met een onbeschrijfelijke sensatie van mijn ziel en heel mijn lichaam. Toen Hij in de baarmoeder was, droeg ik Hem zonder pijn, zonder enige zwaarte of vermoeidheid van lichaam. In elk opzicht was ik nederig in de wetenschap dat ik de Almachtige droeg. Toen ik Hem baarde, deed ik dat zonder enige pijn of zonde, net zoals ik Hem had ontvangen, met zo'n sensatie van ziel en lichaam dat het voelde alsof ik op de wolken liep. Precies zoals Hij in mijn lichaam was gekomen tot grote vreugde van heel mijn ziel, dus ook tot grote vreugde van heel mijn lichaam, verliet Hij mij, met mijn ziel vol vreugde terwijl mijn maagdelijkheid ongerept bleef.

Toen ik naar Hem keek en zijn schoonheid overwoog, terwijl ik mijzelf onwaardig achtte voor zo'n zoon, sijpelde vreugde als druppels dauw door mijn ziel. Toen ik echter over de plaatsen nadacht waar, zoals ik door de profeten had geleerd, zijn handen en voeten aan het Kruis genageld zouden worden, vulden mijn ogen zich met tranen en werd mijn hart door verdriet overmand. Toen mijn zoon mijn huilende ogen zag werd Hij doodsbedroefd. Toen ik zijn goddelijke macht overwoog werd ik weer getroost, mij realiserend dat dit de manier is waarop Hij het wilde en dat het daarom juist is, en aldus stemde ik overeen met zijn wil. Mijn vreugde werd dus altijd met verdriet vermengd.

Toen de tijd van het lijden van mijn zoon was aangebroken grepen zijn vijanden Hem vast. Ze sloegen Hem op zijn wang en nek en bespuugden en bespotten Hem. Toen Hij naar de pilaar werd gebracht deed Hij zijn kleding uit en plaatste zijn handen op de pilaar waarna zijn vijanden ze genadeloos vastbonden. Zonder enige vorm van bekleding werd Hij aan de pilaar vastgebonden. Gelijk Hij geboren was stond Hij daar en ondervond de schaamte van zijn naaktheid. Zijn vrienden vluchtten weg maar zijn vijanden kwamen van alle kanten toegestroomd. Zo stonden ze daar en geselden zijn lichaam, een lichaam zonder enig vlek of zonde. Ik stond vlakbij. Tijdens de eerste zweepslagen viel ik flauw. Toen ik bijkwam kon ik constateren hoe zijn lichaam tot op het bot geslagen en gegeseld was. Wat zelfs nóg vreselijker was, was toen ze de zwepen terugtrokken (met in

de banden weerhaken bevestigd) waardoor zijn vlees werd doorploegd, zoals een ploeg de aarde doortrekt.

Toen mijn zoon daar helemaal bebloed en bedekt met wonden stond, zodat geen enkel plekje waar Hij kon worden geslagen was overgeslagen, vroeg iemand in geestverrukking: ‘Gaan jullie Hem zonder oordeel doden?’ En onmiddellijk sneed men zijn handen los. Toen deed mijn zoon zijn kleren weer aan. Ik zag dat de plaats waar Hij had gestaan met bloed bedekt was. Afgaande op zijn voetafdrukken kon ik zeggen waar Hij had gelopen, want overal waar Hij ging werd de grond met bloed doordrenkt. Ze hadden bijna geen geduld om Hem zich te laten aankleden, maar duwden en trokken Hem om toch maar op te schieten. Terwijl mijn zoon als een dief werd afgevoerd, veegde Hij het bloed uit zijn ogen weg.

Na Hem te hebben veroordeeld legden ze het Kruis op Hem om het te dragen. Hij droeg het een korte tijd toen iemand kwam die het met Hem droeg. Terwijl mijn zoon naar de plek van zijn lijden ging, sloegen sommigen Hem op de nek en anderen in zijn gezicht. Hij werd zo hard geslagen en met zoveel kracht dat, alhoewel ik niet zag wie Hem sloeg, ik het geluid van de klappen duidelijk hoorde. Toen ik samen met Hem bij de plaats van zijn lijden was aangekomen, zag ik alle gereedschappen voor zijn terechtstelling klaarliggen.

Toen mijn zoon daar aankwam, kleedde Hij zich uit terwijl de knechten tegen elkaar zeiden: ‘Dit zijn onze kleren. Hij zal ze niet terugkrijgen want Hij is ter dood veroordeeld.’ Mijn zoon stond daar naakt zoals Hij geboren was. Toen kwam iemand naar Hem toegelopen en bood Hem een kleed aan. Hij was blij daar zijn schaamte mee te kunnen bedekken. Zijn wrede beulen grepen Hem daarna vast en strekten Hem uit op het Kruis. Eerst spijkerden ze zijn rechterhand aan de balk waarin het spijkergat al doorboord was. Ze doorstoken zijn hand op de plek waar het bot steviger was. Met een lus rukten ze aan zijn andere hand en maakten die op dezelfde wijze aan de houten balk vast. Daarna kruisigden ze door middel van twee spijkers zijn rechtervoet met de linker er bovenop, waardoor al zijn pezen en aderen overspanden en barstten.

Daarna plaatsten ze de doornenkroon op zijn hoofd. Die sneed zo diep in het eerbiedwaardige hoofd van mijn zoon dat stromend bloed zijn ogen vulde, zijn oren verstopte en zijn baard verkleurde waar het langs naar beneden sijpelde. Toen Hij gewond en bloedend aan het Kruis hing kreeg Hij medelijden met mij, die in tranen er bijstond. Hij keek met zijn

bebloede ogen in de richting van mijn neef Johannes, die Hij mij toevertrouwde.

Onderwijl hoorde ik sommigen zeggen dat mijn zoon een dief was, anderen dat Hij een leugenaar was, weer anderen dat niemand de dood meer verdiende dan mijn zoon. Toen ik dit alles hoorde hernam zich mijn verdriet. Maar, zoals ik eerder zei, toen de eerste spijker Hem had vastgenageld, schokte die eerste klap mij zo erg dat ik als dood neerviel, met verduisterde ogen, trillende handen en schokkende benen. In de bitterheid van mijn verdriet trachtte ik niet op te kijken totdat Hij volledig aan het Kruis was vastgenageld. Toen ik opstond zag ik mijn zoon in ellende hangend en ik, in mijn grondige verbijstering, kon als de diepst bedroefde moeder, mij nog nauwelijks staande houden.

Toen mijn zoon mij en mijn vrienden ontroostbaar huilend zag, riep Hij met luider stem en smachtend uit: ‘Vader, waarom hebt U Mij verlaten?’ Het was alsof Hij wilde zeggen: ‘Er is niemand die zich over Mij bekommert behalve U, Vader.’ Op dat moment schenen zijn ogen half levend, zijn wangen waren ingevallen, zijn gezicht somber, zijn mond stond open en zijn tong was bloederig. Zijn maag lag plat tegen zijn rug aan omdat alle vocht eruit onttrokken was en zo leek het dat Hij geen ingewanden meer had. Zijn hele lichaam was door het bloedverlies bleek en uitgeput. Zijn handen en voeten waren heel hard aangespannen, ze waren uit elkaar getrokken en voegden zich naar de vorm van het Kruis. Zijn baard en haren waren volledig met bloed doordrenkt. Toen mijn zoon daar zo verminkt en blauwbleek hing, was alleen nog het hart krachtig, zijnde van het beste en sterkste soort. Van mijn vlees had Hij het zuiverste en perfect gevormde lichaam ontvangen. Zijn huid was zo dun en zacht dat het bloed bij de minste geseling onmiddellijk ging vloeien. Zijn verse bloed kon door zijn reine huid heen worden waargenomen. Juist omdat Hij het allerbeste lichaamsgestel had, voerden leven en dood een strijd in zijn gewonde lichaam. Op sommige momenten steeg de pijn in zijn doorboorde ledematen en pezen omhoog tot aan zijn nog krachtige en ongebroken hart en dat bracht daar ongelooflijke pijn en lijden teweeg. Op andere momenten ging de pijn vanuit zijn hart omlaag tot in zijn gewonde ledematen, en op die manier was er een bittere doodsstrijd.

Met deze ellende omringd keek mijn zoon naar zijn huilende vrienden die de pijn liever zelf zouden hebben ondergaan of liever eeuwig in de Hel hadden willen branden dan Hem zo gemarteld te zien. Zijn verdriet over het verdriet van zijn vrienden overtrof alle bitterheid en beproe-

vingen die Hij in zijn lichaam en hart onderging, want Hij koesterde een tedere liefde voor hen. Toen riep Hij onder de overweldigende en benauwende pijnen van zijn menselijke natuur tot zijn Vader uit: 'Vader, in uw handen beveel Ik mijn Geest.' Toen ik, zijn aller bedroefste moeder, deze stem hoorde, huiverde mijn hele lichaam onder bittere hartspijnen. En telkens als ik weer aan deze stem dacht, klonk het actueel en als nieuw in mijn oren.

Toen zijn dood naderde en zijn hart barstte van gewelddadige pijn, begon Hij over zijn hele lichaam en hoofd stuiptrekkingen te krijgen. Hij hief zich wat op en viel dan weer omlaag, zijn mond viel open met een geheel bloederige tong. Zijn handen trokken zich een beetje terug van de plek waar ze waren doorstoken zodat zijn voeten extra gewicht van zijn lichaam droegen. Zijn vingers en armen strekten zich iets uit en zijn rug drukte strak verstijfd tegen het Kruis aan.

Sommigen zeiden tegen mij: 'Maria, je zoon is dood.' Anderen zeiden: 'Hij is overleden, maar Hij zal weer herrijzen.' Toen iedereen wegging, kwam een man en stak met zoveel kracht een lans in zijn zijde dat het er bijna aan de andere kant uitkwam. Toen de speer werd teruggetrokken was de punt rood van bloed. Het leek alsof mijn eigen hart doorstoken was toen ik zag hoe het hart van mijn zoon doorstoken was.

Daarna werd Hij van het Kruis gehaald. Ik nam zijn lichaam op mijn schoot. Het was als van een melaatse, helemaal doodsbleek. Zijn ogen waren levenloos en vol bloed, zijn mond ijskoud, zijn baard als een gevlochten kleed, zijn gezicht verstijfd. Zijn armen waren zo verstijfd dat ze niet verder omlaag gebogen konden worden dan tot ongeveer zijn navel...

Hij lag op mijn schoot. Zoals Hij aan het Kruis had gehangen lag Hij op mijn schoot, als een stijve man in al zijn ledematen. Daarna legden ze Hem in een schone linnen doek. Met mijn linnen kleed droogde ik zijn gekwetste ledematen en daarna heb ik zijn ogen en mond gesloten die open stonden toen Hij stierf. Zo hebben ze Hem in het graf gelegd. Hoe graag was ik daar levend in geplaatst, samen met mijn zoon, als Hij het zo gewild had! Nadat dit alles was gebeurd, kwam de goede Johannes en nam mij mee naar zijn huis. Zie dan mijn dochter wat mijn zoon voor jou geleden heeft!

Christus' woorden tot zijn bruid over hoe Hij zichzelf uit vrije wil aan zijn vijanden heeft overgeleverd om gekruisigd te worden, en over de beheersing van het lichaam in navolging van zijn lijden.

HOOFDSTUK 11

De Zoon van God sprak met zijn bruid, zeggende:

Ik ben de Schepper van Hemel en Aarde, en het is mijn ware lichaam dat op het altaar wordt geconsacreerd. Bemin Mij met heel je hart, want Ik heb van jou gehouden, Mijzelf uit vrije wil aan mijn vijanden overgeleverd terwijl mijn vrienden en mijn moeder in bittere pijn en rouw werden achtergelaten.

Toen Ik de lans, de nagels, de zwepen en de andere pijnigende gereedschappen zag klaarliggen, werd mijn vreugde om te lijden er niet minder om. Toen mijn hoofd door de doornenkroon aan alle kanten bloedde, zou ik zelfs indien mijn vijanden beslag hadden kunnen leggen op mijn hart het nog liever hebben laten splijten en verwonden dan jou te verliezen. Als iemand in ruil voor zo'n groot bewijs van liefde Mij toch niet bemint, is hij ontzettend ondankbaar.

Daar mijn hoofd (met doornen) doorstoken was en voor jou aan het Kruis gebogen lag, zou ook jouw hoofd in nederigheid moeten buigen. Daar mijn ogen bloederig en vol van tranen waren, zouden je ogen zich van wellustige blikken moeten onthouden. Daar mijn oren met bloed gevuld waren en spotternijen hoorden, zouden je oren zich moeten afwenden van lichtzinnig en ongepast taalgebruik. Daar mijn mond de bitterste drank smaakte en het goede werd ontzegd, zou jij kwaadsprekerij moeten vermijden en je mond altijd in dienst van het goede moeten stellen. Zoals mijn handen door de spijkers werden uitgestrekt, zo moeten jouw handen en de werken die ze doen naar de armen zijn uitgestrekt en gericht zijn op mijn geboden.

Laten je voeten, dat zijn je affecties, waarmee je naar Mij toeloopt, voor de lusten gekruisigd zijn opdat, net als Ik in al mijn ledematen heb geleden, al jouw ledematen bereid zijn Mij te gehoorzamen. Ik verwacht van jou meer inspanning dan van anderen omdat Ik jou grotere genade heb gegeven.

Over hoe een engel voor de bruid bidt en hoe Christus de engel vraagt wat hij voor de bruid wil en wat hij denkt dat goed is voor haar.

HOOFDSTUK 12

Een goede engel, de beschermer van de bruid, scheen tot Christus te bidden voor haar. De Heer antwoordde hem en zei: ‘Een persoon die wil bidden voor de ander, dient te bidden voor het heil van de ander. Jij bent als een vuur dat nooit is geblust, onophoudelijk brandend met mijn liefde. Als je Mij ziet, zie en weet je alle dingen. Je wilt niets anders dan wat Ik wil. Dus vertel Me: wat is goed is voor deze nieuwe bruid van Mij?’ Hij antwoordde: ‘Heer, U weet alles.’ De Heer zei tegen hem: ‘Al dat is gebeurd en zal gebeuren, bestaat eeuwig in Mij.’

Ik begrijp en weet alle dingen in de Hemel en op de Aarde, en er is geen verandering in Mij. Maar om ervoor te zorgen dat de bruid mijn wil herkent, vertel Mij wat goed is voor haar, terwijl zij nu luistert.’ En de engel zei: ‘Zij heeft een groot en eigenwijs hart. Daarom moet een roede worden gebruikt om haar te temmen.’ Toen zei de Heer: ‘Wat is uw verzoek voor haar mijn vriend?’ De engel zei: ‘Heer, ik verzoek U haar samen met de roede genade te geven.’ En de Heer zei: ‘Om u ter wille te zijn zal Ik dat doen, want Ik beoefen de rechtvaardigheid nooit zonder genade. Dat verklaart waarom de bruid Mij met heel haar hart moet beminnen.’

Over hoe een vijand van God drie demonen in zich had
en hoe Christus hem daarvoor veroordeelde.

HOOFDSTUK 13

Mijn vijand heeft drie demonen in zich. De eerste woont bij zijn geslachtsorganen, de tweede in zijn hart, de derde in zijn mond.

De eerste is als een kapitein van een schip die via de kiel water laat binnenstromen. Zo vult het geleidelijk stijgende water het vaartuig. Dan vloeit het water over, waarop het zinkt. Dit schip staat symbool voor het lichaam dat als door stormen door de voorgespiegelde verleidingen van demonen en zijn eigen lusten wordt aangevallen. De lust drong eerst via de kiel naar binnen, dat wil zeggen door het genot dat de bezitter van het lichaam aan kwade gedachten ontleende. Omdat hij zich niet door boetedoening verzette of de gaten met kegels van onthouding toestopte, nam met zijn instemming het wellustige water met de dag toe. Nadat het schip in zijn buik boordevol vleselijke lusten zat, raakte het onder water en zonk in wellust, zodat het de haven van verlossing niet bereikte.

De tweede demon, die zich in zijn hart bevindt, is als een worm die in een appel zit die eerst de kern van de appel vreet. En dan, na het achterlaten van zijn uitwerpselen blijft het in de appel rondhangen totdat de hele appel is aangetast. Dat is wat deze duivel doet. Eerst bederft hij bij iemand de wil en goede voornemens, die de kern vormen van zijn denkkracht en van al het goede dat hij doet. Als eenmaal het hart van goede dingen ontledigd is, legt hij in plaats daarvan de wereldse gedachten en affecties die hem het meest bekoren. Vervolgens spoort hij het lichaam aan tot genotzucht. Om die reden nemen de moed en wijsheid van die mens af en wordt zijn leven door moeiten gekweld. Iemand zonder hart is inderdaad als een appel zonder kern. Daar de liefde tot God ontbreekt gaat die mens mijn kerk binnen zonder hart voor de zaak.

De derde demon, die zich in zijn mond nestelt, is als een sluipschutter die al speurend door openingen de onbehoedzamen neerschiet. Hoe zou de duivel zich niet in iemand kunnen huisvesten als die zich niet altijd zelf tot onderwerp van gesprek maakt? Wat geliefder is wordt vaker genoemd. Zijn harde woorden, waar hij anderen mee kwetst, zijn als afgeschoten pijlen door openingen waarlangs de duivel kan binnenkomen. Met zijn kwetsende woorden jegens onschuldigen heeft hij die openingen gecreëerd. Zijn woorden hebben de gewone man met schande overladen.

Ik die de waarheid ben, zweer bij mijn waarheid dat Ik hem (de abt) zal veroordelen als een hoer tot vuur en zwavel, als een geniepige verrader tot verminking van zijn lichaam, als een godslasteraar tot eeuwige schande. Maar zolang zijn ziel en lichaam nog verenigd zijn, blijft mijn genade voor hem binnen handbereik. Wat Ik van hem verwacht is dat hij zonder eigen eer te zoeken en bevrijd van angst voor mijn verwijten vaker aan de kerkdiensten deelneemt en die sinistere naam (van de man die hij in kerkgrond liet begraven) nooit meer over zijn lippen laat komen.

Uitleg

Deze vermaning was aan het adres van een abt van de Cisterciënzer orde. Hij had iemand tegen de kerkelijke voorschriften in laten begraven. Toen hij het gebed van de ziekenzalving over Vrouwe Birgitta uitsprak, hoorde zij in geestverrukking:

««Hij deed wat hij niet had mogen doen; hij heeft een geëxcommuniceerde begraven. Je kunt er zeker van zijn dat de eerste begrafenis na deze zijn eigen zal zijn want hij heeft tegen de Vader gezondigd die heeft gezegd onpartijdig te zijn en de rijken niet naar de ogen te kijken. Omwille van een luttele vergankelijke winst gaf deze man eer aan een onwaardige en plaatste hem naast de waardigen. Dat had hij niet mogen doen. Toen hij besloot een onrechtvaardige naast de rechtvaardigen te begraven heeft hij tegen mijn Geest gezondigd, die de gemeenschap der rechtvaardigen tot stand brengt. Hij heeft ook tegen Mij, de Zoon, gezondigd. Heb ik niet gezegd: 'Die Mij verwerpt zal verworpen worden.' Deze man heeft iemand geëerd en hem verheven die mijn Kerk en plaatsvervanger (de paus) verworpen had.»»

Na deze vermaning heeft de abt zich bekeerd en hij stierf op de vierde dag.

Christus' woorden tot zijn bruid over hoe zij bidden moet en over de verschuldigde eerbied; over de drie soorten dienaren die God in deze wereld dienen.

HOOFDSTUK 14

Ik ben jouw God, die aan het Kruis werd genageld, ware God en waar mens in één persoon die dagelijks aanwezig is in de handen van een priester. Als je een gebed tot Mij richt eindig dan altijd met de wens dat mijn wil geschiede en niet de jouwe. Ik hoor je niet bidden voor degenen die al veroordeeld zijn. Soms wens je ook iets gedaan te krijgen dat tegen je verlossing ingaat. Daarom is het voor jou belangrijk dat je jouw wil aan Mij toevertrouwt, want Ik weet alle dingen en zal iemand alleen maar voorzien van hetgeen nuttig is. Er zijn velen die niet met de juiste intentie bidden en het daarom niet verdienen verhoord te worden.

Er zijn drie soorten mensen die Mij in deze wereld dienen. De eerste soort omvat hen die geloven dat Ik God ben die alles geeft en macht heeft over alle dingen. Ze dienen Mij met de bedoeling om tijdelijke zaken en eer te krijgen, maar de hemelse dingen hebben geen betekenis voor ze, en indien ze die kregen zouden ze die al snel verliezen in hun poging nieuwe tijdelijke dingen te krijgen. In al hun ondernemingen valt hen in overeenstemming met hun wens werelds succes ten deel. Omdat ze het eeuwig goede zijn kwijtgeraakt, beloon Ik ze met tijdelijk comfort voor elke goede dienst die ze Mij bewijzen – en Ik betaal ze tot aan de laatste duit en tot aan hun allerlaatste moment.

De tweede soort omvat mensen die geloven dat Ik de almachtige God ben en een streng rechter. Zij dienen Mij uit angst voor straf en niet uit liefde of voor het bereiken van de hemelse glorie. Als ze niet bang voor Mij waren, zouden ze Mij niet dienen.

De derde soort omvat hen die geloven dat Ik de Schepper van alle dingen ben en de ware God, die ook geloven dat Ik rechtvaardig ben en barmhartig. Zij dienen Mij niet uit angst voor bestraffing maar uit vertrouwen op de goddelijke liefde. Ze zouden liever als dat moest enige straf ondergaan dan Mij tot boosheid uit te dagen. Hun gebed dient waarlijk verhoord te worden omdat hun wil in overeenstemming is met de mijne.

De dienaar van het eerste soort zal zijn straf niet ontlopen en nooit mijn gezicht zien. De tweede zal minder gestraft worden, maar nog steeds mijn gezicht niet zien, tenzij hij zijn angst door boetedoening beteugelt.

Christus' die zich als een grote koning presenteert,
en over afzonderlijke schatten waaruit gekozen kan worden,
die symbool staan voor de weg ten leven en de weg ten dode.

HOOFDSTUK 15

Ik ben als een grote en machtige koning. Vier dingen hebben betrekking op een koning. Ten eerste moet hij rijk zijn, ten tweede vrijgevig, ten derde verstandig, en ten vierde, liefdadig. Ik ben echt de koning van de engelen en alle mensen. Ik bezit deze vier zojuist genoemde kwaliteiten. In de eerste plaats, ben Ik de rijkste van allemaal, omdat Ik iedereen in zijn behoeften voorzie en nog steeds evenveel bezit nadat Ik het heb weggegeven. Ten tweede ben Ik de vrijgevigste van allemaal omdat Ik bereid ben eenieder te geven die daar om vraagt. Ten derde ben Ik de wijste van allemaal, want Ik weet wat iedereen toekomt en wat het beste voor hem of haar is. Ten vierde ben Ik liefdadig, omdat Ik meer wil geven dan men verlangt.

Ik heb, zoals je mag zeggen, twee schatten. Zware materialen, zo zwaar als lood, die zijn opgeslagen in de eerste schatkist. De plaats van deze schatkist wordt omsingeld door spitse en stekelige doornen. Maar deze zware dingen lijken zo licht als een veertje voor iemand die ze begint om te keren en leert hoe hij ze moet dragen. De zaken die voorheen zwaar en moeilijk leken worden licht en de dingen waarvan hij eerst nog dacht dat ze scherp waren worden zacht. De tweede schatkist lijkt glinsterend goud te bevatten en kostbaar edelgesteente en heerlijke dranken. Maar bij nader inzien is het goud helemaal dof en zijn de drankjes giftig.

Er zijn twee wegen die naar deze schatten leiden, hoewel er eerst één was. Bij de splitsing, dat wil zeggen waar de twee wegen zich van elkaar scheiden, stond een man die bij drie mannen smekend aandrong de tweede weg te gaan. Hij zei: 'Luister, luister naar wat ik ga zeggen! Maar als je niet wilt luisteren, gebruik dan op z'n minst je ogen om te zien dat het waar is wat ik zeg. Als je je oren en ogen niet wilt gebruiken, gebruik dan op z'n minst je handen om op de tast af te gaan en voor jezelf te bewijzen dat er geen onwaarheid in mijn woorden schuilt.' Toen zei nummer één: 'Laten we luisteren en zien of hij de waarheid spreekt.' De tweede man zei: 'Wat hij ook zegt, het is onwaar.' De derde: 'Ik weet dat hij de waarheid spreekt, maar het laat mij koud.'

Wat kunnen deze twee schatten anders zijn dan mijn liefde en in het andere geval een liefde tot het wereldse? Er leiden twee wegen naar deze schatten toe. Zelfvernedering en complete zelfverloochening voeren naar mijn liefde terwijl lichamelijke genietingen naar liefde tot het wereldse voert. Voor sommigen lijkt de last die ze bij het navolgen van mijn liefdewet moeten dragen loodzwaar. Dat is omdat ze tijdens het vasten en waken of zelfonthouding de gedachte zijn toegedaan dat het loodzwaar is. Als ze worden beschimpt of als ze hun gebeden doen, is het alsof ze op scherpe doornen zitten. Zo zal het altijd een marteling voor ze zijn.

De persoon die altijd in mijn liefde wil blijven zal eerst de lading moeten omkeren, dat wil zeggen, zich vastberaden inspannen en onverpoosd inzetten om het goede te doen. Dan moet hij het geleidelijk een beetje optillen, dat wil zeggen dat hij moet doen wat binnen zijn vermogen ligt, terwijl hij denkt: ‘Als God mij helpt, kan ik dit tot een goed eind brengen.’ Tenslotte zal hij, volhardend in de taak die hij op zich heeft genomen, de dingen die eerst zwaar leken met zo’n grote vreugde doen dat alle ontberingen van vasten en waken, of welke ontbering dan ook, zo licht als een veertje lijken. Mijn vrienden vertoeven in de vrede, maar voor de kwaadaardigen en goddelozen lijkt het bestaan met doornen en distels bezaaid, en dit terwijl mijn vrienden de hoogste vreugde kennen op een weg die zo zacht als rozenblaadjes lijkt.

De rechtstreekse weg naar deze schat bestaat uit het minachten van zijn eigen impulsen, wat gebeurt als iemand denkend aan mijn lijden en dood niet zijn eigen wil nastreeft, maar het bestrijdt terwijl hij zich voortdurend tracht te verbeteren. Alhoewel deze weg wat moeilijk is in het begin, is er nog een hoop vreugde te beleven tijdens dit proces, zoveel dat de dingen die eerst ondraaglijk leken later heel licht blijken te zijn, zodat hij met recht tegen zichzelf kan zeggen: ‘Gods juk is prachtig.’

De tweede schat is de wereld. Daar zijn goud, kostbaar edelgesteente en dranken, die heerlijk lijken maar een bittere en vergiftigende nadronk geven. Dit is wat er gebeurt als iemand het goud draagt. Later als zijn lichaam verzwakt is en zijn ledematen aan kracht hebben ingeboet, zal het moment komen dat, wanneer zijn beenmerg verbruikt is, zijn lichaam dood neervalt. Dan laat hij het goud en edelgesteente achter zich die dan voor hem niet meer waard zijn dan modder.

De dranken van de wereld, Ik bedoel hiermee zijn pleziertjes, zien er smakelijk uit, maar, eens in de maag beland maken ze het hoofd licht en het hart zwaar, ze vernietigen het lichaam. Dan verdort de persoon als

gras. Tijdens het naderen van de doodspijn worden al deze genoegens zo bitter als gif. De eigen wil doen leidt tot deze schat. Dat nu speelt zich af als iemand zich niet tegen de opwellingen van zijn slechte neigingen verzet en niet nadenkt over wat Ik heb voorgeschreven en gedaan, maar alles direct doet wat in hem opkomt, of het nu betamelijk is of niet.

Drie mannen bewandelen deze weg. Daarmee doel Ik op allen die de wereld en hun eigen wil liefhebben. Staande bij de ingang van het kruispunt drong ik smekend aan, want met mijn komst in een mensenlichaam heb Ik de mens twee wegen getoond, als een aansporing de ene te volgen en de andere te mijden. Het is de weg die ten leven voert of ten dode. Voordat Ik in het lichaam kwam was er slechts één weg waarop alle mensen, goed of kwaad, naar het dodenrijk gingen.

Ik ben de figuur die zo aandrong en smeekte aldus:

Mensen, luister naar mijn woorden die leiden op de weg ten leven, gebruik je zintuigen om te zien dat wat Ik zeg waar is. Als je er niet naar luistert of er niet naar kan luisteren, kijk dan tenminste – Ik bedoel hiermee, gebruik geloof en verstand – en zie dat mijn woorden waar zijn. Op de manier dat de zichtbare dingen onderscheiden kunnen worden door de ogen van het lichaam, kunnen de onzichtbare onderscheiden worden en geloofd door de ogen van het geloof. Er zijn in de Kerk veel eenvoudige zielen die slechts weinig werken doen maar toch dankzij hun geloof worden gered. Ze geloven dat Ik de Schepper en Verlosser ben van het heelal.

Er is niemand die niet kan begrijpen en tot de conclusie komen dat Ik God ben als hij beziet hoe de aarde vrucht draagt en de hemel regen geeft, hoe de bomen groen worden, hoe de dieren voortbestaan, ieder naar zijn eigen soort, hoe de sterren de mensheid van dienst zijn, hoe de dingen buiten de wil van de mens geschieden. Uit dit alles kan ieder zien dat hij sterfelijk is en dat het God is die alles regelt. Als God niet bestond zou het een warboel zijn. Zodoende is alles omwille van de menselijke ontwikkeling rationeel door God beschikt. Niet het minste of geringste bestaat zonder dat daar een reden toe is.

Dus als iemand door eigen zwakte mijn krachten niet kan begrijpen of bevatten, kan hij ze dankzij het geloof zien en geloven. Maar mensen toch! – als je geen gebruik wilt maken van je verstand om mijn macht te kennen, dan kun je nog altijd je handen gebruiken om de daden te verrichten die Ik en mijn heiligen hebben gedaan.

Mijn werken zijn zo evident dat niemand eraan kan twijfelen dat het Gods werken zijn. Wie liet de doden opstaan en gaf licht aan de blinden,

als het niet God was? Wie verdreef de demonen als het niet God was? Heb Ik dan geen dingen onderwezen die voor de verlossing van ziel en lichaam zijn en makkelijk te dragen zijn?

De eerste man zegt, of veeleer sommigen zeggen: 'Laten we luisteren en uitvinden of het waar is!' Deze mensen blijven een tijd in mijn dienst, niet uit liefde maar als een experiment en in navolging van andere gelovigen, nochtans zonder hun eigen wil op te geven. Ze willen hun eigen wil doen naast de mijne. Dientengevolge bevinden ze zich in een gevaarlijke situatie omdat ze twee heren dienen, maar geen van beiden kunnen ze goed dienen. Als ze geroepen worden (sterven), zullen ze door de heer worden beloond die ze het meest hebben liefgehad.

De tweede zegt, of veeleer sommigen zeggen: 'Wat hij ook zegt, het zijn allemaal leugens en de Bijbel is onwaar.' Ik echter ben God, de Schepper van alle dingen, niets is er zonder Mij gemaakt. Ik heb het nieuwe en oude verbond opgericht, ze kwamen uit mijn mond en er is geen valsheid in ze want Ik ben de waarheid. Zodoende zullen degenen die zeggen dat Ik leugens verspreid en dat de Heilige Schrift onwaar is, nooit mijn aangezicht zien. Immers, hun geweten zegt dat Ik God ben die alle dingen volgens zijn wilsbeschikking laat gebeuren. De hemel geeft licht, zij echter kunnen geen licht aan de aarde geven; de aarde draagt zijn vruchten; de lucht maakt de aarde vruchtbaar; alle dieren bestaan volgens een vaste ordening; de demonen bekennen Mij; uit liefde tot Mij verdragen de rechtvaardigen ongelooflijke pijnen. Ze zien al deze dingen, maar toch zien ze Mij niet. Ze hadden ook mijn rechtvaardigheid kunnen leren kennen indien ze zich ervan hadden vergewist hoe de aarde de goddelozen opslokte (de Korachieten tijdens de uittocht uit Egypte) en hoe vuur de goddelozen verteerde (Sodom en Gomorra). Eveneens hadden ze mijn barmhartigheid kunnen leren kennen indien ze kennis hadden genomen van het water dat (tijdens de uittocht uit Egypte) voor de rechtvaardigen uit de rots gutste of van het water dat zich voor hen scheidde (de doortocht door de Rode Zee), of als ze kennis hadden genomen van het vuur dat hen (Sadrak, Mesek en Abednego) niet aantastte, of indien ze kennis hadden genomen van hoe hemel en aarde hen voedde (tijdens de uittocht uit Egypte). Omdat ze al deze dingen hadden kunnen weten en nog altijd beweren dat Ik een leugenaar ben, zullen ze mijn nooit aangezicht mogen aanschouwen.

De derde zegt, of veeleer sommigen zeggen: 'We weten heel goed dat Hij de ware God is, maar het beroert ons niet.' Deze mensen zullen voor

eeuwig worden gekweld omdat ze Mij hebben misprezen, hun Heer en God. Is het niet een enorme minachting van hun kant om mijn gaven te gebruiken maar toch te weigeren Mij te dienen? Als ze deze dingen uit eigen harde arbeid hadden verworven en niet alles aan Mij te danken hadden gehad zou hun minachting minder groot zijn.

Ik zal echter mijn genade schenken aan hen die mijn last vrijwillig dragen en vurig tot het uiterste willen gaan. Ik zal met hen samenwerken die mijn last willen dragen, dat wil zeggen, zij die elke dag uit liefde tot Mij vooruitgang boeken. Ik zal hun kracht zijn en zo in vuur in vlam zetten dat ze steeds meer willen doen. De mensen die standvastig blijven ondanks de verdrukking – maar op een plaats staan die in wezen vredig is – zijn degenen die dag en nacht geduldig zwoegen zonder toe te geven aan vermoeidheid, maar steeds ijveriger worden, denkend dat wat zij doen weinig voorstelt. Dit zijn mijn beste vrienden, en zo zijn er weinigen want de meesten hebben de dranken van de tweede schatkist liefgehad.

Over hoe een vrouw het verschrikkelijk te verduren kreeg van de duivel, maar die later door de gebeden van de glorieuze Maagd werd verlost.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 16

De bruid zag een heilige met God spreken: ‘Waarom verwondt de duivel de ziel van deze vrouw die U met uw bloed hebt verlost?’ Onmiddellijk antwoordde de duivel en zei: ‘Omdat zij terecht de mijne is.’

Waarop de Heer antwoordde: ‘Met welk recht is zij de jouwe?’ De duivel zei toen: ‘Er zijn twee wegen: de ene leidt ten Hemel en de andere ter Helle. Toen die vrouw deze twee wegen zag, gaven haar geweten en verstand aan dat zij voor mijn weg moest kiezen. En omdat ze een vrije wil had om het pad van haar keus te nemen, dacht ze dat het gemakkelijker zou zijn haar wil te richten op het doen van zonden, en zo begon ze mijn weg te volgen. Later heb ik haar bedrogen door middel van drie ondeugden: vraatzucht, geldzucht en wellust. Nu hang ik in haar buik rond en in haar natuur. Ik houd haar met vijf handen vast. Met de eerste hand bedek ik haar ogen zodat ze geen geestelijke dingen ziet. Met de tweede houd ik haar handen vast zodat ze geen goede daden verricht. Met de derde houd ik haar voeten vast zodat ze niet tot het goede geneigd is. Met de vierde houd ik haar intellect vast zodat ze zich voor haar zonden niet schaamt. En met de vijfde houd ik haar hart vast zodat ze zich niet door berouw zal bekeren.’

De Heilige Maagd Maria zei vervolgens tot haar zoon: ‘Mijn zoon, dwing hem de waarheid te vertellen over wat Ik hem wil vragen.’ De Zoon zei: ‘Jij bent mijn Moeder, jij bent de Koningin van de Hemel, jij bent de Moeder van genade, jij bent de troost voor de zielen in het Vagevuur, jij bent de vreugde van degenen die hun weg banen in de wereld. Jij bent de oppermachtige meesteres van de engelen, het voorbeeldigste schepsel van God. Jij bent ook meesteres van de duivel. Commandeer deze duivel zelf, Moeder, en hij zal je alles zeggen wat je wilt.’ De Heilige Maagd vroeg de duivel toen: ‘Vertel mij, duivel, welk voornemen had deze vrouw voordat zij de kerk binnenging?’ De duivel antwoordde: ‘Ze had besloten niet meer te zondigen.’

En de Maagd Maria zei tot hem: ‘Voor zover haar eerdere voornemen haar naar de Hel voerde, vertel mij, in welke richting neigt haar huidige voornemen om niet meer te zondigen?’ De duivel antwoordde haar

met tegenzin: ‘De intentie niet meer te zondigen leidt voor haar naar de Hemel.’ De Maagd Maria zei: ‘Omdat je accepteerde dat het je recht was haar van het pad van de Heilige Kerk weg te leiden wegens haar eerdere voornemen, is het nu wegens haar huidige voornemen slechts een kwestie van gerechtigheid dat zij terug in de Kerk keert.’

Nu zal ik je een andere vraag stellen, duivel: ‘Vertel Mij, wat is de tegenwoordige toestand van haar geweten?’ De duivel antwoordde: ‘Zij heeft veel berouw en spijt over de dingen die zij heeft gedaan, maar heeft besloten nooit meer zulke zonden te doen. Zij wil zich beteren voor zover dat in haar macht ligt.’ De Maagd vroeg de duivel toen: ‘Kun je Mij zeggen of de drie zonden van wellust, vraatzucht en hebzucht tegelijk in een hart kunnen bestaan samen met de drie deugden van berouw, verdriet en het voornemen zich te beteren?’ De duivel antwoordde: ‘Nee.’ En de Heilige Maagd ging verder: ‘Kun je mij dan zeggen welke zouden moeten verminderen en uit haar hart verdwijnen, de drie deugden of de drie ondeugden, waar jij het over had, daar zij immers niet samen dezelfde plaats kunnen bezetten?’ De duivel antwoordde: ‘Ik zeg, de zonden.’

De Maagd antwoordde: ‘Heel juist. Het pad naar de Hel is voor haar gesloten en het pad naar de Hemel ligt open.’ Ook vroeg de Maagd: ‘Vertel mij eens, als een overvaller buiten de deuren van de bruid lag te wachten en haar wilde verkrachten, wat zou de bruidegom dan doen?’ De duivel antwoordde: ‘Als de bruidegom goed en nobel is, zou hij haar verdedigen en zijn leven voor haar riskeren.’ Toen zei de Maagd: ‘Jij bent een boze rover! Deze ziel is de bruid van de bruidegom die mijn zoon met zijn eigen bloed heeft vrijgekocht. Je hebt haar beschadigd en met geweld ingenomen. Omdat mijn zoon de bruidegom van haar ziel is en Heer is over jou, betaamt het jou voor Hem weg te vluchten.’

Uitleg

Deze vrouw was een prostitué die naar de wereld wilde terugkeren, want de duivel plaagde haar dag en nacht, zoveel dat hij zelfs in zichtbare gestalte haar ogen in het hoofd drukte en, terwijl velen toekeken, uit haar bed sleepte. Daarna, in de aanwezigheid van vele betrouwbare getuigen, zei de Heilige Birgitta openlijk: ‘Ga weg jij, duivel, jij hebt dit schepsel van God genoeg geplaagd.’

Nadat ze dit had gezegd, lag de vrouw een half uur lang met haar gezicht naar beneden op de grond. Toen stond zij op en zei: ‘Waarlijk, ik zag de duivel in afgrijselijke vormen door het raam naar buiten gaan en hoorde een stem tegen mij zeggen: ‘Vrouw, je bent waarlijk bevrijd.’

Vanaf dat ogenblik was deze vrouw van al haar ongeduld verlost en werd niet langer door onreine gedachten gekweld. Zij kwam tot rust en stierf een goede dood.

Christus' woorden tot zijn bruid waarbij Hij een zondaar met drie dingen vergelijkt: een adelaar, een vogelvanger en een bokser.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 17

Dit gaat over iemand die een heel machtig ridder was, die de geestelijken erg haatte en gewend was beledigingen naar hun hoofd te slingeren.

Ik ben Jezus Christus die tot je spreekt. Ik ben degeen die in de schoot van de Maagd was, ware God en waar mens. Alhoewel Ik in de Maagd was, heerste Ik samen met de Vader nog altijd over alle dingen. De Zoon van God zegt: 'O, wereldse ridder, vraag de wijzen wat er gebeurde met de trotse Haman die mijn volk minachtte! Was zijn dood niet smadelijk en een grote afgang? Op dezelfde manier spot u met Mij en mijn vrienden. Derhalve zullen mijn vrienden niet rouwen als u sterft evenmin als Israël toen Haman stierf. Als u zich niet betert zal u een zeer bittere dood sterven.'

Deze man, mijn verderfelijke vijand, is als drie dingen:

Ten eerste is hij als een adelaar die hoog in de lucht vliegt terwijl alle andere vogels eronder vliegen. In zijn trots kan hij niet verkroppen dat iemand boven hem staat. Daarom verwondt hij iedereen die in de klauwen van zijn kwaadaardigheid valt. Ik zal de vleugels van zijn macht en trots afsnijden en zijn kwaadaardigheid van de aarde verwijderen. Ik lever hem aan het onuitblusbaar vuur over waar hij, indien hij zich niet betert, eeuwig zal worden gepijnigd.

Ten tweede is hij als een vogelaar die op een met kleverige pek besmeurde fluit speelt. De vogels die van de melodie genieten zullen er naartoe vliegen en in de pek vast komen te zitten. Als een vogelaar trekt hij iedereen door zoetgevooisde woorden en mooie beloften naar zich toe, maar iedereen die tot hem nadert wordt in het verderf gevangen van waar ontsnapping onmogelijk is. Om die reden zullen de vogels van de Hel zijn ogen uitpikken zodat hij mijn roem nooit zal zien maar slechts de eeuwige duisternis van de Hel. Zij zullen zijn oren afsnijden, zodat hij de woorden

van mijn mond niet horen zal. In ruil voor zijn zoetgevooisde woorden zullen ze hem bitterheid geven, van voet tot kruin. Hij zal zoveel straffen ondergaan als het aantal mensen dat hij in het verderf heeft gestort.

Ten derde is hij als een ongenaakbare bokser die elke wedstrijd wint. Als een bokser neemt hij in kwaadaardigheid de eerste plaats in, wil aan niemand toegeven en is vastberaden iedereen neer te slaan. Bij elke bestraffing zal hij, ook als een bokser, de eerste plaats innemen. Zijn straf zal zich zonder einde voortdurend hernieuwen.

Ondanks dit alles staat mijn genade klaar om hem te ontvangen – voor zolang zijn ziel en lichaam met elkaar verenigd zijn.

Christus' woorden over de gepaste nederigheid in Gods huis; over hoe de constructie van een dergelijk huis (het Vadstena klooster in het bijzonder) symbool staat voor het religieuze leven; onrechtmatig verkregen goederen zijn niet voor de kerkbouw.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 18

In mijn huis, dat nu slechts misprezen wordt, moet nederigheid heersen. Er moet tussen de mannen en vrouwen een stevige muur staan, want hoewel Ik in staat ben iedereen te verdedigen en te ondersteunen zonder dat daar een muur voor nodig is, wil Ik toch als preventieve maatregel en wegens de sluwheid van de duivel de twee ruimtes gescheiden houden. Het moet een stevige muur zijn, niet erg hoog maar matig. Mijn huis moet eenvoudige transparante ramen hebben en een redelijk hoog dak, zodat niets gezien wordt dat de nederigheid in de weg staat.

De mannen die tegenwoordig huizen voor Mij bouwen zijn als grootse bouwmeesters die wanneer de heer des huizes voorbijkomt, strak voor zich uitkijken en hem voor de voeten lopen. Ze stapelen modder op en vertrappen het goud. Hiermee wil Ik aangeven dat ze tijdelijke en aan bederf onderhevige goederen voor het hemelse opstapelen terwijl ze geen oog hebben voor de zielen die kostbaarder zijn dan goud. Als Ik tot ze wil komen, hetzij via mijn priesters of door goede gedachten, vertrekken ze geen spier en lopen Mij voor de voeten. Hiermee bedoel ik dat ze mijn naam vervloeken en mijn werken en woorden zo verwerpelijk als modder vinden. Ze menen veel wijzer te zijn. Als ze dingen voor Mij en mijn roem willen bouwen moeten ze eerst aan hun eigen ziel bouwen.

Die mijn huis bouwen moeten er zorgvuldig voor waken dat geen oneerlijk geld naar de bouw gaat. Er zijn heel wat lieden die beseffen dat ze dit soort geld hebben en er toch geen spijt van hebben maar juist verheugd zijn om hun bedrog. Ze zijn niet van zins het gestolene terug te geven, alhoewel zo'n teruggave later tot tevredenheid strekt. In plaats daarvan schenken ze een deel van hun onrechtmatig verkregen bezit aan de kerk, wel wetend dat ze dat niet altijd kunnen bezitten (omdat ze sterfelijk zijn). Alsof ze Mij door hun schenkingen kunnen verzoenen! Maar het meeste bewaren ze voor hun nageslacht dat zo de schijn van rechtmatigheid verkrijgt. Hier ben Ik het absoluut niet mee eens!

Een persoon die Mij wil verheugen door middel van zijn schenkingen moet in de eerste plaats het rechte pad willen bewandelen en zou dan

de goede werken moeten doen die binnen zijn vermogen liggen. Hij zou het kwaad dat hij heeft gedaan moeten betreuren en indien mogelijk het gestolene retourneren. Als dat niet kan, zou hij van zins moeten zijn om zijn geniepig verworven bezit op een andere manier terug te geven. Als de persoon aan wie hij zijn onrechtmatig bezit te danken heeft niet meer leeft, kan hij het Mij schenken, die in staat is iedereen terug te betalen. Als hij daar niet de middelen toe heeft, maar zich wenst te beteren en zich met een berouwvol en nederig hart tot Mij richt, kan Ik, hetzij nu of in de toekomst, middelen inzetten om het eigendom aan eenieder die bedrogen werd terug te geven, want Ik ben rijk genoeg. Hij moet ervoor waken niet opnieuw zulke zonden te doen.

Laat Mij uitleggen wat de bedoeling is van het huis dat Ik wil laten bouwen. Het huis is (het centrum van) het religieuze leven. Ikzelf, de schepper van alle dingen, door wie alle dingen gemaakt zijn en bestaan, ben het fundament ervan. Dit huis heeft vier muren. De eerste is de gerechtigheid waarmee Ik eenieder die zich tegen dit huis vijandig opstelt veroordeel. De tweede is de wijsheid waarmee Ik de bewoners verlicht die mijn kennis en begrip zoeken. De derde is de kracht die Ik toeken om de intriges van de duivel te weerstaan. De vierde muur is mijn genade die eenieder verwelkomt die erom vraagt. Dat is de muur waarin de genadedeur zit, die alle zoekenden uitnodigt. Het dak van het huis stelt de liefdadigheid voor, waarmee Ik de zonden bedek van allen die Mij innig liefhebben zodat Ik ze voor hun zonden niet hoef te veroordelen. Het dakraam waardoor zonlicht binnenkomt, nodigt uit tot het overdenken van mijn genade, want met de warmte van mijn goddelijkheid doordringt dat licht haar inwoners.

Dat de muur groot en sterk moet zijn betekent dat niemand mijn woorden kan verzwakken of vernietigen. Dat die van geringe hoogte is betekent dat mijn wijsheid deels begrepen en herkend kan worden, maar nooit volledig. De eenvoudige transparante ramen betekenen dat mijn woorden eenvoudig zijn want op die manier treedt het licht van de goddelijke kennis de wereld binnen. Het niet al te hoge dak betekent dat mijn woorden niet op onbegrijpelijke maar op een overzichtelijke en begrijpelijke wijze kenbaar dienen te worden gemaakt.

Woorden van de Schepper tot zijn bruid
Over de pracht van zijn kracht, wijsheid en deugd,
en hoe de verstandigsten toch tegen Hem zondigen.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 19

Ik ben de Schepper van Hemel en Aarde. Ik heb drie eigenschappen. Ik ben de machtigste, wijste, en meest deugdzame. Ik ben zo machtig dat de engelen in de Hemel Mij eren, en de demonen in de Hel niet naar Mij durven kijken, want alle elementen gehoorzamen mijn bevel. Ik ben zo wijs dat niemand erin slaagt mijn wijsheid te doorgronden. Mijn kennis is van dien aard dat Ik alles weet wat er is gebeurd en nog gebeuren zal. Ik ben zo wijs dat niet het minste of geringste, of het nu een worm is of een of ander dier, ongeacht zijn lelijkheid, zonder reden is geschapen. Ik ben zo deugdzaam dat al het goede uit Mij stroomt als bij een goede bron. Alle zoetheid komt uit Mij als bij een goede wijnstok. Zonder Mij heeft niemand macht, kan niemand wijs zijn of deugdzaam.

De machtige mannen van de wereld zondigen buitengewoon tegen Mij. Ik heb ze kracht en macht gegeven opdat ze Mij eren, maar ze kennen de eer aan zichzelf toe alsof het van henzelf komt. Ze denken niet na over hun eigen zwakheid. Als Ik ze de geringste ziekte zond, zouden ze meteen zwichten en alles zou voor hen zijn waarde verliezen. Hoe zullen ze dan bestand zijn tegen mijn macht en eeuwige straffen? Maar degenen die nu zeggen dat ze wijs zijn, zondigen zelfs nog meer tegen Mij. Ik gaf ze immers verstand, begrip en inzicht om van Mij te kunnen houden, maar het enige wat ze begrijpen zijn hun eigen vluchtige pleziertjes. Ze hebben ogen in hun achterhoofd en zien alleen hun eigen pleziertjes. Ze zijn blind, zo blind, dat ze Mij, die dit alles gaf, niet bedanken. Toch is het zo dat niemand zonder Mij iets kan ontvangen of begrijpen, noch goed of kwaad, zelfs als Ik toesta dat de goddelozen al hun wensen vervullen.

Trouwens, niemand kan zonder Mij deugdzaam zijn. Hiervoor kan Ik het vaak aangehaalde spreekwoord gebruiken: ‘Allen minachten de geduldige mens.’ Door mijn geduld denkt iedereen dat Ik vreselijk dwaas ben en daarom wordt Ik door iedereen veracht. Maar wee hen, want na zoveel geduld zal mijn gerechtigheid op ze neerkomen! Ze zullen voor Mij als modder zijn dat tot in de diepte afdruipt en niet stopt totdat het in de onderste delen van de Hel is beland.

Een dialoog tussen de Heilige Maagd Maria en haar zoon en tussen de bruid (Birgitta) en Maria en haar zoon, en hoe zij zich op de hemelse bruiloft dient voor te bereiden.

HOOFDSTUK 20

Ik hoorde hoe de Moeder tegen haar zoon zei: 'Mijn zoon, je bent de erekoning, Heer over alle heren. Jij hebt de Hemel en de Aarde gemaakt met alles wat zich daarin bevindt. Zo geschiedt alles wat Jij wilt, het zal geschieden!'

Haar zoon antwoordde: 'Een oud spreekwoord zegt: Jong geleerd oud gedaan. Moeder, je hebt in je jeugd geleerd mijn wil te volgen en om je gehele wil aan Mij toe te vertrouwen. Je zei terecht: Uw wil geschiede! Je bent voor Mij even kostbaar als goud van het soort dat is neergelegd en geslagen op een hard aambeeld, omdat je meer dan ieder ander door alle mogelijke beproevingen werd gepijnigd en aan mijn lijden hebt deelgenomen. Toen mijn hart door de hevigheid van het kruislijden brak, wist het jouw hart te verwonden als bij het doordringen van scherp staal. Je was bereid het in tweeën te laten breken indien Ik dat had gewild. Zelfs als je in staat was geweest je tegen mijn lijden te verzetten en geëist had dat Ik zou blijven leven, dan nog had je niet anders gewild dan wat Ik wilde. Om die reden deed je er goed aan te zeggen: Uw wil geschiede!'

Toen zei Maria tot de bruid: 'O bruid van mijn zoon, houd van mijn zoon, want Hij houdt van jou. Eer zijn heiligen die in zijn nabijheid vertoeven. Ze zijn als talloze sterren wiens prachtig licht met geen enkel tijdelijk licht vergeleken kan worden. Het licht van de wereld verschilt van de duisternis, maar nog veel meer verschilt het licht der heiligen van het licht van deze wereld. Ik zeg je, indien de heiligen duidelijk konden worden gezien zoals ze echt zijn, zou waarlijk geen enkel menselijk oog het licht kunnen verdragen zonder het zichtsvermogen te verliezen.'

Toen sprak de zoon van de Maagd tot zijn bruid: 'Om bruid te zijn moet je vier eigenschappen hebben. Ten eerste moet je naar de bruiloft gaan in een stemming die past bij mijn goddelijkheid, waar geen vleselijke lust te vinden is maar slechts zoet geestelijk plezier. Voeg je naar het beeld dat God van een zuivere ziel wenst. De liefde voor je kinderen, tijdelijke zaken en familie mag geen beletsel zijn voor jouw liefde tot Mij. Laat niet gebeuren wat die dwaze maagden overkwam die onvoorbereid waren toen de Heer ze voor de bruiloft riep en buiten werden gesloten.'

‘Ten tweede moet je mijn woorden geloven daar Ik de waarheid zelve ben en niets anders dan de waarheid over mijn lippen komt. Er is niemand die iets anders dan waarheid kan vinden in mijn woorden. Soms bedoel Ik iets in geestelijke zin en een andere keer letterlijk zodat die woorden in de directe betekenis van het woord begrepen moeten worden. Daarom kan niemand Mij van leugens betichten.’

‘Op de derde plaats moet je gehoorzaam zijn zodat elk lichaamsdeel zich aan een waardige boetedoening en herstel onderwerpt. Alhoewel Ik barmhartig ben, doe Ik geen afstand van mijn rechtvaardigheid. Daarom dien je nederig en blij te gehoorzamen aan wie je gehoorzaamheid verschuldigd bent, met dien verstande dat zelfs iets wat nuttig en redelijk lijkt zal moeten wijken voor de gehoorzaamheid aan Mij. Het is beter uit gehoorzaamheid afstand te doen van je eigen wil, zelfs als het een goed doel beoogt, en in plaats daarvan de wil van je oversten op te volgen tenzij dat tegen je zielenheil ingaat of tegen het gezonde verstand indruist.’

‘Ten vierde moet je, daar je in een geestelijk huwelijk verenigd bent, nederig zijn. Je moet bij de komst van je bruidegom nederig en bescheiden zijn. Jouw dienares, waarmee ik je lichaam bedoel, moet sober en ingetogen zijn. Je moet onthouding oefenen en goed gedisciplineerd zijn, want je zult voor het welzijn van velen de vrucht van geestelijke nakomelingen dragen. Op dezelfde manier dat een loot op een kale stam wordt geënt en de steel begint te bloeien, zal jij door mijn genade bloesem en vrucht voortbrengen. Mijn genade zal je bedwelmen en het hele hemelse leger zal verheugd zijn over de zoete wijn die Ik je geef. Raak het vertrouwen in mijn goedheid niet kwijt. Ik verzeker je dat net als bij Zacharias en Elisabeth, die zich met een onbeschrijflijke hartstocht over de belofte van het komend kind verblijdden, jij je over de genade verblijden zal die Ik geef. Bovendien zullen anderen zich op hun beurt over jou verblijden.’

‘Het was een engel die sprak tot die twee, Zacharias en Elisabeth, die mijn geliefde vriend Johannes ter wille van Mij geboren lieten worden. Nu echter ben Ik het, God, schepper van de engelen en jou, die tot je spreekt. Door jou wil Ik veel kinderen geboren laten worden, niet uit vlees maar uit de geest. Ik zeg je dat Johannes waarlijk als een vat vol zoetheid en honing was daar er nooit iets onreins in zijn mond is gekomen, noch heeft hij ooit meer tot zich genomen dan nodig was om te blijven leven. En nooit heeft hij een zaadlozing gehad. Dit verklaart waarom hij een engel en een maagd wordt genoemd.’

De bruidegom legt zijn bruid een gelijkenis voor
over een tovenaar en zijn pad, waarmee wordt bewezen
hoe iemands leven nú, bepaalt wat later er na zijn dood gebeurt.

HOOFDSTUK 21

Jezus, de bruidegom, sprak tot zijn bruid met een gelijkenis die over een pad handelt, als voorbeeld van onze wellustige ziel. Hij zei:

Een zekere tovenaar had mooi glinsterend goud. Een eenvoudige en zachtaardige man kwam naar hem toe en wilde het kopen. De tovenaar zei tegen hem: ‘Je zult dit goud niet krijgen tenzij je mij fijner goud in een grotere hoeveelheid geeft’. Hij antwoordde: ‘Ik wens je goudvoorraad zozeer dat ik je zal geven wat je wilt, liever dat dan zonder.’ Nadat hij de tovenaar fijner goud (hoger goudgehalte) en in een grotere hoeveelheid had gegeven, nam hij het glinsterende goud van hem aan en legde het in een kistje met het plan er voor zichzelf een ring van te maken.

Na korte tijd kwam de tovenaar bij deze eenvoudige man en vertelde: ‘Het goud dat je hebt gekocht en in je kistje gestopt is geen goud zoals je denkt, maar een lelijke pad die aan mijn borst is grootgebracht en met mijn voedsel gevoed. En om de waarheid hiervan te bewijzen kun je het kistje openmaken en je zult dan zien hoe de pad naar mijn borst springt waar het is grootgebracht.’ Toen de man het kistje opende kwam hij erachter dat er een pad in het kistje zat; het deksel dat met vier scharnieren had vastgezeten viel er bijna vanaf. Toen het deksel geopend was en de pad de tovenaar zag sprong die op zijn borst. De bedienden en vrienden van de eenvoudige man zagen dit en zeiden: ‘Meester, het fijne goud zit in de pad en als je wilt kun je het goud eenvoudig pakken.’ ‘Hoe doe ik dat?’ vroeg de man. Ze zeiden: ‘Als iemand een vlijmscherp verhit mesje neemt en dat in de rug van de pad steekt, moet het goud snel uit de rug van de pad komen waar het in een holte verborgen ligt. Als er geen holte te vinden is, moet het mes heel stevig in de pad worden gestoken. Op die manier lukt het om terug te krijgen wat je gekocht hebt.’

Wie is deze tovenaar zo niet de duivel die mensen naar lege genoegens en roem lokt? Hij doet alsof de leugen waarheid is en de waarheid leugen. Hij is het die dat kostbare goud in zijn bezit heeft. Daarmee doel Ik op de ziel die door mijn goddelijke kracht kostbaarder is dan alle door Mij geschapen sterren en planeten. Ik heb deze ziel onsterfelijk en onbe-

derfelijk gemaakt en voor Mij betoverender dan al het andere van mijn schepping. Ik heb voor die ziel een rustplaats en woning bij Mij bereid. Ik heb ze uit de macht van de duivel gekocht met beter en duurder goud, want mijn eigen vlees heb Ik ervoor gegeven dat van elke zonde vrij was. Ik heb er zo'n bitter lijden voor doorstaan dat geen enkel lichaamsdeel gespaard werd. Ik heb de vrijgekochte ziel als bij een schrijn in een lichaam gestopt en die blijft daar totdat de tijd rijp is dat Ik haar een plaats geef in het hof van mijn goddelijke waardigheid.

Nu echter is de vrijgekochte menselijke ziel als een verachterlijke lelijke pad, die in zijn trots springt en wellustig in het slijk leeft. Het goud, waarmee Ik doel op hetgeen mij rechtens toekomt, is Mij ontnomen. Daarom kan de duivel inderdaad tegen Mij zeggen: 'Het goud dat je hebt gekocht is geen goud maar een pad die aan de borst van mijn pleziertjes werd grootgebracht. Scheid het lichaam van de ziel en je zult zien dat de pad direct naar de borst van de duivel vliegt waar het werd grootgebracht.'

Mijn antwoord daarop is als volgt: 'Omdat de pad er lelijk uitziet, afgrijselijk is om naar te luisteren en giftig om aan te raken, Mij geen goed doet en Ik mij niet in hem kan verheugen, maar dat die zich wel aan jouw borst heeft gevleid en gekoesterd, mag je hem houden. Dat is jouw goed recht. Dus als het deksel opengaat houdt dat in dat bij de scheiding van lichaam en ziel zo'n ziel direct naar hem toe zal vliegen om voor altijd bij hem te blijven.'

Dit nu is de ziel van bepaalde mensen die Ik nu voor je zal beschrijven. Die is als een boze pad vol vervuiling en lust, die zich aan de borst van de duivel heeft gekoesterd. Bij het naderen van de dood kom Ik tot het kistje, waarmee Ik het lichaam van de ziel bedoel. Het deksel is op vier scharnieren losgeraakt en staat op het punt eraf te vallen, in die zin dat de vier zaken die zijn lichaam ondersteunen, namelijk kracht, schoonheid, wijsheid en gezichtsvermogen, hem beginnen te verlaten. Nadat de ziel van het lichaam gescheiden is, zal die rechtstreeks naar de duivel vliegen met wiens melk hij werd gevoed, want vergeten is mijn liefde waarmee Ik voor zijn bestwil leed. Daarom verdient hij straf. Hij beantwoordt mijn liefde niet met liefde maar ontsteelt mijn rechtmatig bezit.

Hij is aan Mij die hem heeft vrijgekocht meer verschuldigd dan ieder ander, maar hij vindt meer plezier bij de duivel. Zijn gebed klinkt voor Mij als het geluid van een pad, en hoe verschrikkelijk ziet hij eruit. Zijn oren zullen nooit mijn vreugde horen. Zijn vergiftigde manier van aanraken zal

nooit mijn goddelijkheid voelen. Omdat Ik echter barmhartig ben, kan hij nog steeds mijn genade krijgen als het hem belieft, tenminste als iemand zijn ziel aanraakt, ook al is deze onrein, en nagaat of er enige wroeging of goedheid in zijn wil zit. Dat komt naar buiten als iemand een scherp en heet mes in zijn verstand steekt. Met dat scherpe hete mes doel Ik op mijn strikte rechtvaardigheid. Als er geen wroeging of liefdadigheid in hem is, bestaat er misschien toch nog hoop indien iemand hem tot verbetering aanspoort en streng berispt, want zolang de ziel in het lichaam leeft, en dat geldt voor iedereen, sta Ik met mijn genade klaar.

Zie hoe Ik uit liefde stierf, maar niemand betaalt Mij met liefde terug. In plaats daarvan pakken ze wat Mij rechtens toekomt. Het zou billijk zijn indien de mensen hun leven beterden in verhouding tot de pijn die het Mij heeft gekost om ze te verlossen. Daarentegen wil men in verhouding tot diezelfde pijn een slecht leven leiden. Hoe meer Ik ze toon hoe verschrikkelijk hun zonden zijn, des te brutaler willen ze doorgaan met zondigen. Ziehier waarom Ik niet zonder reden boos ben. Het lukt ze om in zichzelf mijn goedheid in kwaad te veranderen. Ik heb ze van hun zonden verlost en toch blijven ze ontzettend aan hun zonden vastkleven. Dus, mijn bruid, geef wat Mij toekomt. Ik bedoel hiermee dat je je ziel voor Mij zuiver moet houden, want door mijn sterven heb Ik bereikt dat dat binnen bereik ligt.

De milde vraag van de Moeder aan de bruid en haar bescheiden en de daaropvolgende repliek. Tevens woorden over de vooruitgang van de goeden die onder de goddelozen moeten leven.

HOOFDSTUK 22

De moeder van Gods Zoon sprak tot de bruid: ‘Jij bent de bruid van mijn zoon. Vertel mij wat je op je hart hebt en wat je zou willen.’ De bruid antwoordde: ‘Mijn lieve vrouwe, dat weet u, want u weet alles.’ Daarop zei de Heilige Maagd: ‘Hoewel ik alles weet, wil ik graag dat je het mij zegt, terwijl de hier aanwezige personen ernaar kunnen luisteren.’ De bruid zei: ‘Mijn lieve vrouwe, ik ben voor twee dingen bang. Ten eerste ben ik bang dat ik te weinig huil om mijn zonden of onterecht verontschuldigen zoek. Ten tweede ben ik verdrietig omdat uw zoon veel vijanden heeft.’

De Maagd Maria antwoordde: ‘Ik geef je drie remedies voor je eerste zorg. Denk er eerst over na hoe alle dingen die een geest hebben, zoals padden of andere dieren, het van tijd tot tijd moeilijk hebben, ook al leeft hun geest niet voor eeuwig, maar die ziel sterft samen met hun lichaam. Echter, jouw geest en iedere menselijke ziel leeft voor eeuwig. Denk ten tweede aan Gods barmhartigheid, want er is niemand hoe erg hun zonden ook zijn die niet vergeven kan worden, mits die berouwvol bidt met het voornemen zijn of haar leven te beteren. Denk ten derde na over hoeveel roem de ziel wint als zij voor eeuwig met God en in zijn heerlijkheid leeft.’

‘Ik geef je drie remedies voor je tweede zorg betreffende Gods vele vijanden. Bedenk ten eerste dat jouw God en Schepper, en ook die van hun, hun rechter is en ze Hem na het oordeel nooit meer zullen kunnen vervolgen, ook al tolereert Hij hun goddeloosheid een tijd lang geduldig. Herinner je ten tweede dat zij kinderen van de verdoemenis zijn en hoe moeilijk en ondraaglijk het voor hen zal zijn om in eeuwigheid in het vuur te branden. Ze zijn de meest goddeloze dienaren die geen deel aan het erfdeel hebben. Maar misschien zeg je: ‘Moet dan niemand voor hen preken?’ Natuurlijk! Onthoud dat goede mensen zich vaak onder de kwaden bevinden en dat pleegkinderen soms weglopen van wat goed is, zoals de verloren zoon die naar een ver land trok en een slecht leven leidde. Maar soms prikkelt de preek hun geweten en keren ze terug naar de Vader, die hen even hartelijk welkom zal heten ondanks dat ze voorheen zondaars waren. Iemand moet dus speciaal voor hen preken, want ook al ziet de priester slechts goddelozen voor zich, dient hij bij zichzelf te besef-

fen: ‘Misschien bevinden zich mensen tussen hen die kinderen van mijn Heer willen worden. En daarom zal ik voor ze preken.’ Zo’n priester zal een heel grote beloning krijgen. Bedenk ten derde dat goddelozen verder mogen leven om goede mensen te beproeven zodat zij, verbitterd door de gewoontes van de goddelozen en als vrucht voor hun geduld hun beloning niet zullen ontgaan. Je zult dit beter kunnen begrijpen dankzij dit voorbeeld: een roos ruikt zoet, ziet er mooi uit, voelt zacht aan, maar groeit te midden van doornen die scherp aanvoelen, lelijk zijn om te zien en een onaangename geur verspreiden.’

‘Evenwel kunnen goede en rechtvaardige mensen, hoewel zij zachtaardig zijn door hun geduld, prachtig van karakter en lieflijk in hun goede voorbeeld, geen voortgang boeken indien ze niet op de proef worden gesteld – en dat is alleen mogelijk via de goddelozen. De doorn is soms een bescherming voor de roos, zodat die niet geplukt wordt voordat zij in volle bloei staat. Zo bieden de goddelozen aan goede mensen de kans hen niet in de zonde na te volgen. Zo worden ze door andermans goddeloosheid van het verderf weerhouden. Denk maar aan mateloos feestvieren of andere zonden. Wijn kan alleen dankzij gist goed blijven. Op vergelijkbare manier kunnen goede en rechtschapen mensen niet goed blijven en in deugdzaamheid groeien zonder dat ze op de proef worden gesteld en door onrechtvaardigen vervolgd. Wees dus gastvrij voor de vijanden van mijn zoon. Onthoud dat Hij hun rechter is. Indien de rechtvaardigheid dat eist kan Hij ze allemaal vernietigen, in één moment kan Hij ze wegvagen. Tolereer hen dan zolang Hij ze tolereert!’

De beschrijving van een lichtzinnige bisschop, een vijand van God, die vooral opviel door zijn schijnheiligheid en perfide karakter.

HOOFDSTUK 23

Men denkt dat dit een goed gekleed, sterk en waardig mens is, die actief is in de strijd voor de Heer. Als echter zijn helm afgaat (waardoor zijn ware aard naar voren komt) ziet hij er walgelijk uit en blijkt hij ongeschikt voor elk soort werk. Zijn hersens lijken hol, zijn oren zitten op zijn voorhoofd, zijn ogen op zijn achterhoofd. Zijn neus is afgesneden. Als bij een dode zijn zijn wangen helemaal ingevallen. Aan de rechterkant zijn jukbeen en lippen er helemaal vanaf gevallen, zodat op die plek niets anders overblijft dan een onbedekte keel. Op zijn borst krioelt het van de wormen en zijn armen zien eruit als een stel slangen. Een kwaadaardige schorpioen zit in zijn hart. Zijn rug is zwart als steenkool. Zijn darmen zijn verrot en stinken naar bedorven vlees. Zijn voeten zijn dood en niet in staat om te lopen.

Ik zal je vertellen wat dit allemaal betekent. Aan de buitenkant lijkt dit soort mens vol goede gewoonten en wijsheid, als iemand die actief in mijn dienst staat, maar zo is het helemaal niet. Want als de helm van zijn hoofd gaat, Ik bedoel, als wordt getoond hoe hij werkelijk is, blijkt hij de allerlelijkste mens te zijn. Het is een leeghoofd. Zijn dwaasheid en lichtzinnig optreden zijn voor goede mensen niet mis te verstane tekens die aangeven dat hem onverdiende eer toekomt. Als hij mijn wijsheid geproefd had zou hij zich realiseren dat hij een strengere levenswandel had moeten beoefenen dan de rest en dat hij zich sober had moeten gedragen.

Zijn oren zitten op zijn voorhoofd, want in plaats van een nederige houding die hij in de uitoefening van zijn hoge ambt had moeten nastreven, en dat dan als een licht voor anderen had geschenen, zoekt hij slechts eigen eer en roem. Omdat hij trots is, wil hij dat iedereen hem geweldig en goed noemt. Hij heeft zijn ogen in zijn achterhoofd, want zijn gedachten zijn gericht op het heden en niet op de eeuwigheid. Hij denkt na over hoe hij mensen kan tegemoet komen en over wat nodig is voor zijn lichamelijke behoeften, maar niet over hoe hij Mij tegemoet kan komen of over wat goed is voor de zielen in het algemeen. Zijn neus is afgesneden, omdat hij geen onderscheid kent tussen zonde en deugd, tussen de tijdelijke en eeuwige roem, tussen de wereldse en eeuwige rijkdom, tussen de tijdelijke pleziertjes en de eeuwige gelukzaligheid. Zijn wangen zijn ingevallen,

wat wil zeggen dat al zijn gevoelens van schaamte jegens Mij – bekroond met de schoonheid van deugden waarmee hij Mij vermag te bekoren – zijn gesmoord. Hij schaamt zich te zondigen, niet uit angst voor Mij maar uit angst voor menselijke beschaming. Een deel van zijn jukbeen en lippen is eraf gevallen. Alleen zijn keel blijft over. Waarom? De navolging van mijn werken en de prediking van mijn woorden, vergezeld van oprecht gebed, zijn van hem afgevallen, zodat hem niets anders rest dan zijn gulzige keel. De navolging van de aardse verdorvenheid en het meedoen aan wereldse zaken acht hij verkieselijker en heilzaam.

Zijn borst zit vol wormen want in zijn borst, waar de herinnering aan mijn lijden moet zijn en die van mijn daden en geboden, heerst slechts bezorgdheid over tijdelijke zaken en wereldse genoegens. De worm knaagt zich een weg door zijn geweten, zodat hij niet aan geestelijke zaken denkt. In zijn hart, waar Ik zou willen wonen en waar Ik graag mijn liefde vestig, woont een kwaadaardige schorpioen met stekende staart, maar met een gedienstig voorkomen. Hoezo gedienstig? Omdat verstandig klinkende woorden uit zijn mond komen terwijl zijn hart vol onrecht en bedrog is. Hij geeft er niks om als de Kerk die hij vertegenwoordigt wordt vernietigd, zolang hij zijn zelfzuchtige wil kan doen.

Zijn armen zijn als slangen omdat hij in zijn goddeloosheid uitreikt naar de eenvoudige mensen en ze bij zich roept met eenvoudige woorden, maar als het hem uitkomt wijst hij ze af als armoedzaaiers. Hij rolt zich net als een slang op in een cirkel, waarmee hij zijn kwaadaardigheid en ongerechtigheid verbergt, zodat bijna niemand zijn sluwheid ontwaart. In mijn ogen is hij een verachtelijke slang want zoals een slang verfoeilijker is dan enig ander dier, is hij voor Mij het meest misvormd en hypocriet. Mijn gerechtigheid houdt hij voor niets en hij ziet Mij als iemand die niet straft.

Zijn rug is als steenkool, maar dient als ivoor te zijn, want zijn daden moeten moediger en zuiverder zijn dan die van anderen om zo dankzij zijn geduld en het voorbeeld van een goed leven de zwakken tot het goede aan te sporen. Maar in plaats daarvan is het als steenkool, want hij is te zwak om ook maar één van mijn roemrijke woorden te aanvaarden tenzij hij daar voordeel in ziet. Hij denkt dapper te zijn ten aanzien van de wereld. Echter, omdat hij meent dat hij een eerzaam mens is die in zijn recht staat zal hij vallen. En dat is omdat hij voor Mij en mijn heiligen zo misvormd en levenloos is als steenkool. Zijn darmen stinken, want voor Mij

stinken zijn gedachten en genoegens als rottend vlees dat een ondraaglijke stank voortbrengt.

Geen der heiligen kan hem verdragen. In plaats daarvan wendt iedereen zijn gezicht van hem af en wil hem laten veroordelen. Zijn voeten zijn dood want de twee voeten vertegenwoordigen twee wilsbeschikkingen, Ik bedoel hiermee de wens om zijn zonden te corrigeren en de wens het goede te doen. Zijn voeten zijn echter dood want het merg van de liefde dat hij in zich had is helemaal verbruikt en er is niks van overgebleven behalve harde botten. Op deze manier staat hij voor Mij. Echter, zolang zijn ziel in het lichaam blijft, kan hij genade krijgen.

Uitleg

De Heilige Laurentius († 258) zei aan Birgitta van Zweden:

Toen ik in de wereld was, waren er drie dingen belangrijk voor mij: zelfonthouding, naastenliefde en liefdadigheid tegenover God. Vandaar dat ik Gods Woord vol enthousiasme predikte, de goederen van de Kerk met beleid uitdeelde, en de geleden geseling, vuur en dood met vreugde onderging.

Maar deze bisschop doet alsof hij de bandeloosheid van zijn geestelijken niet ziet, hij besteedt de goederen van de Kerk aan de rijken en toont liefdadigheid aan zichzelf. Daarom verkondig ik hem dat de lichtste wolk opsteeg naar de Hemel maar dat rook ze door donkere vlammen verduistert, zodat ze door velen niet kan worden gezien. Deze wolk is het gebed van de Moeder Gods voor de Kerk. De vlammen van hebzucht en het gebrek aan vroomheid en gerechtigheid verdonkeren het zodat de lieflijke genade van de Moeder Gods niet tot in de harten van de goddelozen kan binnendringen.

Laat deze bisschop zich daarom snel bekeren tot goddelijke liefdadigheid en zelfverbetering. Dat hij zijn ondergeschikten in woord en daad aanspoort een beter leven te leiden. Als hij dit nalaat zal hij de hand van mijn rechtvaardigheid voelen; zijn diocesane kerk zal door vuur en zwaard worden schoongeveegd en geteisterd, door plunderingen en beproevingen. En lang zal het duren voordat zij getroost wordt.

Woorden van God de Vader tot het hemelse leger, en het antwoord van de Zoon, die genade vraagt voor zijn dochter de Kerk.

HOOFDSTUK 24

De Vader sprak, terwijl het gehele hemelse leger luisterde, en zei: 'Ik uit een klacht tegen u, want Ik heb mijn dochter aan een man gegeven die haar verschrikkelijk doet lijden en haar voeten aan een houten paal vastbindt waardoor het beenmerg helemaal uit haar voeten is getreden.'

De Zoon antwoordde: 'Vader, Ik heb haar vrijgekocht met mijn bloed en haar met Mijzelf verloofd, maar nu is ze door geweld overmand.'

Toen sprak de Moeder: 'U bent mijn God en mijn Heer. Mijn lichaam droeg de ledematen van uw ware Zoon en mijn ware zoon. Ik heb Hem op aarde niks geweigerd. Heb omwille van mijn gebeden medelijden met uw dochter.'

Hierna spraken de engelen: 'U bent onze Heer. In U bezitten wij alle goede dingen en we hebben niets anders dan U nodig. Toen uw bruid uit U is voortgekomen waren we allen verheugd. Maar nu hebben we reden om verdrietig te zijn, want ze is in de handen van de kwaadste mannen overgeleverd, die haar met allerlei beledigingen kwellen en misbruik. Heb dus naar uw genade medelijden met haar, want zij verkeert in ontzettend grote ellende en er is niemand buiten U die haar kan troosten en bevrijden, Heer almachtige God.'

Toen antwoordde de Vader aan de Zoon: 'Zoon, jouw beklag is mijn beklag, jouw woord is mijn woord, jouw werken mijn werken. Jij bent in Mij en Ik ben onafscheidelijk in Jou. Moge jouw wil geschieden!'

Toen zei Hij tegen de moeder van de Zoon: 'Omdat je Mij op aarde niks hebt geweigerd, zal Ik jou in de Hemel niks weigeren. Jouw wens zal worden vervuld.'

Daarna zei Hij tegen de engelen: 'Jullie zijn mijn vrienden en de vlam van jullie liefde brandt in mijn Hart. Ik zal mijn dochter dankzij jullie gebeden mijn genade tonen.'

De woorden van de Schepper tot de bruid over de manier waarop zijn rechtvaardigheid de goddelozen spaart en wel om een drievoudige reden.

HOOFDSTUK 25

Ik ben de Schepper van Hemel en aarde. Je vroeg je af, mijn bruid, waarom Ik zo geduldig ben met de goddelozen. Dat is omdat Ik barmhartig ben. Mijn gerechtigheid oefent om een drievoudige reden geduld met ze uit. Wegens deze drievoudige reden spaart mijn genade ze.

Ten eerste duldt mijn rechtvaardigheid hen opdat hun tijd volledig kan worden voltooid. Het is als met een rechtvaardige koning die een aantal gevangenen heeft. Je kunt hem vragen waarom hij ze niet ter dood veroordeelt, en hij antwoordt dan: ‘Omdat het nog geen tijd is voor deze definitieve beslissing van het gerechtshof waar ze verhoord moeten worden. Het is omdat degenen die toekijken daar beter door worden gewaarschuwd.’ Op dezelfde manier tolereer Ik de goddelozen totdat hun tijd gekomen is, opdat hun goddeloosheid ook aan de anderen bekend kan zijn. Heb Ik de veroordeling van Saul niet voorspeld lang voordat men dat wist? Ik gedoogde hem voor lange tijd zodat zijn goddeloosheid ook door anderen gezien kon worden. De tweede reden is dat de goddelozen een aantal goede werken doen, hoe gering ook, waar zij voor beloond moeten worden. Op deze manier zal niet het geringste goede werk dat ze voor Mij hebben gedaan onbeloond worden gelaten. Bijgevolg zullen ze reeds hier op aarde hun loon krijgen. De derde reden houdt verband met de manifestatie van Gods glorie en geduld. Het was daarom dat Ik geduld had met Pilatus, Herodes en Judas, ook al stond het oordeel reeds vast. En als iemand jou vraagt waarom Ik deze of gene tolereer, herinner ze dan aan het leven van Judas en Pilatus.

Mijn genade spaart de goddelozen ook om een andere drievoudige reden: Allereerst is het door mijn grote liefde omdat de eeuwige straf lang zal zijn. Om die reden, wegens mijn grote liefde, verdraag Ik ze tot aan het laatste moment opdat hun straf door uitstel van tijd wordt verlaat. Op de tweede plaats om hun menselijke natuur toe te staan door ondeugden weg te kwijnen; immers, de menselijke natuur kwijnt door zonde weg. De tijdelijke dood (het sterven op aarde) is bitterder indien iemand in frisheid van gemoed sterft. In die toestand voert het sterven tot een langzame en bittere dood. Ten derde dient het ter verbetering van goede mensen en

de bekering van een aantal goddelozen. Als goede en rechtvaardige mensen door goddelozen worden gekweld, profiteren deze goede en rechtvaardige mensen, want daardoor worden zonden vermeden en krijgen ze grotere verdiensten.

Wat het onderwerp betreft van de bekering van goddelozen zien we dat goddelozen soms een heilzaam effect sorteren op bepaalde andere goddelozen. Wanneer laatstgenoemden het lot en het kwaad van die eersten beschouwen, gebeurt het dat ze daarover gaan nadenken en tot de conclusie komen: ‘Wat voor goed doet het ons ze te volgen?’ En: ‘Omdat de Heer zo geduldig is, is het beter voor ons om ons te bekeren.’ Op die manier keren ze soms naar Mij terug, uit angst die anderen na te volgen. Bovendien zegt hun geweten ze dat je zulke dingen niet moet doen. Men zegt dat als iemand door een schorpioen wordt gebeten, hij genezen kan worden door een soort olie aan te brengen die voor een reptiel dodelijk is. Op vergelijkbare wijze kan een goddeloze die iemand door zonde ziet vallen door wroeging gestoken worden en vervolgens kan hij genezing vinden door na te gaan denken over het kwaad en de ijdelheid van die ander.

Over de plaats van de mens in Gods scheppingswerk.
Hoe nakomelingschap zonder de zondeval verwekt zou zijn
in hemelsbreed verschil met de huidige toestand van vereniging.

HOOFDSTUK 26

Ik zag de engelen voor God staan. En de hele engelenschaar zei:

‘Alle lof en eer zij aan U Heer God, U die is en die was, zonder einde! Wij zijn uw dienaren en wij brengen U drievoudig lof en eer. Ten eerste, omdat U ons geschapen hebt om gelukkig te zijn dankzij het door U gegeven onbeschrijfelijke licht dat ons in U voor eeuwig gelukkig maakt. Ten tweede, omdat alle dingen vanuit uw goedheid en trouw zijn geschapen en volgens uw wensen en woorden blijven bestaan. Ten derde, zijn we erg gelukkig dat U de mens hebt geschapen en om zijnentwille – via de meest kuise moeder die waardig was U te dragen – een menselijk lichaam hebt aangenomen, alhoewel zelfs de Hemelen U niet kunnen bevatten.’

‘Moge uw roem en zegen zich daarom over alle dingen uitstrekken tot meerdere waardigheid van de engelen, die U tot grote eer hebt verheven. Dat uw oneindige eeuwigheid en standvastigheid zich over alle dingen moge uitstrekken opdat die in hun bestaan vaststaan. Moge uw liefde uitgaan naar het door U geschapen menselijk ras. U alleen, Heer, moet om uw grote macht worden gevreesd. Naar U alleen moet ons verlangen uitgaan omwille van uw grote liefde. U alleen moet geliefd worden omwille van uw onveranderlijkheid. U zij alle lof, zonder einde, onophoudelijk, voor altijd en eeuwig. Amen!’

De Heer antwoordde:

Jullie geven Mij voor mijn hele scheppingswerk een waardig eerbetoon. Maar vertel eens waarom jullie Mij eren voor het menselijk ras wiens schepselen Mij meer dan alle anderen tot woede hebben uitgedaagd? Ik heb ze boven de lagere schepselen gemaakt. Voor geen ander heb Ik zulk een schande geleden als voor de mens en niemand anders heb Ik tegen zo’n hoge prijs vrijgekocht. Welk schepsel buiten de mens houdt zich niet aan zijn natuurlijke orde? Hij bezorgt Mij meer verdriet dan elk ander schepsel. Net zoals Ik jullie tot mijn lof heb geschapen, heb Ik dat met de mens gedaan. Ik gaf hem een lichaam om een geestelijke tempel te zijn en Ik plaatste een ziel erin als van een mooie engel. De menselijke ziel is immers vrijwel identiek aan de macht en kracht van een engel. In deze

tempel was Ik zijn God en Schepper, de derde metgezel. Hij was bestemd om van Mij te genieten en vreugde in Mij te vinden. Vervolgens maakte Ik een vergelijkbare tempel uit zijn rib.

Nu mijn bruid, aan wie dit allemaal wordt verteld, misschien vraag je je af hoe zij zonder zonde kinderen konden krijgen. Ik zal het je zeggen: Het bloed van de liefde zou zonder enige schaamteloze lust zijn zaad in het lichaam van de vrouw hebben geplant. Uitsluitend dankzij de goddelijke liefde en wederzijdse genegenheid zou de geslachtsgemeenschap in vuur en vlam zijn gezet. En zo zou de vrouw worden bevrucht. Als eenmaal het kind zonder zonde of wellustig genot was verwekt, zou Ik er uit mijn goddelijkheid een ziel in hebben gezonden. Na de dracht zou zij het kind zonder pijn hebben gebaard. Het kind zou aanstonds, net als Adam, in perfecte staat worden geboren. Maar de mens toonde minachting voor dit voorrecht door aan de duivel toe te geven en een grotere eer te begeren dan die Ik gegeven had. Na hun ongehoorzame daad kwam mijn engel naar ze toe – en ze schaamden zich voor hun naaktheid. Precies op dat moment maakten ze kennis met de begeerte van het vlees en gingen ze honger en dorst lijden. Ook verloren ze Mij, want voor die tijd toen ze Mij nog hadden voelden ze geen honger of vleselijke lust of schaamte. Ik alleen was al hun goed, hun tederheid en plezier en volmaakt genot.

Terwijl de duivel zich verheugde over hun verderf en ondergang kreeg Ik medelijden met ze en heb ze niet verlaten, maar toonde een drievoudige genade. Ik bekleedde hun naaktheid en gaf ze brood van de aarde. In ruil voor de wellust die de duivel na hun daad van ongehoorzaamheid in hen had aangewakkerd, heb Ik door mijn goddelijke macht (onsterfelijke) zielen in hun zaad (nakomelingschap) geplant. En Ik heb wat de duivel ze had voorgesteld totaal omgekeerd, zodat het voor hun welzijn diende. Daarna liet Ik zien hoe ze moesten leven en Mij moesten eren. Ik gaf toestemming om geoorloofde geslachtsgemeenschap te hebben, want voordat Ik die toestemming en aanwijzingen had gegeven waren ze verstijfd van angst en te bang om zich seksueel te verenigen. Zo was Ik door medelijden bewogen en heb ze getroost nadat Abel was vermoord nadat ze lange tijd hadden getreurd en voor lange tijd zich hadden onthouden.

Toen mijn wil eenmaal aan hen bekend was gemaakt begonnen ze weer geslachtsgemeenschap te hebben en kinderen te verwekken. Ik beloofde dat Ik hun Schepper geboren zou worden onder hun nakomelingschap. Aangezien de kwaadwilligheid van de kinderen van Adam toenam,

heb Ik gerechtigheid over de zondaars doen gelden, maar genade over mijn uitverkorenen. Zij maakten Mij blij. Ik heb ze weggehouden van verderf en ze opgevoed, want ze hielden zich aan mijn geboden en geloofden in mijn beloftes. Toen de tijd van barmhartigheid naderde heb Ik door Mozes mijn machtige werken laten zien en heb Ik mijn kinderen zoals beloofd gered. Ik heb ze met manna gevoed en ging vooruit in een zuil van rook en vuur. Ik gaf ze mijn wetten. Door mijn profeten onthulde Ik mijn mysteries en wat de toekomst ging brengen.

Hierna koos Ik de Schepper aller dingen een maagd uit voor Mij, geboren uit een vader en een moeder. Van haar ontleende Ik de menselijke gestalte. Ik ben waardig zonder geslachtsgemeenschap of zonde uit haar geboren. Ik ben ontstaan als bij de eerste kinderen in het Paradijs die volgens het mysterie van de goddelijke liefde ter wereld hadden moeten komen in de wederzijdse liefde en genegenheid van ouders die van beschamende lust waren ontdaan. Zo geschiedde dat mijn goddelijkheid de menselijke natuur van een maagd aannam – zonder geslachtsgemeenschap of iets dat haar maagdelijkheid had kunnen aantasten.

Gekomen in het vlees, ware God en waar mens, vervulde Ik de wetten en alle voorschriften, zoals reeds eerder over Mij was voorspeld. En Ik introduceerde een Nieuwe Wet, want de Oude Wet was streng en moeilijk te volbrengen. Die was niet anders dan een beeld over wat in de toekomst gebeuren ging. Onder de Oude Wet mocht een man meerdere vrouwen hebben opdat de volgende generatie niet kinderloos hoefde te zijn. Zodoende hoefde men zich voor nakomelingschap niet met de heidenen te vermengen. Onder mijn Nieuwe Wet mag een man met slechts één vrouw trouwen. Tijdens zijn hele leven mag hij niet meerdere vrouwen tegelijk hebben (dus ook geen concubines, of omgang met vriendinnetjes vóór het huwelijk). Wie omwille van de voortplanting zich in liefde en uit vrees voor God seksueel verenigt, is voor Mij een geestelijke tempel waarin Ik als derde metgezel toeven wil.

Het is echter zo dat de mensen van deze eeuw in het huwelijk treden om zeven redenen. Ten eerste om het schone uiterlijk. Ten tweede om de rijkdom. Ten derde om het buitensporige en onfatsoenlijke plezier dat ze aan de geslachtsgemeenschap ontlenen. Ten vierde om te feesten en zich aan buitensporige vraatzucht over te geven. Ten vijfde omdat het aanleiding geeft tot trots over hun kleding, voedsel, het vermaak en andere ijdelheden. Ten zesde om kinderen te verwekken, niet voor God of goede

werken maar voor rijkdom en eer. Ten leste treden ze in het huwelijk om hun driften te botvieren. Door wellust worden het beesten.

Bij de kerkpoort ontmoeten deze mensen elkaar in eendrachtige samenwerking, maar al hun wensen en innerlijke gedachten staan Mij tegen. In plaats van mijn Wil zoeken ze het liefst hun eigen wil die op het wereldse is gericht. Als al hun denken op Mij was gericht en ze hun wil in mijn handen legden en een echtgenote in goddelijke vrees zochten, was Ik instemmend geweest en had als derde metgezel meegereisd. Het is Mij wel duidelijk dat ze zich boven alles stellen. Derhalve heerst er in hun hart wellust, maar mijn liefde ontbreekt.

Ze naderen mijn altaar en horen daar dat ze één van hart en geest moeten zijn, maar mijn hart vlucht van ze weg daar ze de warmte van mijn hart niet kennen noch de smaak van mijn Lichaam (de H. Hostie).

Zij zoeken een warmte die snel vergaat en begeren het lichaam dat door wormen wordt verteerd. Zodoende gaan zulke mensen trouwen zonder de verbintenis en vereniging met God de Vader te zoeken, noch de liefde van de Zoon en troost van de Heilige Geest. Als het echtpaar naar bed gaat verlaat de Geest hen onmiddellijk en treedt de geest van onzuiverheid binnen. Want ze komen slechts samen uit lust. Hun gedachten gaan daar steeds naar uit en daar praten ze altijd over. Niettemin kan, als ze zich bekeren, mijn genade nog steeds bij ze komen.

Vanuit mijn macht plaats Ik uit grote liefde een levende ziel in hun zaad. Soms laat Ik slechte ouders goede kinderen krijgen, maar vaker zijn het slechte kinderen uit slechte ouders, want kinderen zullen de slechtheid van hun ouders navolgen, zo vaak als ze maar kunnen en die zelfs nog doen toenemen hetgeen gedoogd wordt binnen de limieten van mijn geduld. Zo'n echtpaar zal, mits ze berouw tonen, nooit mijn aangezicht kunnen zien. Desalniettemin is geen enkele zonde zo ernstig dat berouw die niet zou kunnen wegspoelen.

Nu wil ik het hebben over het geestelijk huwelijk, een godgevallig huwelijk, dat de echtelieden met een kuis lichaam en kuise liefde gestalte trachten te geven. Daarin zijn zeven goede dingen die tegengesteld zijn aan de eerder genoemde slechte dingen. Daarin is de lichamelijke schoonheid of wat het oog streelt geen maatstaf, maar richt men zich slechts of Gods liefde verblijvend onder zijn aanschijn. Ten tweede begeren zij niets anders te hebben dan wat het lichaam nodig heeft en verder het allernoodzakelijkste, zeker niet in overvloed. Ten derde vermijden zij nutteloos en frivool gepraat. Ten vierde bekommeren zij zich niet al te zeer

over de ontmoetingen met vrienden of familie, want Ik ben degeen die zij liefhebben en waar al hun verlangen naar uitgaat. Ten vijfde zoeken zij bescheidenheid, zowel innerlijk als naar buiten toe in hun kledingwijze. Ten zesde zijn ze vastbesloten de wellust achter zich te laten. Tenslotte brengen ze dankzij hun voorbeeldige levenswandel en het uitdragen van geestelijke waarheden voor God welgevallige zonen en dochters voort.

Met een onwankelbaar op Mij gericht geloof staan ze voor de kerkpoort en daarom richt Ik mij tot hen. Ze komen tot mijn altaar en genieten de spirituele vreugde van mijn Lichaam en Bloed. Met de vreugde die zij daarin vinden willen zij samen met Mij één hart, één lichaam en één wil zijn, en Ik, ware God en waar mens, die machtig is in de Hemel alsook op Aarde, zal hun derde metgezel zijn en hun hart vullen. De wereldse echtparen, daarentegen, zijn vanaf het begin van het huwelijk in lust voor elkaar ontbrand, net als beesten of zelfs erger. De geestelijke echtgenoten beginnen hun huwelijk in liefde en uit vrees voor God en wensen niemand anders dan Mij tevreden stellen. De wereldsen zijn van een onreine geest vervuld die hen tot lichamelijke genieting aanspoort wat alleen maar stank geeft. De vrome echtelieden zijn met mijn Geest vervuld die met een nooit uitdovend vuur in vuur en vlam zet.

Ik ben één God in drie personen. Ik ben één in wezen met de Vader en de Heilige Geest. Daar het voor de Vader onmogelijk is om van de Zoon gescheiden te zijn of voor de Heilige Geest om van beide gescheiden te zijn, en daar het onmogelijk is om hitte van vuur te onderscheiden, is het voor deze geestelijke echtgenoten onmogelijk om van Mij gescheiden te zijn. Ik vergezel ze als de derde metgezel. Eens was mijn lichaam tot stervens toe verwond, maar nooit meer zal het verwond raken of sterven. Op diezelfde manier zullen degenen die door een oprecht geloof en volkomen wil in Mij zijn opgenomen nooit van Mij afsterven. Overal waar ze staan, zitten of lopen, ben Ik als hun derde metgezel nabij.

De Moeder legt aan de bruid uit hoe een dans de wereld voorstelt. Ook spreekt zij over haar lijden bij Christus' doodsstrijd.

HOOFDSTUK 27

De Moeder van God sprak tot de bruid:

Mijn dochter, Ik wil dat je weet dat waar er gedanst wordt er drie dingen zijn: holle vreugde, luid geschreeuw en nutteloos werk. Als er dan iemand verdrietig en vol zorgen de danszaal binnenkomt, zet zijn vriend – die zich te midden van de dansvreugde bevindt en hem triest ziet binnenkomen – zijn vreugde aan kant, verlaat de dans en treurt samen met zijn bedroefde vriend.

Deze dans stelt de wereld voor die vol kommer en kwel is, maar die voor dwazen vreugde lijkt. In deze wereld zijn er drie dingen: holle vreugde, ondoordachte woorden en nutteloos werk. Op een dag moet een mens alles achter zich laten wat hij met zijn arbeid tot stand heeft gebracht. Wie zich te midden van dit wereldse dansen bevindt, doet er goed aan mijn zwoegen en verdriet te overdenken dat ver weg staat van alle wereldse vreugde en zich duidelijk van het wereldse onderscheidt.

Bij de dood van mijn zoon was Ik als een vrouw wiens hart met vijf speren was doorstoken. De eerste speer was zijn schandelijke en beschamende naaktheid, want Ik zag mijn meest kuise en machtige zoon naakt aan de geselpaal staan zonder de enige bedekking (behalve een schaamkleed). De tweede speer was zijn veroordeling, want zij beschuldigden Hem van verraad en leugen. Zo werd verraden die Ik kende als zijnde rechtvaardig en waarheidsgetrouw zonder ooit iemand te hebben beledigd of dat te hebben gewild. De derde speer was zijn doornenkroon die zijn heilig hoofd zo diep doorboorde dat het bloed in zijn mond, baard en oren stroomde. De vierde speer was zijn treurige stem aan het Kruis waarbij Hij huilend tot de Vader riep: 'Vader, waarom hebt U Mij verlaten?' Alsof Hij wilde zeggen: 'Vader, behalve U is er niemand die zich over Mij ontfermt.' De vijfde speer die mijn hart doorboorde was zijn uiterst bittere doodsstrijd.

Zijn allerkostbaarste bloed vloeide uit Hem door zovele bloedvaten als er speren door mijn hart staken. De bloedvaten van zijn handen en voeten werden doorboord. De pijn in zijn gekwetste pezen steeg ontroostbaar naar zijn hart en van het hart weer terug naar zijn pezen. En alhoe-

wel zijn hart gezond en sterk was, want het was van de beste natuur, streed het om leven en dood. Zo werd zijn leven met bittere plagen verlengd. Toen zijn dood naderde en zijn hart van ondraaglijke pijn brak, begon Hij plots over zijn hele lichaam stuiptrekkingen te krijgen. Zijn hoofd dat iets achterover leunde hief zich een weinig omhoog. Zijn half gesloten ogen openden zich voor bijna de helft. En ook zijn mond ging open waardoor zijn bloederige tong zichtbaar werd. Zijn vingers en armen, die beide verlamd waren, strekten zich uit. Toen Hij de Geest gaf, zonk zijn hoofd op zijn borst neer. Zijn handen zakten een beetje weg van de nagelgaten waardoor zijn voeten een zware last moesten dragen.

Toen, zei de allerheiligste Maagd, werden mijn handen gevoelloos en mijn ogen in duisternis gehuld, mijn gezicht werd doodsbleek. Mijn oren hoorden niets meer, mijn mond kon geen woord uitbrengen. Ik stond te wankelen op mijn voeten en mijn lichaam viel neer.

Toen Ik weer opstond en mijn zoon zag die er slechter uitzag dan een melaatse, heb Ik mijn wil geheel met de zijne verenigd, wetend dat alles volgens zijn wil was geschied en niet kon zijn gebeurd als Hij het niet had geoorloofd. Ik bedankte Hem daarom voor alles. En aldus ging een zekere vreugde samen met mijn verdriet, want Ik begreep dat Hij die nooit gezondigd had vanuit zijn grote liefde voor alle zondaars had willen lijden. Mogen degenen die in de wereld zijn beseffen wat ik heb meegemaakt toen mijn zoon stierf en dat zij dit altijd voor ogen houden.

De woorden van de Heer tot zijn bruid waarin Hij uitlegt hoe iemand door God veroordeeld werd; en over de afschuwelijke straf die God en alle engelen voor hem opeisten.

HOOFDSTUK 28

Dit gaat over een edelman, domheer en subdiaken, die na toeëigening van een valse vergunning wilde trouwen met een rijke maagd. Door een plotselinge dood overvallen bleef zijn wens onvervuld.

De bruid zag dat God boos keek. Hij zei:

Ik ben zonder begin en eind. Sinds jaar en dag is er geen verandering in Mij. Veeleer zijn alle tijden van de wereld als één enkel uur of ogenblik voor Mij uitgestald. Bij wijze van spreken ziet en begrijpt iedereen die Mij ziet alles wat er in Mij bestaat ogenblikkelijk. Echter, mijn bruid, omdat je in een stoffelijk lichaam woont, kun je niet waarnemen en begrijpen zoals een geest dat doet. Om jou ter wille te zijn zal Ik daarom uitleggen wat is gebeurd.

Ik zat als een rechter, want alle oordeel is Mij gegeven. Toen kwam een zekere persoon in de rechtbank om zijn veroordeling te vernemen. De stem van de Vader weerklonk en zei tegen hem: ‘Wee u dat u ooit geboren bent.’ Het was niet alsof God berouw had hem ooit te hebben gemaakt. Maar het was als met anderen die het vervelend zouden vinden en voor die persoon met medelijden bewogen zouden zijn.

De stem van de Zoon weerklonk: ‘Ik heb mijn bloed voor jou vergoten en een zware straf aanvaard, maar je hebt jezelf er totaal van vervreemd en wilde er niks mee te maken hebben.’

De stem van de Geest zei: ‘Ik zocht in alle hoeken van zijn hart om te zien of Ik daar misschien wat genegenheid en liefde aantrof, maar het was ijskoud, steenhard. Hij bekommert zich niet om Mij.’ Deze drie stemmen klonken niet alsof er drie goden zijn, maar ze werden ter wille van jou geuit, mijn bruid. Anders zou je dit mysterie niet kunnen begrijpen.

Toen onmiddellijk werden de drie stemmen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest in één enkele stem omgezet die donderend zei: ‘Je verdient in geen geval het Koninkrijk van de Hemel!’

De Moeder van barmhartigheid zweeg en openbaarde haar barmhartigheid niet, want de beschuldigde was dat onwaardig. Alle heiligen riepen met één stem, zeggende: ‘Het is de goddelijke rechtvaardigheid om hem voor eeuwig uit uw koninkrijk van vreugde te verbannen.’

Zij die in het vagevuur zaten, zeiden: ‘Wij hebben geen straffen die streng genoeg zijn om jouw zonden te bestraffen. Jij krijgt zwaarder leed te verduren dan ons en daarom zal je van ons worden gescheiden.’

Daarna riep de beschuldigde met een afschuwelijke stem: ‘Wee, wee, voor de zaden die samenkwamen in mijn moeders schoot en waaruit ik ben gevormd!’ Hij riep voor een tweede keer en zei: ‘Verdoemd is het uur waarin mijn ziel met mijn lichaam werd verenigd. Verdoemd is Hij die mij een lichaam en ziel gaf!’ Een derde keer riep hij uit: ‘Verdoemd is het uur waarin ik vanuit de schoot van mijn moeder tot leven werd gebracht!’

Toen kwamen er drie verschrikkelijke stemmen uit de Hel die tegen hem zeiden: ‘Kom bij ons, verdoemde ziel, als vloeibaar koper naar de eeuwigdurende dood van het eeuwig leven.’ Ze riepen voor een tweede keer: ‘Kom, verdoemde ziel, jij lege! Bij ons is er niemand die je niet met zijn eigen pijn en boosheid vult!’ Voor een derde keer riepen ze uit: ‘Kom verdoemde ziel, zwaar als een steen, die zinkt en zinkt en nooit de bodem raakt waar ze rust kan vinden! Je zult dieper in de diepte afdalen dan wij en je zult pas tot stilstand komen als je het laagste deel van de afgrond zult hebben bereikt.’

Daarop zei de Heer: ‘Net als bij een man die een aantal vrouwen heeft van wie eentje echtbreuk pleegt en die hij daarom wegzendt om zich daarna tot de anderen te wenden en zich in hen te verheugen daar zij wel standvastig zijn, zo heb Ik ook mijn aangezicht en barmhartigheid van hem afgewend. Ik richt mij tot mijn dienaren en verheug Mij in hen. Daarom, nu dat je zijn val en ellende hebt vernomen, dien Mij met meer oprechtheid dan hij, in de mate van de grotere genade die Ik jou heb geschonken! Vlucht weg van de wereld en zijn lusten!’

‘Heb Ik zo’n zwaar lijden aanvaard omwille van wereldlijke roem of omdat Ik niet in staat was het sneller en makkelijker te doen? Natuurlijk was Ik daartoe in staat. Echter, wegens de zondigheid van de mensheid in al haar ledematen, vereiste de rechtvaardigheid dat in al mijn lichaamsdelen genoegdoening moest worden verschaft. Dit verklaart waarom God door medelijden bewogen voor de mensheid en vanuit zijn vurige liefde voor de Maagd, vanuit haar een menselijke natuur ontving waarin Hij alle straffen en lijden kon dragen die voor de mensheid waren bestemd. Uit

liefde heb Ik jouw straf op mij genomen. Blijf daarom in ware nederigheid standvastig, net als mijn dienaren, zodat er niets is om je over te schamen of bang voor te zijn, behalve voor Mij. Bedwing je mond op zo'n manier dat, als het niet mijn wil is, je nooit zal spreken. Wees niet verdrietig over tijdelijke dingen die gewoon weer voorbij gaan. Ik kan ieder die Ik wil hetzij rijk of arm maken. En ja, mijn bruid, stel al je hoop op Mij!'

Een vertelling over twee aanlokkelijke vrouwen,
de ene is de trotse en de andere de nederige.
Onze voorliefde voor een van die vrouwen bezegelt ons lot.

HOOFDSTUK 29

De Moeder Gods sprak tot de bruid van haar zoon. Er zijn twee vrouwen. De ene heeft geen speciale naam want ze verdient er geen, de andere heet Nederigheid en zij is de Allerheiligste Maagd Maria. De duivel is meester over de eerste vrouw want zij laat zich overheersen.

Tegen die vrouw sprak een van haar ridders: ‘Vrouwe, ik ben bereid alles voor je te doen wat in mijn vermogen ligt indien ik slechts eenmaal de liefde met je mag bedrijven. Ik ben immers machtig, sterk en moedig van hart, ik ben voor niets bang en ben klaar om voor je te sterven.’ Zij gaf ten antwoord: ‘Mijn dienaar, je liefde is groot. Ik zit echter op een hoge troon en daar zit ik alleen op. Tussen ons staan drie poorten. De eerste is zo smal dat wat een man ook op zijn lichaam draagt het eraf wordt getrokken en gescheurd wanneer hij via die poort naar binnen komt. De tweede is zo scherp dat het de pezen doorsnijdt. De derde poort brandt met zo’n vuur dat niet aan zijn hitte te ontkomen valt. Eenieder die daar door naar binnenkomt zal even snel smelten als koper. Daarbij komt dat ik zo hoog zit dat ieder die samen met mij wil zitten – want ik zit alleen op deze troon – naar beneden valt in de grote diepten van de chaos onder mij.’ De ridder gaf ten antwoord: ‘Ik geef mijn leven voor u, want een val in de afgrond betekent niets voor mij.’

Deze dame vertegenwoordigt de hoogmoed. Iemand die bij haar wil komen moet als het ware door één van die drie poorten binnenkomen. Door de eerste poort komt iemand die voor het verkrijgen van menselijke eer, die zijn hoogmoed streelt, alles geeft wat hij bezit. Als hij niets bezit geeft hij zich ten volle en grijpt elke kans om te worden bejubeld. Door de tweede komt iemand die al zijn doen en laten, tijd, gedachten en kracht voor zijn hoogmoed opoffert. Zelfs als hij zijn lichaam verwondt omwille van eer en rijkdom, heeft hij dat er graag voor over. Door de derde poort passeert iemand die nooit rustig en stil is, maar als een brandend vuur bedenkt hoe hij wereldse eer of een hoogmoedige staat kan bereiken. Maar als zijn wens is vervuld kan hij niet lang in diezelfde staat blijven, want zijn val zal rampzalig zijn. Desalniettemin heerst in deze wereld nog altijd hoogmoed.

Ik ben, zei Maria, degeen die het nederigste is. Ik zit op een hoge troon. Boven mij is geen zon, maan of sterren, noch wolken, maar een prachtige en onvoorstelbare stralende helderheid die uit de prachtige schoonheid van de goddelijke majesteit voortkomt. Onder mij is geen aarde noch steen, maar heerst een onvergelijkbare rust in Gods goedheid. Rond mij zijn geen afscheidingen of muren, maar bevinden zich de glorierijke engelenschaar en de heilige zielen.

Alhoewel ik op zo’n verheven troon zit luister ik nog steeds naar mijn vrienden die op aarde wonen en dagelijks tranen voor mij plengen. Ik zie hun strijd en werken die beter zijn dan van degenen die voor vrouwe hoogmoed vechten. Ik zal ze dan ook trouw bezoeken en bij mijn troon verzamelen, want die is groot is en biedt voor iedereen plaats.

Nu kunnen ze nog niet bij mij komen zitten, want er staan twee muren tussen ons. De eerste muur is de wereld en die is gering, zodat mijn wereldse dienaren door mij kunnen worden getroost. De tweede is de dood. Door die muur heen, de dood voorstellende, zal ik, hun meest geliefde Vrouwe en Moeder, toesnellen zodat ze zelfs in hun sterven zullen worden opgemonterd en getroost. Ik zal ze op de troon van hemelse vreugde laten zitten en zo zullen ze voor eeuwig in de armen van de oneindige vreugde en eeuwigdurende liefde en heerlijkheid mogen rusten.

De liefdevolle woorden van de Heer tot zijn bruid over hoezeer de valse christussen zijn toegenomen die Christus' kruisdood hernieuwen; indien nodig zou Hij voor onze redding opnieuw willen sterven.

HOOFDSTUK 30

Ik ben God die alle dingen ten behoeve van de mens heeft geschapen zodat alle dingen nuttig zijn en tot hun onderricht dient. Maar alles wat Ik voor ze heb geschapen wordt tot hun verdoemenis misbruikt. Ze geven minder om God; houden minder van Hem dan van het geschapene.

De Joden hadden drie soorten straffen voor mijn lijden bedacht: ten eerste het hout, waarop Ik na geseling en doornenkroon werd vastgenageld; ten tweede het ijzer, waarmee ze mijn handen en voeten vastspijkerden; ten derde de gal, die ze Mij te drinken gaven. Ze scholden Mij bovendien uit voor idioot omdat Ik de dood vrijwillig onderging en ze noemden Mij wegens mijn leer een leugenaar.

Inmiddels is dit soort mensen in de wereld toegenomen. Er zijn nog maar weinigen die Mij troosten. Door hun wil om te zondigen hangen ze Mij aan het hout. Door hun geselend ongeduld (omdat de hemelse beloftes op zich laten wachten) is er niemand die nog naar Mij wil luisteren. Ze kronen Mij met dorens van hoogmoed want ze achten zich boven Mij verheven. Ze nagelen mijn handen en voeten met gehard ijzer, want in zonde verlustigen ze zich; ze verharden zich om Mij niet meer te hoeven vrezen. Door hun kwalijke toestand geven ze Mij gal. Omdat Ik met vreugde de pijn doorstond (in het vooruitzicht van de redding der mensen die daaruit volgde), noemen ze Mij een leugenaar en een dwaas.

Ik ben machtig genoeg om ze wegens hun zonden samen met de hele wereld te laten verdrinken. Als Ik alleen hen liet verdrinken, zouden degenen die Mij uit angst dienen in leven blijven en dat zou oneerlijk zijn tegenover de mensen die Mij uit liefde dienen. Als Ik persoonlijk in zichtbare vorm naar ze toekwam zouden hun ogen mijn aanblik niet kunnen weerstaan en hun oren pijn doen. Hoe zou het sterfelijke het onsterfelijke kunnen aanschouwen? In feite zou Ik, als dit ergens toe diende, voor de mensheid graag opnieuw willen sterven.

Toen verscheen de Heilige Maagd Maria en haar zoon zei tegen haar: 'Wat wil je mijn Moeder, mijn uitverkorene?' En ze antwoordde: 'Heb op grond van mijn liefde medelijden met je schepping, mijn zoon!' En hij

antwoordde: ‘Om jou ter wille te zijn zal Ik nogmaals barmhartigheid betonen.’

Toen sprak de Heer tot zijn bruid: ‘Ik ben jouw God, de Heer van de engelen. Ik ben Heer over leven en dood. Ik wil me in jouw hart vestigen. Ik houd zoveel van jou! De Hemel en Aarde, en al wat het omvat, kunnen Mij niet omvatten en toch wil Ik me in jouw hart vestigen, dat niets anders is dan een stuk vlees. Voor wie zou je bang zijn of wat zou je nog kunnen missen als je God Almachtig, in wie al het goede heerst, in je hebt?

Drie dingen moeten in het hart zijn waarin Ik ga wonen: een bed om te rusten, een stoel om op te zitten en een lamp die licht geeft. Laat dus in jouw hart een bed zijn voor stilte en rust, waar je kunt rusten van de kwade gedachten en verlangens van de wereld. Houd altijd de eeuwige vreugde voor ogen! De stoel dient het voornemen te zijn om bij Mij te blijven, zelfs als je er soms op uit moet gaan. Altijd staan is tegennatuurlijk. Wie altijd staat heeft het voortdurende voornemen om in de wereld te zijn en gaat nooit bij Mij zitten. Het licht of de lamp moet het vertrouwen zijn in het geloof dat Ik in staat ben alles te doen; Ik ben in mijn almacht boven alles verheven.

De Maagd Maria bekleed met een kroon
en de versierselen van kostbare schoonheid,
en de verklaring die Johannes de Doper daarvan geeft.

HOOFDSTUK 31

Gods bruid zag de Koningin van de Hemel, de Moeder Gods, met een kostbare kroon op het hoofd en haar dat los over haar schouders hing, schitterend van wonderbare en onbegrijpelijke schoonheid. Zij was gehuld in een gouden gewaad, glinsterend, van een onuitsprekelijke glans, en zij droeg een hemelblauwe mantel, even helder van kleur als de hemel zelf.

Toen Gods bruid zich zeer verbaasde over zo'n schoon gelaat en zij verrukt van bewondering was, verscheen plots de Heilige Johannes de Doper en zei: 'Luister nauwkeurig naar wat dit alles betekent. De kroon betekent dat zij koningin en heerseres is en de moeder van de koning der engelen. Haar loshangend haar betekent dat zij onbevlekt is en een reine maagd. De hemelblauwe mantel betekent dat alle wereldse dingen totaal niets voor haar betekenden. Het gouden gewaad betekent dat zij zowel inwendig als uitwendig gloeit van goddelijke liefde.

En haar zoon Jezus Christus plaatste in haar kroon zeven lelies en tussen die lelies zette Hij zeven edelstenen. De eerste lelie is haar nederigheid, de tweede de vreze Gods, de derde haar gehoorzaamheid, de vierde haar geduld, de vijfde haar standvastigheid, de zesde haar mildheid, want zij geeft mild aan allen die daar om vragen. De zevende is haar barmhartigheid in onze nood, want in welke nood de mens zich ook mag bevinden, indien deze mens haar met geheel zijn hart aanroept zal die barmhartigheid ondervinden en worden gered.

Tussen deze schitterende lelies heeft haar zoon zeven edelstenen geplaatst. De eerste steen vertegenwoordigt haar onovertreffelijke deugd, want er is geen deugd van geestelijke of lichamelijke aard die zij niet in hoogste mate bezit. De tweede steen vertegenwoordigt haar opperste reinheid, want de koningin van de Hemel was zo rein dat geen enkele vlek of zonde bij haar te vinden was, vanaf haar eerste intrede in de wereld tot aan haar laatste dag. Alle afgrondsgeesten vonden bij haar geen enkele smet, zelfs zo gering als de punt van een naald. Zij was waarlijk de allerreinste. Het betaamde de koning der engelen om ten aanzien van alle engelen en mensen in niets anders te vertoeven dan in het reinste en

heerlijkste lichaam. De derde steen vertegenwoordigt haar schoonheid, want God wordt voortdurend door zijn engelen om de schoonheid van zijn moeder geëerd; de vreugde van alle heilige engelen en heilige zielen neemt door haar schoonheid alleen maar toe. De vierde edelsteen op de kroon verzinnebeeldt de wijsheid van de Maagd Maria, want zij is vervuld van alle wijsheid Gods en alle wijsheid wordt door haar volmaakt tot uitdrukking gebracht. De vijfde steen is die van haar kracht en macht. Dankzij God is zij zo sterk en machtig dat zij al wat geschapen is omver kan werpen. De zesde steen betreft haar helderheid, want zij schijnt zo helder dat de engelen, van wie de ogen helderder zijn dan het licht, door haar beschenen worden en de duivels het niet wagen naar haar glans op te zien. De zevende vertegenwoordigt de volkomenheid van alle lieflijke vreugde en alle geestelijke zoetheid die in haar zo volmaakt tot uiting komen dat er geen vreugde is die door haar niet vermeerderd wordt en geen genot dat niet inniger en perfecter wordt dankzij haar heilig aangezicht. Zij is immers boven alle heiligen vervuld van genade en barmhartigheid. Zij is het vat van reinheid waarin het engelenbrood van alle lieflijkheid en schoonheid ligt.

Haar zoon zette deze zeven stenen tussen de zeven lelies die in haar kroon gezet waren. Daarom zul jij, bruid van haar zoon, haar met geheel je hart eren en loven, want zij is voorwaar alle lof en eer waardig.

Hoe de bruid na Gods onderwijzing armoede en geestelijke voldoening boven rijkdom en wellust stelde, met als schrikwekkend voorbeeld degenen die voor wellust kozen.

HOOFDSTUK 32

Je zou moeten worden als iemand die al het zichtbare achter zich laat en een verzameler van het onzichtbare is. Je laat rijkdom achter je en verzamelt deugden, je maakt je los van het vergankelijke en verzamelt de eeuwige dingen, laat het zichtbare los en verzamelt het onzichtbare. In ruil voor de lichamelijke genoegens zal Ik je opgetogenheid van ziel geven; in ruil voor wereldse vreugde zal Ik je de hemelse vreugde schenken; in ruil voor wereldse eer de eer van engelen; in ruil voor de aanwezigheid van familie de aanwezigheid van God; in ruil voor het bezit van goederen geef Ik je mijzelf, de brenger en schepper aller dingen.

Beantwoord eens deze drie vragen: 'Ten eerste, wil je rijk of arm zijn in deze wereld?' Zij antwoordde: 'Heer, ik ben liever arm omdat rijkdom mij geen goed doet, het baart mij slechts zorgen en het leidt mij af van mijn dienstbetoon aan U.' 'Vertel Mij ten tweede of je naar geweten iets verwerpelijks of onwaars hebt gevonden in de woorden die je uit mijn mond hebt vernomen?' En ze zei: 'Zeker niet, het is allemaal aannemelijk.' 'Vertel Mij ten leste of je de begeerte van het vlees, zoals je die eerder had, je meer vreugde schonk dan de geestelijke voldoening die je nu geniet?' En zij antwoordde: 'Ik schaam mij in mijn hart als ik aan mijn voormalige vleselijke lust denk. Ik zie het nu als gif en des te bitterder, terwijl ik er eerst zo naar verlangde. Ik zou liever sterven dan er ooit naar terugkeren; het is onvergelijkbaar met de geestelijke voldoening.'

Dus, zei Hij, bewijs nu voor jezelf dat alles wat Ik je destijds heb verteld waar is. Waarom ben je dan bang geweest en heb je je zorgen gemaakt over de dingen die Ik je toen heb verteld of die zouden gebeuren? Denk aan de profeten, de apostelen en de heilige kerkleraren. Hebben zij iets anders in Mij gevonden dan de waarheid? Dat verklaart waarom ze de wereld en haar lusten minachtten. Hoe konden de profeten de toekomst zo ver van te voren voorspellen als het niet God was die wilde dat zijn voorspellingen aan de wereld bekend werden gemaakt voordat ze uitkwamen? Ze dienen om de onwetenden in het geloof te sterken.

Alle mysteries van mijn incarnatie werden op voorhand aan de profeten bekend gemaakt, zelfs de ster die de wijzen leidde. Ze geloofden in

de woorden van de profeten en verdienden te zien waarin ze geloofden. (Innerlijke) zekerheid werd hen gegeven zodra ze de ster (van Bethlehem) konden waarnemen. Op diezelfde manier dienen mijn huidige woorden te worden aangekondigd. Nadat hun vervulling zullen ze dankzij die bevestiging in geloof worden omhelsd.

Drie dingen heb Ik je laten zien. Ten eerste, het geweten van een man wiens zonde Ik je toonde en waarvan je de duidelijke tekenen zag. Waarom zou Ik hem niet, als Ik dat wilde, persoonlijk vernietigen of hem in een oogwenk in de diepten laten verdrinken? Natuurlijk zou Ik dat kunnen. Ik tolereer hem echter ter instructie van anderen en op grond van het feit dat mijn woorden aangeven hoe waarachtig en geduldig Ik ben en hoe ongelukkig deze man is die door de duivel wordt gedomineerd. De macht van de duivel over hem is toegenomen toen hij wilde blijven zondigen en dat was zo omdat hij daarvan genoot. Hierdoor kunnen noch zachte woorden, noch harde bedreigingen, noch de angst voor de Hel hem tot andere gedachten brengen. Hoe kan het ook anders want in de mate dat hij wil zondigen, zelfs als hij het niet ten uitvoer kon brengen, is het zijn verdiende loon om in eeuwigheid aan de duivel te worden overgeleverd. Ja zelfs de geringste zonde volstaat om iemand te verdoemen indien hij zich daarin verheugt en geen spijt betoont.

Ik liet je twee anderen zien. Van de ene kwelde de duivel het lichaam maar geraakte niet tot in zijn ziel. Hij overschaduwde zijn geweten door misleiding en bedrog maar geraakte niet tot in zijn ziel en oefende dus geen macht over hem uit. Misschien vraag je je af of het geweten en de ziel niet hetzelfde zijn? Is hij niet in de ziel als hij in het geweten zit? Natuurlijk niet. Het lichaam heeft twee ogen om te zien, maar zelfs als die hun gezichtsvermogen verliezen kan het lichaam nog steeds gezond zijn. Zo is het ook met de ziel. Alhoewel verstand en geweten soms verward en gekweld zijn, beschadigt het niet altijd de ziel. De duivel triomfeert dan over zijn geweten, maar niet over zijn ziel.

De andere en derde man is het voorbeeld van iemand wiens lichaam en geest volledig aan de duivel onderworpen zijn. Tenzij door een bijzondere genade vanuit mijn macht gedwongen zal hij die mens nooit loslaten of uit hem gaan. De duivel verlaat sommigen gemakkelijk en vrijwillig maar anderen slechts met tegenzin en onder dwang. De duivel treedt bij sommigen binnen wegens de zonde van hun ouders of een verborgen goddelijk besluit, zoals bijvoorbeeld bij kinderen of onwetenden. Bij anderen treedt hij binnen wegens hun ongeloof of een of andere zonde. De duivel

verlaat de laatstgenoemde vrijwillig als hij door mensen wordt uitgedreven die bezweringen kennen of de kunst verstaan van duiveluitdrijving, maar dan moeten die geen vergankelijke eer najagen en uit zijn op geldelijk gewin. Let wel dat de duivel macht heeft om bij degene binnen te treden die hem heeft verdreven, of hij kan weer bij dezelfde persoon terugkomen uit wie hij verdreven was indien er in een van hen geen liefde tot God heerst.

De duivel zal nooit het lichaam en de ziel verlaten van hen die compleet bezeten zijn, tenzij Ik hem daartoe dwing. Azijn met zoete wijn vermengd verpest alle zoetigheid van de wijn en kan er nooit meer uit worden gehaald, en zo zal ook de duivel nooit uit de ziel gaan van iemand die hij volledig in bezit heeft genomen, tenzij daartoe door Mij gedwongen.

Deze wijn is niet anders dan de menselijke ziel die van al het geschapene Mij het meest dierbaar is. Liet Ik mij niet uit liefde daarvoor mijn pezen verscheuren en mijn lichaam tot op het bot verwonden? Liever dan dat te verliezen, accepteerde Ik daarvoor zelfs mijn dood. Deze wijn werd met zijn bezinksel bewaard aangezien Ik de ziel in een lichaam plaatste waar het volgens mijn wilsbesluit in een gesloten vat zit. De slechtste azijn werd echter met deze zoete wijn vermengd – Ik verwijs naar de duivel – wiens kwaadaardigheid zuurder en weerzinwekkender is dan alle andere azijn. Vanuit mijn macht zal deze azijn uit diegene verwijderd worden wiens naam Ik je nog bekend zal maken, zodat Ik jou via hem mijn barmhartigheid en wijsheid kan tonen. Maar de voornoemden wacht mijn oordeel en gerechtigheid.

Uitleg

De eerste man was een beroemde en trotse cantor die zonder de toestemming van de paus naar Jeruzalem ging en door de duivel in beslag werd genomen. Er staat ook iets over deze bezetene in boek 3, hoofdstuk 31 en boek 4, hoofdstuk 115.

De tweede bezetene was een Cisterciënzer monnik. De duivel kwelde hem zo erg dat vier mannen hem nauwelijks konden vasthouden. Zijn langwerpige tong leek op die van een koe. De boeien aan zijn hand waren onverklaarbaar in stukken gebroken. Het is deze man die in opdracht van de Heilige Birgitta met woorden van de Heilige Geest werd gered. Dat gebeurde een maand en twee dagen later.

De derde bezetene was een deurwaarder uit Östergötland. Toen hij tot boetedoening werd aangespoord, zei hij tegen die persoon: ‘Kan de eigenaar van het huis niet zitten waar hij wil? De duivel heeft mijn hart en mijn tong. Hoe zou ik dan boete doen?’ Toen hij Gods heiligen bleef beledigen stierf hij nog diezelfde nacht zonder de sacramenten te hebben ontvangen en te hebben gebiecht.

Over het vergaren van de ware of valse wijsheid,
over hoe engelen de wijzen bijstaan,
en duivels de slechten.

HOOFDSTUK 33

Sommige van mijn vrienden zijn geleerden. Die hebben drie kenmerken. Ten eerste hebben ze een uitzonderlijke intelligentie die het natuurlijke van de hersens overschrijdt; ten tweede, een wijsheid zonder menselijke hulp, omdat Ik ze zelf in hun binnenste onderwijs krijgen; ten derde zijn ze vol van de zachtaardige en goddelijke liefde waarmee ze de duivel verslaan. Maar thans zoeken mensen kennis op een tegenovergestelde manier (we spreken over de 14e eeuw; sindsdien is het van kwaad tot erger gegaan). Ten eerste zoeken ze dat uit arrogantie om bekend te staan als goede geleerden. Bovendien zoeken ze kennis om rijkdom op te stapelen. Tenslotte doen ze het voor eer en privileges.

Ik zal ze verlaten als zij naar hun scholen gaan en later worden aangesteld, want uit trots zoeken ze kennis terwijl Ik ze nederigheid heb geleerd. Ze gaan er uit hebzucht naartoe, maar Ik had niet eens een steen waarop Ik mijn hoofd kon leggen om uit te rusten. Ze gaan er naartoe om privileges te krijgen en zijn jaloers op hen die hogerop komen dan zijzelf, terwijl Ik door Pilatus werd veroordeeld en bespot door Herodes. Omdat ze mijn onderwijzingen niet zoeken, verlaat Ik ze. Omdat Ik echter goed en mild ben geef Ik eenieder waar hij om vraagt. Hij die brood vraagt krijgt het, maar die stro vraagt krijgt het ook. Mijn vrienden vragen brood want zij zoeken en bestuderen de goddelijke wijsheid om mijn liefde daarin te vinden. Die anderen vragen om stro, waarmee Ik de wereldse wijsheid bedoel. Net als stro nutteloos is en alleen als voedsel dient voor redeloze beesten, zo is ook de wereldse wijsheid van hen die Mij niet zoeken nutteloos, want er zit geen voedsel in voor de ziel. Er rest tenslotte niets anders dan een kleine reputatie en vruchteloos werk, want als een mens sterft wordt al zijn wijsheid uit het bestaan gewist en degenen die hem gewoonlijk prezen zullen niet langer meer zijn.

Ik ben als een belangrijk man met veel dienaars die namens hun Heer de mensen geven wat ze nodig hebben. Op deze manier vallen de goede en boze engelen onder mijn bevoegdheid. Op deze manier worden de mensen die mijn wijsheid bestuderen, Ik bedoel daar degenen mee die Mij van dienst zijn, bijgestaan door de goede engelen, hen voedend met

troost en aangenaam werk. De boze engelen helpen de wereldse wijzen. Zij geven hun in wat zij willen en vormen ze naar hun wil, prenten slechte ideeën in dat tot veel zinloos werk leidt. Toch, als zij hun ogen op Mij hadden gericht, had Ik ze brood kunnen geven waar ze niet voor hadden hoeven werken en had Ik ze voldoende van de wereld gegeven om tevreden te zijn. De wereld, echter, stelt ze altijd teleur want het werk waar ze voor gekozen hebben verandert zoet in zuur.

Maar jij mijn bruid moet als kaas worden. Je lichaam dient als de gietvorm waarin de wrongel komt die daar verblijft totdat een smaakvolle kaas is ontwikkeld, die de vorm heeft aangenomen van de gietvorm. Op deze manier dient de ziel, die heerlijk en van goede smaak moet worden en voor Mij naar kaas smaakt, gedurende een zekere tijd in het lichaam beproefd en gezuiverd worden totdat die twee, lichaam en ziel, in een zelfbeheerste harmonie verkeren, maar dan wel zo dat het vlees onderhorig is aan de geest. En zo kan de geest het vlees naar elk soort deugd leiden.

Christus leert zijn bruid over de juiste levenshouding.
De duivel erkent dat zijn bruid Hem boven alles liefheeft.
Ook wil hij weten waarom Christus zoveel van haar houdt.

HOOFDSTUK 34

Ik ben de schepper van Hemel en Aarde, die in de baarmoeder van de Maagd ware God was en waar mens, die stierf en herrees en is opgestegen ten Hemel. Jij, mijn bruid, bent naar een voor jou onbekende plaats gebracht. Daar moet je vier dingen leren: ten eerste, het gebruik van een gepast taalgebruik; ten tweede, hoe jij je betamelijk moet kleden; ten derde, hoe je volgens de eisen die het leven stelt je dagen en tijd inricht; ten vierde moet je gewend raken aan een nieuw soort voedsel.

Aangezien je uit de instabiliteit van de wereld in de stabiliteit bent terechtgekomen, moet je een nieuwe taal leren. Je moet nutteloze woorden leren vermijden, ja zelfs de geoorloofde, gezien het belang van stilte en rust. Je moet je in innerlijke en uiterlijke nederigheid kleden. Je mag jezelf niet innerlijk verheffen als zou je heiliger dan anderen. Ook moet je ervoor waken dat je je in het openbaar nederig opstelt. Ten derde moet de tijdsindeling zodanig zijn dat, net als het vroeger gebruikelijk was om tijd vrij te maken voor de behoeften van je lichaam, thans alleen tijd wordt vrijgemaakt voor de ziel met het vaste voornemen nooit tegen Mij te zondigen. Ten vierde is het verstandig je te onthouden van gulzigheid en lekkernijen, voor zover je menselijke natuur dat toestaat. Daden van versterving die het natuurlijke vermogen overschrijden bevallen Mij niet. Wat Ik in alle redelijkheid vraag is dat de lusten worden getemd.

Plotseling verscheen de duivel. De Heer zei tegen hem: ‘Je bent door Mij geschapen en zag in Mij totale rechtvaardigheid. Daarom, vertel Mij of deze bruid Mij rechtmatig toebehoort. Ik sta je toe om haar hart te begrijpen zodat je weet hoe te antwoorden. Houdt ze van iets anders buiten Mij of zou ze iets anders willen nemen in ruil voor Mij?’ De duivel antwoordde: ‘Ze houdt niets anders zoveel van als van U. Liever dan U te verliezen wil zij elke kwelling ondergaan mits U haar de deugd van geduld geeft. Ik zie een soort van brandend verbond van U op haar neerdalen dat haar hart zoveel aan U kluistert dat ze aan niets anders denkt en van niemand anders houdt dan van U.’

Toen zei de Heer tegen de duivel: ‘Vertel Mij wat je in je hart voelt en wat je van mijn grote liefde vindt jegens haar.’ De duivel antwoordde:

‘Ik heb twee ogen waarvan de ene lichamelijk, ook al ben ik niet lichamelijk, waardoor ik tijdelijke zaken zo duidelijk waarneem dat er niets zo verborgen of duister is dat het zich voor mij kan verbergen. Het andere oog is geestelijk waarmee ik elk leed zie, hoe klein ook, en begrijp tot welke zonde die behoort. Er is geen zonde die zo vaag en klein is dat ik het niet kan zien, tenzij die door boetedoening gelouterd is. Alhoewel geen orgaan gevoeliger is dan het oog zou ik veel liever mijn ogen met twee brandende fakkels onafgebroken laten doorsteken dan dat die het geestelijke waarnemen. Ik heb ook twee oren. De ene is lichamelijk. Niemand kan in het geheim zo spreken dat ik het niet met dit oor kan horen. De andere is een geestelijk oor. Geen enkele gedachte of voornemen tot zondigen kan zo verborgen zijn dat ik het niet hoor, tenzij die door boetedoening gelouterd is. Er bestaat een soort straf in de Hel die zich meedeelt als een kolkende gewelddadige stroom die uit een verschrikkelijk heet vuur stroomt. Ik zou liever deze martelende stroom onophoudend in en uit mijn ene oor laten gaan dan dat het iets zou horen naar de geest. Ik heb ook een geestelijk hart. Ik zou het onophoudend in stukken willen laten snijden en die straf voortdurend laten hernieuwen indien daarmee het hart van uw bruid zou bekoelen in haar liefde tot U.

Maar nu, omdat U in alles eerlijk bent, wil ik U een vraag stellen waar ik graag antwoord op heb. Zeg eens, waarom houdt U zoveel van haar en verkoos U niet een heiliger, rijker en mooier iemand voor Uzelf?’ De Heer antwoordde: ‘Dat is wat de rechtvaardigheid eist. Jij was door Mij geschapen en zag niets dan rechtvaardigheid in Mij. Dus zeg Mij, terwijl mijn bruid meeluistert, waarom het rechtvaardig was je zo diep te laten vallen en wat je dacht toen je neerviel.’ De duivel antwoordde: ‘Ik zag drie dingen in U: Ik zag uw roem en eer boven alles uittorenen en ik dacht aan mijn eigen eer (die veel minder was). Daarom was ik vanuit mijn trots vastbesloten om niet alleen aan U gelijk te worden, maar zelfs groter dan U. Ten tweede zag ik dat U de allermachtigste was. Daarom wilde ik machtiger zijn dan U. Ten derde zag ik wat er in de toekomst zou gaan gebeuren en ik benijdde u omdat uw roem en eer zonder begin en eind zijn. Ik bedacht dat ik met plezier een eeuwige marteling wilde ondergaan ten prooi aan allerhande wrede straffen als U maar dood zou zijn. Met dit soort gedachten viel ik neer. En zo ontstond de Hel.’

De Heer antwoordde: ‘Je vroeg waarom Ik zoveel van deze vrouw houd. Welnu, het is omdat Ik al het kwade van jou in het goede verander. Omdat je trots werd en Mij, je Schepper, niet als een gelijke wilde zien

maar zelfs vernederen, vernederde Ik mijzelf in elk opzicht en verzamelde zondaars voor mijzelf: door mijn heerlijkheid met ze te delen maakte Ik hen aan Mij gelijk. Tevens, omdat je zo fel begeerde om machtiger te zijn dan Ik, maakte Ik zondaars machtiger dan jou en deelde Ik al mijn macht met ze. Ten derde, omdat jij enorm jaloers op Mij bent, ben Ik zo vol liefde dat Ik mij voor iedereen heb opgeofferd.'

De Heer vervolgde: 'Duivel, nu dat Ik jouw duistere hart heb belicht, vertel Mij eens, terwijl zij toeluistert, hoeveel Ik van haar houd.' Waarop de duivel zei: 'Als het moest zou je gemakkelijk weer, liever dan haar te verliezen, in ieder ledemaat dezelfde pijn lijden als je eens aan het Kruis in al je ledematen tegelijk leed.' Toen antwoordde de Heer: 'Als Ik zo barmhartig ben, weiger Ik niemand die daar om vraagt vergiffenis. Vraag Mij nederig om genade voor jezelf en Ik zal het je geven.' Toen antwoordde de duivel: 'Dat zal ik geen geval doen. Op het moment van mijn val werd voor iedere zonde een straf bepaald, en wel voor elke slechte gedachte en woord. Iedere gevallen geest krijgt zijn straf. Liever dan voor U knielen slik ik liever alle straffen zolang mijn mond voor straffen geopend en gesloten kan worden. Daarom ben ik altijd opnieuw bereid mij te laten straffen.'

Daarop zei de Heer tot zijn bruid: 'Zie hoe verhard de vorst van deze wereld is en hoe hardnekkig hij zich vanuit een misplaatst rechtvaardigheidsgevoel tegen Mij verzet. Met mijn macht zou Ik hem in een oogwenk kunnen vernietigen maar zie daar vanaf want voor het nadeel dat Ik hem berokken hanteer Ik de maatstaf waarmee ik ook de goede engelen in de hemel beoordeel. Als zijn tijd gekomen is, die snel nadert, zal Ik hem en zijn aanhangers met een eindoordeel treffen. Dus, mijn bruid, volhard in goede werken. Bemin Mij met heel je hart. Vrees niemand anders dan Mij, want Ik ben Heer, niet alleen over de duivel maar over al wat leeft.'

De woorden van de Allerheiligste Maagd tot de bruid
waarin zij haar eigen lijden
omwille van Christus' lijden beschrijft.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 35

Maria sprak:

Overweeg het lijden van mijn zoon, dochter. Het voelde alsof de ledematen die Hem toebehoorden mijn eigen ledematen en hart waren. Net als andere kinderen gewoon in de baarmoeder gedragen worden, zo was Hij ook bij mij. Hij was echter door de vurige liefde van God ontvangen terwijl anderen zwanger raken door vleselijke lust. Zijn neef Johannes zei dus terecht: 'Het Woord is vlees geworden.' Hij kwam en was in mij door de Liefde. Het Woord en de Liefde schiepen Hem in mij. Hij was voor mij als mijn eigen hart. Dit is waarom het tijdens zijn geboorte voor mij voelde alsof de helft van mijn hart geboren werd en uit mij ging. Als Hij leed, onderging mijn eigen hart datzelfde leed. Als iets half buiten en half binnen is en als het deel dat buiten is wordt gekweld, voelt het innerlijke deel diezelfde pijn. Op diezelfde manier was het alsof mijn eigen hart werd gegeseld en verwond toen ze mijn zoon aan het geselen waren en verwondden.

Ik was de persoon die in zijn lijden Hem het meest nabij was. Nooit was ik van Hem gescheiden. Ik stond vlakbij zijn Kruis, en zoals iets dat het hart het meest nabij is ook het meest zeer doet, zo was zijn pijn voor mij zwaarder dan voor alle anderen. Toen Hij zijn blik vanaf het Kruis naar mij omlaag richtte, stroomden tranen uit mijn ogen als bloed uit aderen. Toen Hij mij door pijn overweldigd zag, werd Hij zo verdrietig over mijn pijn dat door mijn pijn alle pijn om zijn eigen wonden was verdwenen. Ik durf dan ook te beweren dat zijn pijn mijn pijn was en zijn hart het mijne. Net als Adam en Eva de wereld voor één appel verkochten, kun je zeggen dat mijn zoon en ik de wereld met één hart hebben teruggekocht. En dus, mijn dochter, denk eraan hoe Ik de dood van mijn Zoon beleefde en het zal dan niet moeilijk zijn de wereld op te geven.

Het antwoord van de Heer aan een engel
over de beproevingen die de bruid ondervond.
Grotere beproevingen overvallen volmaaktere zielen.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 36

De Heer zei tegen een engel die voor zijn bruid aan het bidden was: Je bent als een ridder van de Heer die uit vermoeidheid zijn helm nooit afzet en uit angst nooit zijn ogen van de strijd afhoudt. Je bent zo standvastig als een berg en brandt als een vlam. Je bent zo schoon dat er geen vlek in je is. Je smeekt Mij om genade voor mijn bruid, ook al weet en zie je alle dingen in Mij. Vertel toch eens, terwijl zij meeluistert, wat voor genade jij voor haar verlangt?

Genade is drieledig. Er is een genade waardoor het lichaam wordt gekweld en de ziel gespaard, zoals bij mijn dienaar Job wiens vlees allerlei soorten pijn kende, maar wiens ziel werd gered. De tweede soort genade is die waarin lichaam en ziel van tuchtiging worden ontheven, zoals bij die koning die in allerlei lust leefde en geen pijn voelde in lichaam en ziel terwijl hij nog in de wereld was. De derde soort is die waarbij lichaam en ziel worden getuchtigd met gevolg dat desbetreffende zowel pijn in zijn lichaam als in zijn hart voelt. Dit ondergingen Petrus en Paulus en zoveel andere heiligen.

Er zijn drie toestanden voor de mens in deze wereld. De eerste toestand is van hen die in zonde vallen en weer opstaan. Soms sta Ik toe dat deze mensen pijn in hun lichaam hebben om ze op die manier te kunnen redden. De tweede toestand is van hen die voor eeuwig willen leven opdat ze voor eeuwig kunnen zondigen. Al hun wensen zijn op die van de wereld gericht. Als ze van tijd tot tijd iets voor Mij doen, doen ze dat in de hoop op een rijke maar vergankelijke winst. Noch straf van het lichaam, noch erg veel pijn van hart wordt deze mensen gegeven. In plaats daarvan mogen ze hun eigen vermogen en verlangen volgen. Zij zullen hun beloning hieronder ontvangen voor het allerminste goede dat ze voor Mij hebben gedaan, want ze zullen nadien voor eeuwig gestraft worden daar hun wil om te zondigen ook eeuwigblijvend is. De derde toestand is van hen die banger zijn tegen Mij te zondigen en Mij te beledigen dan om het even welke straf, ze zouden liever tot in eeuwigheid gekweld worden dan Mij bewust tot boosheid provoceren. Pijn in lichaam en ziel is deze mensen gegeven, zoals bij Petrus en Paulus en zoveel andere heiligen, zodat ze

hun overtredingen in deze wereld kunnen rechtzetten; of anders worden ze voor een tijd bestraft omwille van een grotere heerlijkheid of als een voorbeeld voor anderen. Ik heb deze drievoudige barmhartigheid aan drie personen in dit (aardse) rijk geopenbaard wiens namen jou bekend zijn.

‘Nu dan, mijn engel en dienaar, wat voor genade vraag je voor mijn bruid?’ En hij antwoordde: ‘Genade voor lichaam en ziel, zodat ze haar overtredingen in deze wereld kan rechtzetten en geen van haar zonden onder uw oordeel komt.’ De Heer antwoordde: ‘Het geschiede naar jouw wens.’

Toen sprak de Heer tot zijn bruid: Jij bent de mijne en Ik doe met jou zoals Mij goeddunkt. Heb niets meer lief dan Mij. Reinig jezelf voortdurend van zonde, te allen tijde, volgens het advies van degenen aan wie Ik je heb toevertrouwd. Verberg geen zonden en leg alles op de weegschaal. Meen niet dat enige zonde licht of verwaarloosbaar is. Ik zal je alles wat je veronachtzaamt in herinnering brengen en erover oordelen. Echter, geen van je zonden zal onder mijn oordeel vallen als je ze in dit leven door boetedoening hebt uitgezuiverd. De zonden waarvoor geen boetedoening is gedaan en hier op aarde geen eerherstel hebben ontvangen zullen in het Vagevuur gelouterd worden of door een heimelijke straf worden rechtgezet.

Commentaar: Christus’ Kruisoffer volstaat, maar wie voor de poort van de dood staat en daaraan twijfelt gaat eerst naar het Vagevuur. Het is wel zo dat het lijden dat ons overkomt een geheimnisvolle betekenis heeft zoals het Boek Job aantoont. God heeft besloten om door lijden de wereld te verlossen en de mens deelt mee in dat lijden, en dat blijkt ook wel want menselijk lijden is alomtegenwoordig en hoeft niet zinloos te zijn. Het is ook zo dat God niet zal nalaten om iemand op zijn sterfbed de nodige genaden voor berouw en godsvertrouwen te schenken, indien men zich tot God wendt, om aldus het pad te effenen voor een onmiddellijke opname in zijn heerlijkheid. Een sterfbed, of tijd van overweging, is daarom verkieselijk boven een zeer plotselinge dood.

De Moeder tot de bruid waarin zij de voortreffelijkheid van haar zoon beschrijft en hoe Hij nu wreder door slechte Christenen wordt gekruisigd dan indertijd door de Joden.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 37

De Moeder zei:

Mijn zoon had drie voortreffelijke dingen. Ten eerste heeft niemand ooit zo'n verfijnd lichaam gehad, want Hij had twee volmaakte naturen, de goddelijke en de menselijke. Hij was zo zuiver dat, zoals geen vlek gevonden kan worden in de helderste ogen, er geen enkele fout op zijn lichaam kon worden gevonden. Ten tweede zondigde Hij nooit, terwijl andere kinderen zowel de zonden van hun ouders als van zichzelf torsen. Dit kind, dat nooit zondigde, torste niettemin de zonden van alle mensen. De derde voortreffelijkheid was dat sommigen voor God willen sterven, hun beste vriend, en aldus een heerlijke beloning krijgen. Hij echter stierf voor zijn vijanden net als Hij dat voor mij en zijn vrienden deed.

Toen zijn vijanden Hem kruisigden, deden ze vier dingen met Hem. Ten eerste hebben ze Hem met doornen gekroond; ten tweede, nagelden ze zijn handen en voeten; ten derde gaven ze Hem gal te drinken; ten vierde doorboorden ze zijn zijde. Maar mijn verdriet is dat zijn vijanden, die nu in de wereld zijn, mijn zoon wreder kruisigen dan de Joden dat hebben gedaan. Ook al kun je zeggen dat Hij nu niet kan lijden en sterven, toch kruisigen ze Hem door hun ondeugden. Een man kan een beeld van zijn vijand beledigingen en beschadigen en alhoewel het beeld de beschadiging niet voelt die het wordt aangedaan, dient de dader toch wegens zijn kwaadaardige plan te worden aangeklaagd en vervolgd. Ook is het kwaad waarmee ze mijn zoon in geestelijke zin kruisigen afschuwelijker en zwaarder voor Hem dan de ondeugden van hen die Hem slechts lichamelijk hebben gekruisigd.

Wellicht vraag je je af: 'Hoe kunnen ze Hem thans kruisigen?' Welnu, ten eerste zetten ze Hem nabij het opgerichte Kruis omdat ze de leefregels van hun Schepper en Heer wel kennen maar zich er niets van aantrekken. Telkens onteren ze Hem als Hij ze via zijn trouwe dienaren waarschuwt, want die worden geminacht terwijl ze gewoon blijven doen wat ze zelf willen. Ook kruisigen ze zijn rechterhand door rechtvaardigheid met onrechtvaardigheid te verruilen omdat ze zeggen: 'Zonde is niet zo ernstig

en verfoeilijk voor God als men veronderstelt, noch straft God iemand voor eeuwig. Zijn dreigementen moeten ons alleen maar bang maken. Waarom zou Hij ons hebben verlost als Hij wil dat we omkomen?' Ze beseffen niet dat zelfs de kleinste zonde waarin iemand zich verlustigt voldoende is om voor eeuwig te worden gestraft. Omdat God de minste zonde niet onbestraft laat noch het kleinste goed onbeloond, zullen ze voor altijd worden gestraft naarmate ze van zins waren te zondigen. Mijn zoon die naar het hart kijkt rekent dat als een daad aan. Zij zouden hun voornemen immers hebben volbracht indien mijn zoon dat had gestaan. Ze kruisigen zijn linkerhand als ze deugden in ondeugden veranderen. Ze willen tot op het laatst blijven zondigen waarbij ze tegen zichzelf zeggen: 'Als ik op het einde gewoon zeg: 'God, ontferm U over Mij!', dan is Gods genade zo groot dat Hij mij vergiffenis schenkt.' Maar het is geen deugd te willen zondigen zonder verbetering na te streven, de beloning te ontvangen zonder daarvoor te hebben gewerkt mits er enige wroeging in het hart is en iemand zijn wegen echt wil herstellen voor zover hij dat kan – want iemand kan door ziekte of iets anders belemmerd worden. Ze kruisigen zijn voeten door zich in zonde te verblijden zonder ook maar eenmaal aan de bittere straf te denken die mijn zoon onderging of eenmaal te bedanken vanuit het diepst van hun hart, zeggende: 'God, U heeft zo bitter geleden. Alle lof komt U toe vanwege deze dood.' Dat soort woorden zullen nooit over hun lippen komen.

Ze kronen Hem met een kroon van spot door zijn dienaars te bespotten en menen dat het zinloos is Hem te dienen. Ze geven Hem gal te drinken als ze zich over zonde verheugen en dat toejuichen. De gedachte over hoe serieus en afschuwelijk zonde is komt nooit bij hen op. Ik vertel je de waarheid mijn dochter. Je kunt mijn vrienden vertellen dat in de ogen van mijn zoon zulke mensen onrechtvaardiger zijn dan die Hem hebben veroordeeld, ergere vijanden dan die Hem hebben gekruisigd en schaamtelozer dan die Hem hebben verkocht. Zij verdienen een zwaardere straf dan al die anderen.

Pilatus wist heel goed dat mijn zoon géén misdadiger was en niet ter dood mocht worden gebracht. Maar omdat hij bang was zijn tijdelijke macht kwijt te raken en ook voor een opstand der Joden vreesde, gaf Hij mijn zoon de doodstraf. Wat zouden de mensen die thans leven te vrezen hebben als ze Hem dienen? Of welk een eer of voorrecht zouden ze kwijtraken door Hem te eren? Dientengevolge verdienen ze in de ogen van mijn zoon een zwaardere straf dan aan Pilatus werd toegemeten.

Pilatus veroordeelde Hem uit angst en voldeed aan het verzoek en de intentie van anderen. De mensen nú maken Hem te schande door zonden die ze hadden kunnen vermijden indien echt gewild. Ze veroordelen Hem uit puur eigenbelang. Ze zondigen niet uit angst. Ook schamen ze zich niet over hun reeds begane zonden want ze denken niet na over hun onwaardigheid en over de vriendelijkheid van Hem die ze niet willen dienen. Ze zijn erger dan Judas want Judas, nadat hij de Heer had verraden, erkende Hem als God en vond dat hij zwaar tegen Hem had gezondigd. In zijn wanhoop stortte hij zich in de hel menende dat hij niet waard was nog langer te blijven leven.

Deze mensen onderkennen hun zonden, maar zonder hartzeer volharden ze erin. Ze willen het Rijk der Hemelen niet door geweld en kracht bestormen, denkend dat ze dat niet door daden kunnen verwerven maar op grond van ijdele hoop – ijdel omdat het aan niemand wordt gegeven die er niet voor heeft gewerkt en geen offers voor God heeft gebracht. Ze zijn slechter dan die Hem hebben gekruisigd. Toen deze laatsten de goede werken van mijn zoon zagen, zoals mensen uit de dood opwekken en het genezen van lammen, dachten ze bij zichzelf: ‘Deze man verricht ongehoorde en buitengewone wonderen. Met één woord kan hij vernietigen die hij wil. Hij kent onze gedachten en doet alles wat hem goeddunkt. Indien hij triomfeert moeten we ons allen aan zijn macht onderwerpen en hem onderdanig zijn.’ En dat is waarom ze in plaats van zich aan Hem te onderwerpen Hem uit afgunst hebben gekruisigd.

Indien ze hadden geweten dat Hij de Koning der Glorie was, zouden ze Hem nooit hebben gekruisigd. Deze mensen zagen elke dag zijn grote werken en wonderen en profiteerden van zijn goedheid. Ze hooorden over hoe ze Hem dienen moesten en zochten Hem op, maar bij zichzelf dachten ze: ‘Het is te zwaar en ondraaglijk om al onze tijdelijke goederen op te geven en zijn wil te volgen en niet de onze.’ Zodoende verachtten ze zijn wil en plaatsten hun eigen wil voorop. Ze kruisigden mijn zoon door hun halsstarrigheid. Tegen hun geweten in stapelden ze zonde op zonde. Toch zijn de mensen van nu slechter dan die Hem hebben gekruisigd, want de Joden handelden uit jaloezie en wisten niet dat Hij God is. Door hun goddeloosheid, vermetelheid en hebzucht, wel wetend dat Hij God is, kruisigen de tegenwoordige mensen Hem in de geest, nog wreder dan de Joden die dat lichamelijk deden. Dezen zijn immers vrijgekocht terwijl de Joden dat niet waren. En daarom, bruid, gehoorzaam en vrees mijn zoon, want, zo genadevol als Hij is, Hij is tevens rechtvaardig!

Een aangename dialoog tussen God de Vader en de Zoon.
Over hoe de Vader een nieuwe bruid aan de Zoon gaf.
En een parabel die leert over geduld en eenvoud.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 38

De Vader zei tegen de Zoon: ‘Ik kwam met liefde tot de Maagd en Jij ontving je ware lichaam van haar. Jij bent in Mij en Ik in Jou. Zoals vuur en hitte nooit van elkaar gescheiden kunnen worden, zo is het ook onmogelijk om jouw goddelijkheid van je menselijke natuur te scheiden.’

De Zoon antwoordde: ‘Alle lof en eer komt U toe Vader! Moge uw wil in Mij geschieden en de mijne in U.’

De Vader antwoordde Hem weer: ‘Kijk, mijn Zoon, Ik vertrouw je deze nieuwe bruid toe als een schaap dat geleid en gevoed moet worden. Als bij een herder krijg je kaas van haar om te eten en melk om te drinken en wol om te dragen. Wat jou betreft, bruid, moet je Hem gehoorzamen. Je hebt drie opdrachten: je moet geduldig, gehoorzaam en bereid zijn.’

Toen zei de Zoon tegen de Vader: ‘Uw wil komt met macht, uw macht met nederigheid, uw nederigheid met wijsheid, uw wijsheid met genade. Moge uw wil, die is en altijd blijven zal, zonder begin of einde, in Mij geschieden. Ik zal haar in Mij verwelkomen vanuit mijn liefde en uw macht. In uw leiding van de Heilige Geest zijn we niet drie goden maar één God.’

Toen zei de Zoon tegen zijn bruid: ‘Je hebt gehoord hoe de Vader je als een schaap aan Mij heeft toevertrouwd. Je moet daarom als een schaap in alle eenvoud en geduld voedsel en kleding produceren.’

Er zijn drie soort mensen in de wereld. De eerste is helemaal naakt, de tweede heeft dorst en de derde heeft honger.

De eerste mens staat voor het geloof van mijn Kerk. De naakte verzinnebeeldt degenen die zich schamen om over hun geloof en mijn geboden te spreken. Zelfs als ze dat doen worden ze geminacht en voor leugenaar uitgemaakt. De woorden vanuit mijn mond moeten het geloof met wol aankleden. Zoals de wol op een schaap door warmte groeit, zo groeien mijn woorden in iemands hart dankzij de warmte van mijn goddelijke en menselijke natuur. Ze kleden het heilig geloof in het testament van waarheid en wijsheid en tonen aan dat waar is wat tot dan toe zonder betekenis leek. Tenslotte gaan mensen zich hierdoor bekeren die eerst lauw waren in het bekleden van hun geloof met liefdedaden. Nu dat ze de liefde

van mijn woorden hebben ontwaard worden ze aangespoord om vanuit hun geloof te spreken en daarin moedig te zijn.

De tweede verzinnebeeldt de mens die dorstig is. Dat zijn mijn vrienden die er dorstig naar verlangen dat mijn eer wordt gerespecteerd en bedroefd zijn als Ik wordt geminacht. De zachtaardigheid die ze in mijn woorden voelen vervult ze met een steeds grotere liefde voor Mij. Ze zullen ook anderen, die dood zijn, in liefde voor Mij ontsteken als ze hen over mijn barmhartigheid vertellen die Ik jegens de zondaars koester.

De derde, de hongerige, staat symbool voor hen die in hun hart zeggen: 'Als we maar wisten wat Gods wil is en op welke manier we moeten leven. Als we maar konden leren over de goede levenswijze zouden we dat graag doen.' Deze mensen zijn hongerig naar de kennis van mijn weg, maar er is niemand die ze tegemoet komt, want er is niemand die hen toont wat ze precies moeten doen. Zelfs als ze dat horen, is er niemand onder degenen die dat zeggen die ook doen wat ze zeggen en daarom lijken hun woorden dood en zielloos. Om die reden zal Ik ze zelf tonen wat moet worden gedaan, en Ik zal ze met mijn liefelijkheid vullen.

Tijdelijke dingen, waar iedereen naar op zoek lijkt, kunnen de menselijke natuur niet bevredigen maar wakkeren slechts het verlangen aan om steeds meer dingen te verzamelen. Slechts mijn woorden en liefde stellen gerust en vullen de mens met overvloedige troost. En zo is het ook bij jou, mijn bruid, die een van mijn schapen bent. Zorg er dus voor dat je geduldig en gehoorzaam blijft. Je bent terecht de Mijne en moet daarom mijn wil volgen. Iemand die andermans wil probeert te doen moet zich aan drie dingen houden: ten eerste, dezelfde geest als de ander hebben; ten tweede, dezelfde daden verrichten; ten derde, wegblijven van de vijanden van die ander. Wie zijn mijn vijanden als het niet de trots is en elk soort zonde? Je moet daarom, als je mijn wil wilt volgen, van ze wegblijven.

Hoe geloof, hoop en liefde tijdens het kruislijden van Christus volmaakt bevonden werden in tegenstelling tot ons ellendelingen.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 39

Ik bezat drie deugden in mijn doodsstrijd. Ten eerste geloof. Als Ik knielde en bad wist Ik dat de Vader Mij uit mijn lijden kon weghalen (als Hij dat had gewild). Ten tweede hoop. Toen Ik resoluut volhield zei Ik in mijzelf: ‘Niet zoals Ik het wil.’ Ten derde liefde. Dat uitte zich in ‘Uw wil geschiede’. Ik had ook lichamelijke nood vanuit de natuurlijke angst voor het lijden, zodat mijn bloed zwetend uit mijn lichaam trad. Om mijn vrienden te helpen om hun angst in het uur van de beproeving te overwinnen als ze aan hun lot zouden worden overgelaten, liet Ik in mijzelf zien dat het zwakke vlees altijd in angst voor pijn wegvlucht.

Misschien vraag je je af hoe bloed zwetend uit mijn lichaam kon komen. Welnu, op de wijze dat het bloed van een zieke opdroogt dat vanuit zijn aderen vloeit, kwam bloed tevoorschijn als gevolg van de natuurlijke angst voor de dood. Mijn Vader wilde op die manier de weg wijzen waarmee de Hemel geopend wordt en hoe mensen er na hun ballingschap kunnen worden toegelaten. Het is daarom dat mijn Vader Mij liefdevol aan mijn lijden heeft overgeleverd opdat na dat lijden mijn lichaam glansrijk verheerlijkt zou kunnen worden. Mijn menselijke natuur kon normaal gesproken niet zonder lijden zijn heerlijkheid binnengaan, alhoewel dat binnen het bereik lag van mijn goddelijke natuur (maar Christus moest in alles het pad bereiden voor de mens).

Waarom zouden lieden met weinig geloof en ijdele hoop en ook zonder liefde, het verdienen mijn heerlijkheid binnen te gaan? Indien ze geloof hechtten aan de eeuwige vreugde tegenover de verschrikkelijke straf zouden ze niets anders dan Mij wensen. Als ze echt geloofden dat Ik alles weet en zie en over alles macht heb en over iedereen een oordeel vel, zouden ze het menselijk standpunt laten varen en de wereld verafschuwen en vrezen om in mijn tegenwoordigheid te zondigen. Als ze een sterke hoop bezaten zouden al hun gedachten en verstand op Mij zijn gericht. Als ze iets van de goddelijke liefde bezaten zou hun geest op zijn minst in herinnering brengen wat Ik voor ze heb volbracht, hoeveel Ik mij tijdens het preken heb ingespannen, hoeveel pijn Ik heb geleden en door hoeveel

liefde Ik bij mijn sterven bewogen werd, zoveel dat Ik liever wilde sterven dan hen (de zondaars) te verliezen.

Maar hun geloof is zwak en wankel, dreigt snel te vallen. Als er geen impulsen van verleiding zijn willen ze best geloven, maar ze verliezen hun vertrouwen al snel indien met tegenslagen geconfronteerd. IJdel is hun hoop want ze gaan ervan uit dat hun zonden worden vergeven zonder dat ze in een eerlijk proces beproevingen hebben moeten doorstaan. Ze gaan ervan uit dat ze het Rijk der Hemelen gratis bekomen. Ze willen mijn genade krijgen zonder van mijn gerechtigheid te hebben geproefd. Hun liefde voor Mij is koud omdat ze Mij nooit vurig zoeken tenzij daartoe in tegenspoed aangezet. Hoe kan Ik warm worden tegenover mensen die geen oprecht geloof bezitten noch sterke hoop en geen vurige liefde voor Mij koesteren? Als ze in zo'n toestand bij Mij uithuilen en zeggen 'God, heb genade met me!', dan verdienen ze het niet te worden gehoord of mijn heerlijkheid binnen te treden. Omdat ze hun Heer niet in het lijden hebben willen bijstaan, zullen ze ook niet bij Hem staan in zijn heerlijkheid. Geen enkele soldaat kan na een fout zijn heer behagen en in ere worden hersteld tenzij hij zich eerst vernedert om daarmee zijn overtreding recht te zetten.

Aangaande de taakverdeling tussen man en vrouw, waarbij de vrouw wordt voorgesteld als de noden van het lichaam en anderzijds als de menselijke ziel, ten derde als de mensheid die God moet dienen en eren.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 40

Ik ben uw schepper en Heer. Beantwoord de drie volgende vragen:

'Hoe is de toestand in een huis waar de huisvrouw zich als heerseres kleedt en haar echtgenoot als dienaar? Zou dat welvoeglijk zijn?' Naar geweten antwoordde zij: 'Neen Heer, zo hoort het niet.'

En de Heer vervolgde: 'Ik ben meester over alles en koning van de engelen. Ik bekleedde mijn dienaar, waarmee Ik mijn menselijke natuur aanduidt, slechts voor zover dat nuttig en vereist was. Ik zocht of verlangde in deze wereld niets anders dan eenvoudige kost en kleding. Maar jij, die mijn bruid bent, jij wilt vorstelijke rijkdom en roem en met eer behandeld worden. Waartoe dient dat alles? Al die zaken zijn ijdel en moeten worden achtergelaten. De mens werd niet geschapen om overvloed te genieten, maar slechts om te bezitten wat de natuur vergt. Door hoogmoed ontstond er overvloed, die nu wordt bemind en als norm geldt.

Ten tweede, zeg Mij eens: 'Zou het passend zijn dat de man van 's morgens vroeg tot 's avonds laat arbeidt en de vrouw al de opbrengst in korte tijd verkwist?' Zij antwoordde: 'Betamelijk is het niet. De vrouw zal leven en doen wat de man wenst.' En de Heer zei: 'Ik werkte als man van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. Ik werkte vanaf mijn jeugd tot aan mijn lijden. Ik onderwees en toonde de weg naar de Hemel en bekrachtigde dit door mijn daden en prediking. En deze vrouw, die de menselijke ziel voorstelt, en mijn echtgenote moest zijn, verkwist de opbrengst van mijn werk door haar lichtzinnig bestaan, zodat zij geen voordeel trekt uit wat Ik ter wille van haar heb gedaan en geleden. Ik kan in haar geen deugd vinden waarmee Ik Mij in haar kan verheugen.

Ten derde, zeg Mij: 'Als in een huis de heer geminacht wordt en de dienares vereerd, is dat niet ongepast en misplaatst?' Zij antwoordde: 'Dat is het inderdaad.' De Heer hernam: 'Ik ben meester over alle dingen. Mijn huis is de wereld en de mensen zijn terecht mijn dienaren. Maar Ik, de Heer, word in de wereld geminacht en de mens geëerd. Daarom zul jij, die Ik heb uitverkoren, je best doen om mijn wil te volbrengen, want alles dat in de wereld is, is niets anders dan het schuim der zee en is even ijdel.'

Woorden van de Schepper meegedeeld aan de bruid,
over hoe Hij vijf mansfiguren aanklaagt,
maar vooreerst de opperherder van de Kerk.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 41

Ik ben de schepper aller dingen. Ik ben nog vóór de morgenster door de Vader verwekt en vertoef onafscheidelijk in de Vader zoals de Vader in Mij, en we zijn in beiden één Geest. Daarom zijn de Vader, de Zoon en de Geest één God, niet drie goden. Ik ben het die Abraham een eeuwige heerschappij heeft beloofd en mijn volk onder Mozes' leiding uit Egypte heeft geleid. Ik ben dezelfde die door de profeten sprak. De Vader heeft Mij in de schoot van de Maagd gezonden, maar heeft zich niet van Mij gescheiden want Hij is onlosmakelijk met Mij verbonden, opdat de van God afgedwaalde mens dankzij mijn liefde naar God zou kunnen terugkeren. Maar nu, ten aanschouwen van de aanwezige heerscharen, die natuurlijk alles in Mij zien en weten, richt Ik mij voor kennis en onderricht tot de hier aanwezige bruid, die het geestelijke alleen via het lichamelijke kan begrijpen.

Ik klaag in uw bijzijn vijf mansfiguren aan die hier voor ons staan, want ze beledigen Mij bovenmatig. Zoals Ik ooit in de tijd van het oude verbond met de term Israël heel het volk aanduidde, zo duid Ik met deze vijf mannen de mensen over de gehele wereld aan. De eerste van deze vijf vertegenwoordigt de opperherder van mijn Kerk en zijn priesters. De tweede figuur betreft de slechte leken, de derde de Joden, de vierde de heidenen en tenslotte de vijfde, mijn vrienden.

Van u, o Jood, neem Ik niets kwalijk als u heimelijk Christen zijt en Mij in oprechte liefde, in het ware geloof en met volmaakte werken heimelijk dient. Van u, heiden, neem Ik niets kwalijk als u graag op de wegen van mijn geboden had gewandeld indien u had geweten hoe en wanneer ze gevolgd moeten worden. Maar binnen de beperkingen van wat u kunt doen en weten heeft u toch ook goede werken verricht. Deze veroordelingen zijn dus niet voor dat deel van de heidenen bestemd.

Nu klaag Ik u aan, opperherder van mijn Kerk, u die op mijn stoel zit die Ik aan Petrus en zijn opvolgers heb gegeven om daarop in drievoudige waardigheid en aanzien plaats te nemen (in de drievoudige vertegenwoordiging van Christus in het triregnum van priester, vorst en profeet). U is de macht gegeven zielen te binden en van zonde te bevrijden. Aldus opent

u voor de boetvaardigen de Hemel maar voor de vervloekten en verachters sluit u die.

Blijkbaar betreft deze opperherder een bepaalde paus, niet zomaar een paus maar de zogenaamde 'eindtijdpaus' gekend als de Valse Profeet, zo genoemd in Openbaring 19:20. Hoe anders zou een paus zich zo ernstig kunnen misdragen als dit niet op de drempel van het Vrederijk was? Over wie anders dan de Valse Profeet zou de Apostel Petrus dit oordeel vellen: 'Het is rechtvaardig dat de eerste man, degene die op uw troon zit terwijl hij Lucifers werk doet, smadelijk afstand neemt van de troon waar hij aanspraak op dacht te maken en dat hij deelt in Lucifers straf.'

• U die de zielen moest verlossen en Mij schenken, u bent waarlijk een doder van zielen. Ik heb Petrus als herder en hoeder over al mijn schapen aangesteld (om die tot rechtschapenheid te leiden). U echter bent een vernieler en verscheurder van zielen.

• U bent erger dan Lucifer, want hij was jaloers op Mij en wilde Mij alleen doden om in mijn plaats te heersen. U bent veel erger want het is niet alleen dat u Mij door uw boze werken doodt en Mij van zich afstoot, maar door uw slechte voorbeeld vermoordt u zielen. Ik heb de zielen met mijn Bloed vrijgekocht en ze u als mijn trouwe vrienden toevertrouwd. Maar u heeft ze gewoon aan de vijanden teruggegeven van wie Ik ze eerst had vrijgekocht.

• U bent onrechtvaardiger dan Pilatus die buiten Mij niemand ter dood veroordeelde. Niet alleen word Ik door u veroordeeld als zijnde iemand zonder heerschappij, als een onwaardige, maar u veroordeelt tevens onschuldige zielen terwijl u de schuldigen vrijspreekt (door goed kwaad te noemen en kwaad goed).

• U bent wreder dan Judas die Mij slechts verkocht heeft. U verkoopt niet alleen Mij voor een smerige winst en onbetekenende naam, maar doet dat ook met de zielen van mijn uitverkorenen.

• U bent verachtelijker dan de Joden. Die kruisigden slechts mijn lichaam, maar u kruisigt en straft de zielen van mijn uitverkorenen (het

uitverkoren volk). Tegen hen komen uw boosheid en overtreding bitterder aan dan om het even welk zwaard.

Het is daarom – omdat u op Lucifer gelijkt, onrechtvaardiger bent dan Pilatus, wreder dan Judas en gruwelijker dan de Joden – dat Ik u terecht aanklaag.

De Heer sprak over de tweede mansfiguur, dat wil zeggen, de slechte leken. Ik heb alle dingen geschapen voor jullie gebruik. Wij waren het onderling met elkaar eens. Jullie beloofden Mij trouw en legden een eed af om Mij te dienen. Nu echter hebben jullie je van Mij verwijderd als mensen die God niet kennen. Jullie zien mijn woorden als leugens en vatten mijn werken op als doelloos. Jullie beweren dat mijn wil en mijn geboden te zwaar zijn. Jullie hebben de gelofte van trouw geschonden. Jullie hebben je eed verbroken en mijn Naam verbannen. Jullie hebben je van het gezelschap van mijn heiligen gedistancieerd en je bij het gezelschap van duivels gevoegd en zijn hun metgezellen geworden. Jullie menen dat niemand dan jezelf lof en eer verdient. Jullie hebben moeite met alles wat met Mij te maken heeft en voor Mij moet worden gedaan, terwijl de dingen waar je van houdt gemakkelijk bevonden worden. Daarom is mijn beklag over jullie gerechtvaardigd. Hebben jullie niet het vertrouwen vebroken dat jullie Mij hebben toegezegd zowel in de doop als later? Bovendien wordt Ik van leugens beschuldigd over de liefde die Ik jullie in woord en daad heb betoond en beweren jullie dat mijn lijden dwaas was.

Hij richtte zich nu tot de derde man, de Joden dus. ‘Met jullie begon Ik mijn liefdesrelatie. Ik koos jullie uit als mijn volk, Ik leidde je uit de slavernij, Ik gaf je mijn wet (de thora), Ik bracht je naar het land dat Ik jullie vaders had beloofd en stuurde profeten om je te troosten. Toen koos Ik een maagd uit jullie volk en nam van haar de menselijke natuur aan. Mijn beklag is dat jullie nog steeds weigeren om in Mij te geloven, zeggend: ‘De Messias is nog niet gekomen, maar Hij moet nog komen.’

De Heer zei tot de vierde man, dat wil zeggen de heidenen. Ik heb jullie geschapen en kocht jullie vrij net als de Christenen. Ik heb je alle goeds gedaan. Maar jullie gebruiken je zintuigen niet, want je weet niet waar je mee bezig bent. Jullie zijn als een blinde omdat je niet weet waar je naartoe gaat. Je eert de schepping in plaats van de schepper, het foute in plaats van de waarheid. Je knielt neer voor dingen die minder zijn dan jezelf. Dat is de reden waarom Ik mij over jullie beklaag.

Tegen de vijfde mansfiguur zei de Heer: ‘Kom naderbij mijn vriend.’ Vervolgens zei Hij tegen de hemelse legerscharen: ‘Beste vrienden, deze man staat symbool voor vele vrienden. Hij is iemand die tussen de heidenen is ingesloten en in wrede gevangenschap zit. Wanneer hij de waarheid spreekt gooien ze stenen naar zijn mond. Als hij iets goeds doet steken ze een speer in zijn borst. Ach, mijn vrienden en heiligen, hoe zal Ik zulke haters verdragen en hoe lang nog zal Ik hun minachting moeten uitstaan?

De Heilige Johannes de Doper sprak tegen de Heer aangaande het oordeel over deze vijf mansfiguren: ‘U bent als een vlekkeloze spiegel. Als in een spiegel zien en weten we alle dingen in U en daar zijn geen woorden voor nodig. U bent de ongeëvenaarde zoetheid waarin we alle goeds proeven. U bent als het scherpste zwaard en een eerlijk rechter.’

De Heer antwoordde: ‘Mijn vriend, wat jij zojuist heb gezegd was waar. Mijn uitverkorenen zien alle goedheid en rechtvaardigheid in Mij. Zelfs de boze geesten doen dat, alhoewel niet in het licht maar in hun eigen geweten. Net als een man in de gevangenis die zijn teksten vroeger uit het hoofd heeft geleerd en ze nog steeds kent, al zit hij in het duister en ziet hij ze niet. Ook al zien de demonen mijn rechtvaardigheid niet in het licht van mijn zuiverheid, weten en zien zij het toch in hun geweten. Ik ben als een zwaard dat in tweeën splijt. Ik geef eenieder wat hem of haar toekomt.’

Toen voegde de Heer hieraan toe sprekend tot de gelukzalige Petrus: ‘Jij bent de oprichter en verdediger van het geloof en van mijn Kerk. Vel het oordeel over deze vijf mannen terwijl mijn hemelse legerschaar toehoort.’ Petrus antwoordde: ‘Alle lof en eer aan U, Heer, voor de liefde die U aan uw aarde betoont! Moge heel de legerschaar U zegenen, want U zorgt ervoor dat wij alle dingen die geweest zijn en zullen zijn in U zien en horen. We zien en weten alle dingen in U. Het is rechtvaardig dat de eerste man (de opperherder), degeen die schaamteloos op uw troon zit terwijl hij Lucifers werk doet, smadelijk afstand neemt van de troon waar hij aanspraak op dacht te maken en dat hij deelgenoot wordt aan Lucifers straf. Het oordeel over de tweede man is dat hij, die geen vertrouwen meer in U heeft, ter helle dient neer te dalen met zijn hoofd naar beneden en de voeten omhoog omdat hij U, die in zijn hoofd moest zetelen, verachtte en zichzelf liefhad boven alles. Het oordeel over de derde is dat hij uw aangezicht niet zal aanschouwen en voor zijn verdorvenheid en hebzucht worden gestraft, want het betaamt ongelovigen niet uw aange-

zicht te aanschouwen. Het oordeel over de vierde is dat hij in het donker moet worden opgesloten en op die wijze als zonder zintuigen wordt. Het oordeel over de vijfde mens is dat hem hulp moet worden gestuurd.’

Toen de Here Jezus dit had gehoord antwoordde Hij: ‘Ik zweer bij God de Vader, wiens stem Johannes de Doper bij de Jordaan heeft gehoord, Ik zweer bij het lichaam dat Johannes in de Jordaan heeft gedoopt, gezien en aangeraakt, Ik zweer bij de Heilige Geest die aan de Jordaan als een duif verscheen, dat Ik deze vijf zal veroordelen.’

Waarop de Heer aan de eerste der vijf zei (de opperherder): ‘Het zwaard van mijn geduchte straf zal jouw lichaam binnengaan, er bij de kruin van je hoofd ingaan en het zo diep en stevig doordringen dat het er nooit meer uit kan worden getrokken. Je (pauselijke) zetel zal als een zware steen zinken en niet stoppen totdat het laagste punt van de diepte is bereikt. Je vingers, Ik bedoel hiermee je adviseurs (van de vrijmetselaarsloge die pas in 1717 is opgericht), zullen in een onuitblusbaar zwavelhoudend vuur branden. Je armen, Ik heb het hier over je dienstknechten (de bisschoppen), die zich hadden moeten inspannen voor het algemeen zieleheil maar zich juist inspanden voor werelds gewin en eer, zullen tot de straf worden veroordeeld waarover David spreekt: ‘Moge zijn kinderen vaderloos zijn en zijn vrouw een weduwe en mogen vreemden zijn bezit overnemen.’ Wat betekent ‘zijn vrouw’ zo niet de ziel die buiten de hemelse glorie wordt geplaatst en voor God als een weduwe zal zijn? Met ‘zijn kinderen’ doel Ik op de deugden die kenmerkend zijn voor de eenvoudigen van geest en daarom zullen ze van hen gescheiden worden. Hun verheven positie en bezittingen zullen anderen ten deel vallen en ze zullen voor eeuwig schaamte erven in plaats van eer en glorie. Met hun hoofddeksel zullen ze in de modderpoel van de hel wegzinken en er nooit meer uit kunnen geraken. Zoals ze hier op aarde door eer en trots boven anderen uitstegen, zullen ze des te dieper in de hel wegzinken. Ze zullen er onmogelijk aan kunnen ontsnappen. Hun ledematen, Ik heb het over alle geestelijken die hen in het kwaad volgden, zullen van hen worden afgesneden en verspreid als bij een verbrijzelde muur waarvan geen steen nog op de ander staat en het cement niet langer bindt. Genade komt hen niet toe zodat mijn liefde hen nooit zal verwarmen en genezen, noch zal Ik ze een woonoord in mijn eeuwig hemels tehuis toekennen. Integendeel, ontdaan van al het goede zullen ze in eeuwigheid samen met hun aanvoerder en zijn dienstknechten worden gepijnigd.’

Tegen de tweede man, die de slechte leken voorstelt, zeg Ik: ‘Omdat je jouw belofte van trouw aan Mij niet wilt houden of Mij geen liefde betoont, stuur Ik een dier dat uit de onstuimige stroom komt om je te overweldigen. Zoals een wilde stroom altijd omlaag trekt, zo zal dit dier je naar de laagste delen van de Hel omlaag trekken. Zoals het onmogelijk is om tegen een onstuimige stroom in omhoog te klimmen, zul je ook nooit uit de Hel omhoog kunnen klimmen.’

Tegen de derde man zeg Ik: ‘Omdat jij, Jood, niet wilt geloven dat Ik op aarde ben gekomen, zul je Mij als Ik voor het tweede oordeel kom, mijn heerlijkheid niet met je aardse ogen zien, maar het in je geweten waarnemen. Zo zul je vaststellen dat alle dingen die Ik destijds op aarde heb verkondigd waar zijn. Vervolgens krijg je straf naar werken.’

Ik zeg tegen de vierde, de heidenen: ‘Omdat jij niks om het geloof geeft en er niks van wilt weten, zal je eigen duisternis je licht zijn. Jouw hart zal verlicht worden om in te zien dat mijn oordelen waar zijn. Maar je zult niet naar het licht kunnen komen.’

Ik zeg tegen de vijfde man, het beeld van mijn vrienden: ‘Ik zal drie dingen voor je doen. Ten eerste zal Ik je innerlijk vullen met mijn warmte. Ten tweede zal Ik je mond harder en steviger maken dan elke steen zodat de stenen die ze naar je gooien zullen terugketsen. Ten derde zal Ik je met mijn wapens uitrusten zodat geen speer je zal beschadigen, maar alles zal aan je toegeven zoals was in vuur. Wees daarom sterk en sta sterk als een man, als een soldaat die vecht en op hulp van zijn heer wacht en net zolang blijft vechten als er levenskracht in hem zit. Wat jou betreft, houd voet bij stuk en vecht. De Heer jouw God, waar niemand zich tegen kan verzetten, zal je te hulp schieten. En omdat jullie gering in aantal bent, zal Ik jullie eren en met geschenken overladen. Ziezo mijn vrienden, jullie zien en herkennen al deze dingen in Mij en zo staan de zaken er bij Mij voor.’

De woorden die Ik thans heb gesproken zullen uitkomen. Die vier anderen zullen nooit mijn koninkrijk binnengaan zo waar Ik koning ben, tenzij ze hun leven beteren. Want de Hemel wordt uitsluitend toegekend aan hen die zich nederig gedragen en boetvaardig zijn. Toen antwoordde de ganse hemelschaar: ‘Alle lof komt U toe, Heer God, die zonder begin of einde zijt.’

Stichtende woorden van de Maagd over
hoe God zich met al zijn gaven in haar weerspiegelt
en dat men haar zoon moet liefhebben boven alles.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 42

De Moeder Gods sprak: Ik had drie dingen waarmee ik mijn zoon behaagde. Ik was zo nederig dat geen schepsel, engel of mens, nederiger was dan ik. Ten tweede was ik volmaakt gehoorzaam in mijn streven om mijn zoon in alles te gehoorzamen. Ten derde bezat ik een uitzonderlijke liefde. Dit is waarom ik van mijn zoon een drievoudige eer heb ontvangen.

Ten eerste werd mij meer eer gegeven dan engelen en mensen zodat er geen enkele deugd in God is die niet in mij schijnt, ook al is Hij de bron en schepper aller dingen. Deswegen ben ik het schepsel aan wie Hij in vergelijking met alle anderen de meeste genade heeft toegekend.

Ten tweede kreeg ik in ruil voor mijn gehoorzaamheid een dusdanige macht dat er geen zondaar is, hoe onzuiver ook, die geen vergiffenis krijgt indien hij zich met een berouwvol hart tot mij wendt met het voornemen zijn leven te beteren.

Ten derde heeft God mij in ruil voor mijn naastenliefde zo dicht naar zich toegetrokken dat wie God ziet mij ziet, en wie mij ziet ontwaart in mij de verenigde goddelijke en menselijke natuur. Die ontwaart God in mij als in een spiegel. Want wie God ziet ziet drie personen in Hem, en wie mij ziet ziet als het ware de drie goddelijke personen. God heeft mij immers in ziel en lichaam met Zich verenigd en mij met iedere deugd overladen zodat er geen deugd in God is die niet in mij uitblinkt, alhoewel God de vader en gever is van alle deugden. Op de wijze van een Siamese tweeling heeft God met mij gehandeld, waar de een krijgt wat ook de ander krijgt.

Er bestaat geen heerlijkheid die niet in mij kan worden gevonden. Het is als iemand die een zoete noot heeft en die met iemand anders deelt. Mijn ziel en lichaam zijn helderder dan de zon en zuiverder dan een schone spiegel. Vandaar dat, evenals drie personen in een spiegel te zien zijn als ze voor die spiegel staan, de Vader en de Zoon en de Heilige Geest in mijn weerspiegelende zuiverheid kunnen worden ontwaard. Eens bevond mijn zoon zich met zijn goddelijke natuur in mijn schoot. Nu wordt Hij in mij als in een spiegel gezien met zowel zijn goddelijke als menselijke natuur, want met de eer en heerlijkheid van zijn verrijzenis ben ik mee verheerlijkt. Dus, bruid van mijn zoon, tracht mijn nederigheid te evenaren en houd van niets anders dan mijn zoon.

Woorden van de Zoon tot de bruid over hoe mensen van het kleinste tot het hoogste goed kunnen groeien en van het kleinste tot het grootste kwaad.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 43

De Zoon sprak: Soms kan een grote beloning voortvloeien uit een klein beetje goed. De dadelpalm heeft een heerlijke geur en in zijn vrucht zit een pit die als ze in rijke grond wordt geplant, kiemt, bloeit en tot een mooie boom uitgroeit. Maar als ze in droge grond valt, droogt ze uit. De grond die zich in zonde verheugt is uitgedroogd en leeg aan goedheid. Als deugdzaam zaad, het zaad van deugden, daarin wordt geplant, vindt het daar geen baat bij en onkiemt het niet. Rijk is de grond van het verstand dat zijn zonde kent en er bij zijn Schepper over klaagt, die voordien in woede was ontstoken. Als de dadelpit, dat wil zeggen de gedachte aan mijn strenge oordeel en macht in het verstand is binnengedrongen, schieten te zelfder tijd drie wortels in het verstand uit.

De eerste wortel is de erkenning dat niets kan worden volbracht zonder mijn bijstand, waardoor die persoon mijn bijstand gaat afsmeken bij alles wat hij onderneemt. De tweede wortel schiet uit om die persoon ertoe te bewegen om ter ere van Mij aalmoezen te geven. De derde wortel doet het besef groeien dat het goed is zich uit wereldse zaken terug te trekken om Mij zo beter te kunnen dienen. Deze mens legt zich dan toe op vasten, onthouding en zelfverloochening. Die deugden nu zullen uitgroeien tot de stam van de boom. Op die stam groeien takken van liefdadigheid want zo’n mens zal eenieder die hij ontmoet tot het goede bewegen. Aan die takken groeien weer vruchten als hij anderen vanuit zijn kennis onderricht en dat doet ter meerdere eer en glorie van God. Dit soort fruit is voor Mij het meest bevredigend. Op deze manier stijgt iemand vanuit een luttel begin tot perfectie. Zoals het zaad dankzij een beetje vroomheid wortel schiet, zo groeit het (geestelijk) lichaam dankzij onthouding, vermeerderen de takken zich door liefdadigheid en volgroeit de vrucht door stichtelijke woorden.

Op een vergelijkbare manier daalt iemand af van een klein kwaad tot de grootste verdoemenis en straf. Weet je wat de grootste last is voor iets dat groeit? Dat is de last van een ongeboren kind dat niet kan worden afgeleverd en in de baarmoeder van zijn moeder sterft en daardoor ook de kracht van zijn moeder breekt die eraan sterft. De vader brengt haar naar

het kerkhof waar zij samen met haar bedorven vrucht, wat het beeld is van haar ziel, wordt begraven. Dat is precies wat de duivel met iemands ziel doet die in de loop der tijd steeds meer ten kwade neigt. Uiteindelijk sterft de ziel en gaat die samen met zijn drager verloren.

De goddelijke wijsheid en de aardse (hfst. 33)

Hij die brood vraagt krijgt het, maar die stro vraagt krijgt het ook. Mijn vrienden vragen brood want zij zoeken en bestuderen de goddelijke wijsheid om mijn liefde daarin te vinden. Die anderen vragen om stro, waarmee Ik de wereldse wijsheid bedoel. Net als stro nutteloos is en alleen als voedsel dient voor redeloze beesten, zo is ook de wereldse wijsheid van hen die Mij niet zoeken nutteloos, want er zit geen voedsel in voor de ziel. Er rest tenslotte niets anders dan een kleine reputatie en vruchteloos werk, want als een mens sterft wordt al zijn wijsheid uit het bestaan gewist en degenen die hem gewoonlijk prezen zullen niet langer meer zijn.

Een onzedige ziel is als de vrouw van de duivel die alles doet wat hij begeert. Door genot in zonde te zoeken en daar voldoening in te vinden krijgt zij van de duivel een kind. Net als een moeder zwanger wordt van een kind dat door een klein zaad totaal bedorven is terwijl de vrucht groeit, zo laat ook de duivel de vrucht groeien die zich in zondigheid verlustigt. Als zich zonde op zonde stapelt en met de dag aanzwelt, ontstaan de kracht en ledematen van het lichaam. Tegen de tijd dat zij wil baren lukt het niet, want haar natuur is door het zondigen uitgeput, en moeizaam trekt het leven verder. Ze zou het liefst willen blijven zondigen maar kan dat op een gegeven moment niet meer, en het is ook God die dat verhindert. Dan slaat de angst toe als zij merkt dat haar wil niets vermag, want haar kracht en vreugde zijn weggekwijnd. Door zorgen en verdriet overmand barst de baarmoeder. Dan slaat de wanhoop toe ooit nog iets te kunnen bereiken. In haar stervensuur lastert zij God en beschimpt zijn rechtvaardigheid. Zo wordt zij door de duivel, die de vader van haar kind is, in het hellegraf omlaag getrokken waar zij voor altijd in de verdorvenheid van haar zonden begraven zal zijn tezamen met het kind van haar pervers genot. Zo zie je hoe vanuit een klein beginnetje de zonde groeit en aanwast tot verdoemenis.

Woorden van de Schepper tot de bruid over hoe Hij nu door de mensen veracht en beledigd wordt en over zijn pogingen hen op het rechte pad te brengen.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 44

Ik ben de Heer en Schepper van alle dingen. Ik maakte de wereld, maar de wereld verwerpt Mij. Ik hoor het minste geluid in de wereld zoals van een hommel die op aarde honing aan het verzamelen is. Als een hommel vliegt en gaat landen, geeft het een raspend geluid. En Ik hoor nu een raspende stem op aarde, die zegt: ‘Ik geef er niks om wat hierna gebeurt.’ Tegenwoordig roept iedereen: ‘Kan mij wat schelen!’ Inderdaad slaat de mensheid er geen acht op of geeft om wat Ik uit liefde heb gedaan toen Ik mijn profeten zond, en wat Ik door mijn onderwijzingen en lijden voor ze heb gedaan. Ook geven ze niks om wat Ik in mijn gramschap heb gedaan ter correctie van de goddelozen en ongehoorzamen. Ze zien dat ze sterfelijk zijn en zijn onzeker over de dood, maar toch laat het ze koud.

Van mijn gerechtigheid aan Farao en ook aan Sodom, hun zonde bestraffend, weten ze maar al te goed. Ook hoe Ik bijna dagelijks door middel van het zwaard en allerlei onheil koningen en vorsten terechtwees. Maar ze lijken blind voor dat alles. Als hommels vliegen ze waar ze maar willen. Inderdaad, soms lijken ze in eigenwaan omhoog te suizen en te springen, maar snel duiken ze weer omlaag om terug te keren naar hun wellust en vraatzucht. Ze potten liever aardse honing op, zwoegende en vergarende voor de noden van het lichaam, dan dat ze zich inzetten voor hun zieleheil. Ze kiezen liever voor aardse dan eeuwige roem. Ze zetten het tijdelijke om in een straf voor zichzelf. Het nutteloze strekt tot eeuwige kwelling.

Omwille van de gebeden van de Moeder Gods wil Ik deze hommels mijn heldere stem laten horen, niet voor mijn vrienden in het lichaam die zich reeds anders gedragen. Mijn stem hier verkondigt genade. Als ze weten te luisteren zullen ze worden gered!

De getuigenis van de Moeder, de engelen, de profeten en de apostelen, alsook van de duivels, over de grootsheid der schepping en Gods gestrenge oordeel over wie die dat koppig afwijst.

Boek 1 - Hoofdstuk 45

De Moeder zei: 'Bruid van mijn zoon, kleed je aan en houd stand, want mijn zoon komt naar je toe. Zijn vlees werd als in een wijnpers geperst. Daar de mensheid in al zijn ledematen zondigt, heeft mijn zoon dat in elk van zijn ledematen uitgeboet. Het haar van mijn zoon werd uitgerukt, zijn pezen uitgescheurd, zijn gewrichten uit hun holtes getrokken, zijn botten gekneusd en zijn handen en voeten werden doorboord. Zijn geest was onrustig, zijn hart door verdriet overmand, zijn maagstreek werd naar zijn rug toe gezogen. Dit alles omdat de mensheid in al zijn ledematen had gezondigd.'

Toen sprak de Zoon terwijl het hemelse leger erbij stond, en zei tegen de engelen: 'Ook al weten jullie alle dingen in Mij, spreek Ik toch, omdat mijn bruid hier staat. En daarom vraag Ik jullie: 'Vertel Mij, wat is iets dat zonder begin was en zonder einde zal zijn? En wat is iets dat alle dingen heeft geschapen en door niemand is gemaakt? Vertel, geef jullie getuigenis!'

Als met één stem antwoordden de engelen, zeggend: 'Heer, U bent dat. We geven onze getuigenis over drie dingen. Ten eerste, dat U de schepper van ons en alle dingen zowel in de Hemel als op Aarde zijt. Ten tweede, dat U zonder begin en einde bent en zal zijn, en dat uw koninkrijk onder uw eeuwige macht zonder einde is. Zonder U is er niks gemaakt en zonder U zal er niks komen. Ten derde getuigen wij dat we in U zowel alle gerechtigheid zien als alle dingen die ooit zijn geweest en zijn zullen. Alle dingen zijn in U aanwezig, zonder begin en zonder eind.'

Toen zei hij tegen de profeten en aartsvaders: 'Ik vraag jullie: Wie heeft jullie uit de slavernij naar de vrijheid geleid? Wie heeft de wateren voor u gesplitst? Wie heeft jullie de Wet gegeven? En u, profeten, wie gaf jullie de inspiratie om te spreken?' Ze antwoordden: 'U, Heer. U heeft ons uit de slavernij verlost. U gaf ons de Wet. U inspireerde onze geest tot spreken.'

Toen zei Hij tegen zijn moeder: 'Geef ware getuigenis van wat je van Mij weet!' Zij antwoordde: 'Voordat de engel des Heeren bij mij kwam, was ik alleen in lichaam en ziel. Toen de engel had gesproken, verbleef uw

lichaam in mij in zowel zijn goddelijke als menselijke natuur en kon ik uw lichaam voelen in mijn lichaam. Ik droeg U zonder pijn. Ik ben zonder angst bevallen. Ik heb U in zwachtels gewikkeld en heb U met mijn melk gevoed. Ik was bij U vanaf uw geboorte tot aan uw dood.’

Toen zei de Heer tegen de apostelen: ‘Zeg, wie was het die jullie zagen, hoorden en voelden?’ Ze antwoordden Hem: ‘We hoorden uw woorden en schreven ze op. We hoorden uw wonderlijke woorden toen U ons het Nieuwe Verbond uitlegde, toen U met één woord de demonen beval en liet weggaan, toen U met één woord de doden liet opstaan en de zieken genas. We zagen U in een menselijk lichaam. We zagen uw wonderen in de goddelijke glorie van uw menselijke natuur. We zagen U overgeleverd worden aan uw vijanden die U aan het kruis hingen. We zagen uw meest bitter lijden. Daarna zagen we U begraven worden in een graf. Na uw verrijzenis namen we U waar met onze zintuigen. We raakten uw haar en uw gezicht aan. We betasten uw ledematen en uw wonden. U at met ons en trad met ons in gesprek. U bent waarlijk de Zoon van God en de zoon van de Maagd. We hebben ook met onze zintuigen kunnen zien hoe U in uw menselijke natuur bent opgestegen tot aan de rechterhand van de Vader, waar U zonder einde verblijft.’

Toen zei God tegen de onreine geesten: ‘Ook al verstoppen jullie de waarheid in jullie geweten, beveel ik jullie om te vertellen wie het was die jullie macht verminderde.’ Ze antwoordden Hem: ‘Zoals dieven die niet de waarheid vertellen, tenzij hun voeten in hard hout worden vastgezet, spreken wij niet de waarheid tenzij gedwongen door uw goddelijke en overweldigende macht. U bent degeen die in uw macht naar de Hel is afgedaald. U verminderde onze macht in de wereld. U nam uit de Hel wat terecht aan U toebehoorde.’

Toen zei de Heer: ‘Zie, allen die een geest hebben en niet door een lichaam zijn omhuld getuigen van de waarheid over Mij. Maar degenen die lichaam en geest hebben, Ik spreek over de menselijke wezens, die spreken Mij tegen. Sommigen kennen de waarheid maar geven er niks om. Anderen kennen die niet en daarom laat het ze koud en vertellen dat het allemaal onzin is.’

Hij zei toen tegen de engelen: ‘Ze zeggen dat jullie getuigenis vals is, dat Ik niet de Schepper ben en dat niet alle dingen in Mij bekend zijn. Daarom hebben ze de geschapen dingen meer lief dan Mij.’

Vervolgens zei Hij tegen de profeten: ‘Ze spreken jullie tegen en zeggen dat de Wet zinloos is, dat je vrijheid van spreken hebt verworven

vanuit eigen durf en vaardigheid, en dat jullie niet vanuit de Geest maar uit eigen initiatief spreken.'

De Heer zei tegen zijn moeder: 'Sommigen zeggen dat je geen maagd was, anderen dat Ik geen lichaam uit jou heb genomen, weer anderen kennen de waarheid maar geven er niks om.'

Hij zei vervolgens tegen de apostelen: 'Ze spreken jullie tegen door te zeggen dat jullie leugenaars zijn en dat het door mij gegeven Nieuwe Verbond nutteloos en irrationeel is. Er zijn anderen die geloven dat het waar is, maar ze geven er niks om. Nu dan, vraag Ik jullie: Wie zal hun rechter zijn?' Ze antwoordden als één man: 'U God, die bent zonder begin en zonder eind. U Jezus Christus bent hun rechter.' De Heer antwoordde: 'Ik was hun aanklager en nu ben Ik hun rechter. Echter, ook al weet Ik alles en kan Ik alles doen, geef Mij toch jullie oordeel over hen!' Ze antwoordden: 'Net zoals aan het begin van de geschiedenis de ganse wereld door de zondvloed verging, zo verdient de wereld het nu om in vuur te vergaan. Immers, de ongerechtigheid en onrechtvaardigheid zijn nu overvloediger dan toen.'

De Heer antwoordde: 'Omdat Ik rechtvaardig ben en barmhartig en geen oordeel vel zonder genade, noch genade zonder oordeel, zal Ik nog een extra keer mijn genade naar de wereld zenden in antwoord op de gebeden van mijn moeder en al mijn heiligen. Als ze niet willen luisteren, zal een rechtvaardig oordeel volgen dat des te strenger zal zijn.

Vermanende woorden aan een zakenman
die door oneerlijkheid rijkdom had vergaard.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 46

Mijn vriend, Ik wil u waarschuwen voor het gevaar waarin uw ziel zich bevindt en in herinnering brengen dat in het Oude Testament sprake is van een zekere vorst die iemands wijngaard wilde hebben en het volle pond wilde betalen. Maar toen de eigenaar weigerde, ontstak de koning in woede en met geweld eigende hij het zich toe. De Heilige Geest sprak kort nadien tot hem via een profeet, die Gods vonnis uitsprak dat de koning en koningin (die hem had aangespoord) een ellendige dood zouden sterven wegens het begane kwaad. De profetie kwam uit en hun kinderen konden geenszins van het bezit van die wijngaard profiteren.

Nu dan, aangezien u een Christen bent en het hele geloof volgt en met zekerheid weet dat God nog steeds in zijn macht en rechtvaardigheid dezelfde is als toen, dan weet u natuurlijk ook dat als men een goed onterecht verkrijgt door de eigenaar te dwingen het tegen zijn wil in te verkopen of doordat men hem een onterecht bod doet, dat diezelfde machtige en rechtvaardige rechter uw wreker zal zijn. U moet daarom voor het oordeel vrezen dat dit koningspaar overkwam. U dient te vrezen dat uw kinderen van uw oneerlijk verkregen goederen niet rijk zullen worden, maar de ellende van armoede zullen kennen.

Door het lijden van Jezus Christus, die uw ziel met zijn kostbaar bloed heeft gered, dring ik aan en vermaan u dat u uw ziel niet vernietigt in ruil voor vluchtig bezit, maar dat u volledig herstel geeft aan al degenen die door uw hand of toedoen verlies hebben geleden. Als u weer in Gods vriendschap wilt komen retourneer dan wat u onrechtmatig verkregen hebt om zo het leven te verlichten van hen die nu onder zorgen gebukt gaan. Dat dient tevens als voorbeeld voor anderen.

God is mijn getuige dat ik dit niet uit mijzelf schrijf, want ik ken u niet, maar het is door iemands ervaring dat ik mij gedrongen voel u te schrijven, want ik vrees voor uw zieleheil. Die persoon nu, niet in slaap maar wakker en in gebed, hoorde de stem van een engel die zei: ‘Björn, Björn, hoe onbesuisd ben je tegenover God en zijn gerechtigheid! Je eigen wil heeft het geweten zodanig overstemd dat jouw geweten tot zwijgen is gebracht, terwijl het nu jouw wil is die spreekt en handelt. Die moet tot zwijgen worden gebracht opdat jouw geweten kan spreken om in overeenstemming met een juist oordeel jou op het rechte pad te brengen.’

De Zoon geeft inzicht over onze opstelling in het leven
als gevaar loert of als wij met tegenkantingen te maken hebben.
Hoe wij God dan moeten zoeken en onze driften beheersen.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 47

De Zoon spreekt: Wie anders dan de duivel is jouw vijand, die geërgerd iedere goede daad beziet en zich ertoe zet om de menselijke geest met verleidingen te treffen en op te hitsen? Soms treft hij het met woede en achterklap, soms met ongeduld en kritiek ten opzichte van Gods raadsbesluiten indien de dingen niet gaan zoals gewenst. Heel vaak bezoekt hij iemand om deze persoon met ontelbare gedachten tot wanhoop te drijven en zo van Gods dienstwerk af te houden, waardoor een schaduw zou vallen op zijn goede werken voor God.

Daarom, ongeacht de verleidingen die iemand op zijn weg tegenkomt, bewaar je gemoedsrust en hol niet als geiten naar de stadwal, wat inhoudt dat je niet verhard mag zijn en iedereen in je hart veroordeelt, want als iemand vandaag slecht is kan hij morgen goed zijn. Je moet niet je horens dreigend ter aarde richten, maar stilstaan en luisteren. Door jezelf nederig op te stellen en geduldig Gods genade af te smeken kan een slecht begin tot een voorspoedig einde leiden. Ook moet je niet als een ram zijn die met zijn horens heftig tekeergaat, zodat belediging met belediging wordt terugbetaald en schelden met schelden.

Je hoort je te vermannen en stil te zwijgen. Je moet je driften beteugelen zodat uit wat je zegt en antwoordt een vooruitziende blik blijkt en geduldige kracht, want de rechtvaardige toont zelfbeheersing en weet zelfs terechte opmerkingen voor zich te houden om prietpraat en beledigende opmerkingen te voorkomen. Indien iemand opgewonden is en alles zegt wat in zijn kraam te pas komt, zal hij zich min of meer opdringen. Dat getuigt van onevenwichtigheid. Wie zich niet beteugelt bereikt niets. Als hij geduldig was gebleven zou hij zijn agressieve broeder voor zich hebben kunnen winnen en meer hebben bereikt.

Onthoudt deze wijze les: wanneer de vijand de stadwallen belaagt moet je niet als geiten naar de vestingwal rennen of je als rammen schrap zetten en de horens tegen elkaar klappen. Maar je moet als kuikens zijn die, als ze in de lucht een roofvogel zien die op buit loert, onmiddellijk onder hun moeders vleugels beschutting zoeken. Ze voelen zich al veilig

als ze zelfs maar één van de veren van hun moeder hebben bereikt waaronder ze zich kunnen verschuilen.

Wat vertegenwoordigen vleugels van de hen anders dan goddelijke kracht en wijsheid? Weet je, Ik ben als een hen die de kuikens die op zijn kreet toehollen machtig tegen de valstrikken van de duivel beschermt en uitkomst biedt via mijn wijze inspiraties. Wat symboliseren de veren anders dan mijn genade? Wie mijn genade krijgt kan zich even zeker voelen als een kuiken dat onder zijn moeders vleugels schuilt. Wees daarom als de kuikens die naar mijn wil toehollen. Zeg luide in al je verleidingen en beslommeringen en in wat je ook onderneemt: ‘Dat Gods wil geschiede!’ Want allen die hun vertrouwen in Mij stellen zal Ik met mijn macht beschermen. Ik verfris hen met mijn genade, koester hen met mijn geduld en bezoek hen met mijn troost. Ik verlicht hen met mijn wijsheid en beloon hen met mijn liefde duizendvoud.

Hoe een vorst Gods eer moet zoeken en
zich moet inzetten voor het welzijn van zijn volk.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 48

De Zoon spreekt: Indien deze man Mij eren wil kan hij dat doen door alle beledigingen jegens Mij te verminderen en de aan Mij toekomende eer te vermeerderen. De beledigingen aan mijn adres bestaan uit minachting voor de door Mij gegeven geboden en de woorden die Ik persoonlijk heb uitgesproken, maar door bijna iedereen worden genegeerd. Als hij Mij echt wil liefhebben laat hem dan vanaf heden meer liefde geven aan al die zielen voor wie Ik met het bloed uit mijn hart de Hemel heb geopend. Indien hij zijn rust in God zoekt boven de vergroting van zijn erfdeel zal zijn verlangen naar Gods hulp zeker toenemen opdat deze plaats Jeruzalem wordt teruggewonnen, de plaats waar eens mijn dode lichaam rustte. (De Heilige Birgitta leefde in de tijd van de kruistochten.)

Zeg hem, Birgitta die dit nu verneemt: ‘Ik, God, liet toe dat u tot koning werd gekroond. Het hoort daarom tot uw plicht zijn wil te volgen en Hem boven alles lief te hebben. Indien u daaraan verzaakt zullen uw dagen bekort worden, en de mensen die zich met u verbonden voelen zullen op pijnlijke wijze van u gescheiden worden. En tenslotte zal uw koninkrijk in verschillende delen uiteenvallen.’

Hoe matigheid en nederigheid het kenmerk behoort te zijn van een paus en dat zijn kardinalen en prelaten zich dienovereenkomstig dienen te gedragen.

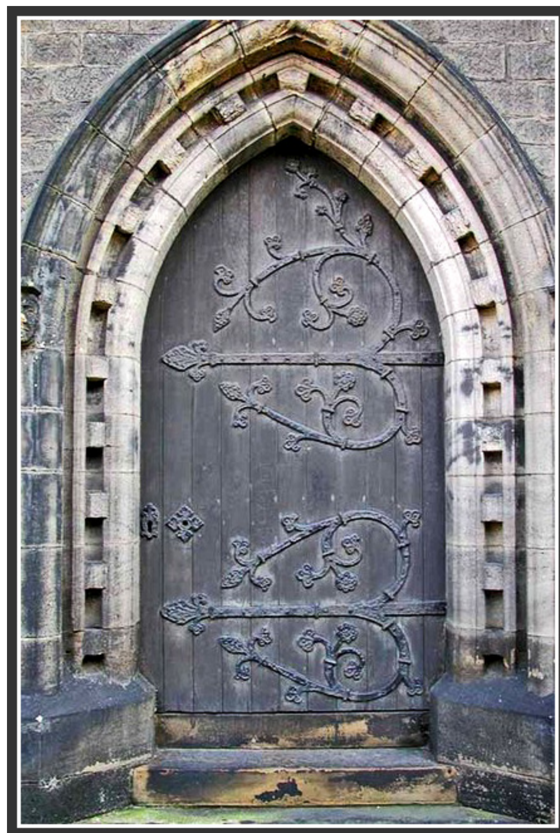
BOEK 1 - HOOFDSTUK 49

Een zeker iemand bevond zich in een visioen in een groot koor toen een grote felle zon begon te schijnen. Er waren twee preekstoelen die zich, zo leek het, in het koor bevonden, een aan de rechter en een aan de linkerkant, waarbij ze ver van elkaar verwijderd waren en ook ver van de zon stonden. Twee zonnestralen vielen op de preekstoelen.

Toen werd ik een stem vanuit de linker spreekstoel gewaar, die aankondigde: ‘Lof zij U eeuwige koning, schepper en verlosser en rechtvaardige rechter! Zie uw plaatsvervanger, die op aarde zetelt, gaat zijn zetel nu terugbrengen naar zijn vroegere plaats, de plaats waar van oudsher de eerste paus zat, Petrus, de vorst der apostels.’ (De terugkeer van de pauselijke zetel van Avignon naar Rome geschiedde in het jaar 1376. De Heilige Birgitta is in 1373 overleden, maar de bereidheid terug te keren bestond al.)

Een stem vanuit het rechter spreekgestoelte antwoordde: ‘Hoe kan hij de Heilige Kerk binnentreden als het geheng roestig en vuil is?’

De roest en het vuil geven aan waarom de deur naar onder toe scheef hangt want de deurhengsels waarin de scharnierpennen steken, staan fout. Ze zijn zijdelings scheefgetrokken waardoor de veel te lange pennen naar buiten toe neigen (in plaats van recht omhoog naar de hemel toe), reden waarom de deur verkeerd afhangt.

Een deur met rijkelijk versierd geheng.

Ook de vloer is opengebroken. Het lijkt wel een bodemloze put. Het plafond is met pek besmeurd en brandt met zwavelachtige vlammen dat als een dichte regen naar beneden druipt. Dikke zwarte walmen stijgen vanuit de put omhoog. Het gedruip en de walmen hebben de muren verkleurd waardoor ze met goor bloed en pus lijken te zijn bedekt. Het is voor een vriend Gods ongepast om in een dergelijke tempel te verblijven.

De stem ter linkerzijde antwoordde: ‘Geef een geestelijke verklaring aan wat je zojuist beschreven hebt.’ De andere stem zei toen: ‘De deur symboliseert de Paus en de deurhengsels moeten een nederigheid voorstellen die van iedere trots is ontdaan zodat niets kan worden ontwaard behalve de nederigheid die een pontifex siert, net als de hengsels die roestvrij zijn. De hengsels, deze tekens van nederigheid, zijn nu echter zo overdadig, rijkelijk en kostbaar uitgevoerd dat dit uitsluitend de trots dient, want niets nederigs is eraan overgebleven. Die nederigheid is in wereldse praal veranderd. Het is dus niet verbazingwekkend dat de Paus, die door de deur wordt voorgesteld, zich tot het wereldse voelt aangetrokken, wat door de roest en vuiligheid wordt voorgesteld. Laat de Paus ware nederigheid voor zichzelf betonen: allereerst in uiterlijk vertoon – zijn kleding, gouden en zilveren gerij, zijn paarden en overige benodigdheden – opdat slechts overblijft wat echt nodig is. Dat hij het overtollige aan de armen schenkt, in het bijzonder aan hen van wie hij weet dat ze Gods vrienden zijn. Laat hem vervolgens zijn entourage tot het minimum beperken en de garde aanhouden die voor zijn bescherming dient. Alhoewel het in Gods hand ligt om ter verantwoording te roepen, moet hij ook de knechten aanhouden voor de rechtshandhavig opdat hij de mensen ter verantwoording kan roepen die tegenover God opstandig zijn en de heilige tradities van de Kerk willen afschaffen.

De scheef hangende te lange scharnierpennen vertegenwoordigen de kardinalen die naar de buitenwereld toe zijn gericht en zich zover mogelijk naar trots, hebzucht en lichamelijke genoegens uitstrekken. Daarom moet de Paus een hamer en tang pakken om het geheng waarin de pennen steken in het gareel te brengen. Dat betekent concreet dat hij de kardinalen niet meer kleding en dienaren toekent en uitrusting voor wat nuttig en noodzakelijk is. Laat hij het geheng met de tang draaien, dat wil zeggen met vriendelijke taal, goddelijk inzicht en vaderlijke liefde. Als ze weigeren te gehoorzamen moet hij de hamer pakken om uit hoofde van zijn macht streng tegen ze op te treden, met inachtneming nochtans van de rechtvaardigheid. Hij moet dit blijven volhouden totdat ze luisteren.

De opengebroken vloer stelt de bisschoppen voor en de onder hen gestelde geestelijkheid wiens hebzucht grenzenloos is. De walmen worden door hun trots en hun luxueuze leven veroorzaakt, die alle engelen in de Hemel en al Gods vrienden op aarde met afschuw vervult. De Paus kan de situatie sterk verbeteren door instructies te geven om alleen datgene te accepteren wat nodig is en het overtollige uit te sluiten. Hij moet zijn bisschoppen instrueren het gedrag van hun eigen mensen in de gaten te houden. Eenieder die zich weigert aan te passen en niet zelfbeheerst gaat leven, dient op zijn toelage te worden ingekort, want God ziet liever dat ergens geen Mis wordt opgedragen dan toe te laten dat een hoerenhand Gods Lichaam aanraakt.’

De wederzijdse lofuitigen en zegewensen tussen de Allerheiligste Maagd en de Zoon.

BOEK 1 - HOOFDSTUK 50

De Koningin van het Hemelrijk sprak tot de Zoon: 'O Zoon, gezegend zij uw Naam die zonder eind is in uw goddelijke natuur, die immers zonder begin en zonder eind is. In uw goddelijkheid bestaan drie wonderbare dingen: macht, wijsheid en goedheid. Uw macht is als het krachtigst laaiend vuur, waarbij alles wat vast is en sterk slechts als droog stro is. Uw wijsheid is als de onuitputtelijke oceaan die dalen en bergen verzwelgt als de vloed aanwast en het land overstroomt. Evenzo is uw wijsheid onstuitbaar en onuitputtelijk. Hoe wijs schiep U de mens en plaatste hem boven alle schepselen. Met welk een wijsheid plaatste U de vogels in de lucht, de dieren op het veld en de vissen in de zee! Alles kent zijn juiste tijd en alles is wonderbaar op elkaar afgestemd! Hoe wonderbaar krijgt alles het leven en wordt telkens weer het leven ontnomen! Hoe wijs schenkt U de onwetende wijsheid en ontneemt U de zelfingenomene zijn hoogmoed. Uw goedheid is als het licht van de zon, die aan de hemel schijnt en de gehele aarde met zijn licht vervult. Zo verzadigt U het hoogste en het laagste en vervult U alles met uw goedheid. Daarom zijt Gij gezegend, mijn zoon, want Gij zijt mijn God en mijn Heer!'

De Zoon antwoordde: 'O mijn liefste moeder, uw woorden zijn Mij zoet, want ze komen uit uw ziel voort. U bent als het morgenrood dat in steeds vollere helderheid opdoemt. U straalt over alle hemelen, uw licht en helderheid overtreffen die van alle engelen. Met uw helderheid trok u de ware zon naar u toe, dat is mijn goddelijke natuur, zozeer dat de zon van mijn goddelijkheid in u opkwam en zich in u vestigde, waardoor uw liefde voor Mij warmer werd dan van alle anderen. Door mijn glans werd u door mijn wijsheid verlicht. De duisternis van de aarde werd erdoor verdreven en verjaagd en alle hemelen lichtten op. Ik zeg u dat uw reinheid, die mij meer behaagde dan van alle engelen, mijn godheid tot u trok om u door de gloed van mijn Geest te ontsteken. Hierin baarde u de ware God en mens die woning vond in uw schoot. Daardoor werd de mensheid verlicht en werden de engelen van vreugde vervuld. Daarom bent u door uw gezegende zoon de gezegende, en daarom zal geen enkel gebed van u ooit tot Mij komen zonder te worden verhoord. Eenieder die door u en ter wille van u om erbarming bidt met het ernstig voornemen zijn zondig

leven te beteren, zal genade ontvangen. Evenals de warmte van de zon uitgaat krijgt iedereen dankzij u genade toebedeeld. Want u bent als een rijk stromende bron waaruit voor de rampzaligen erbarming vloeit.’

De Moeder Gods antwoordde: ‘U komt alle kracht en eer toe, mijn zoon! Gij zijt mijn God en mijn barmhartigheid. Al het goede dat ik heb komt van U. Gij zijt als zaad dat nooit gezaaid werd en toch opgroeide en honderdvoudig, ja duizendvoudig vrucht gaf. Omdat alle barmhartigheid van U uitgaat en omdat die zonder tal is en onuitsprekelijk moet die wel worden aangeduid met het getal honderd wat volledigheid aanduidt. Alles komt immers van U. Zo is het dat eenieder die volmaakt is uw kracht van volmaaktheid in zich draagt.’

De Zoon antwoordde zijn moeder: ‘Inderdaad, mijn moeder, u hebt Mij terecht vergeleken met het zaad dat niet gezaaid werd en toch opwies, want Ik kwam met mijn godheid in u, en mijn mensheid werd niet gezaaid door menselijke gemeenschap. En toch groeide Ik in u op en vloeide mijn barmhartigheid uit u ten bate van alle mensen. U heeft daarom goed gesproken. Nu dat Ik door de zoete woorden van uw mond tot barmhartigheid ben aangezet, vraag Mij wat u wenst en het zal gegeven worden.’

